

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT

- 12056** *Reial decret 1012/2015, de 6 de novembre, pel qual es desplega la Llei 11/2015, de 18 de juny, de recuperació i resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, i pel qual es modifica el Reial decret 2606/1996, de 20 de desembre, sobre fons de garantia de dipòsits d'entitats de crèdit.*

ÍNDEX

CAPÍTOL I Disposicions generals.

- Article 1. Objecte.
- Article 2. Àmbit d'aplicació.
- Article 3. Definicions.
- Article 4. Circumstàncies determinants de l'establiment i l'aplicació d'obligacions, requisits i instruments de resolució.
- Article 5. Obligacions, requisits simplificats i exempcions en el compliment de mesures preparatòries.
- Article 6. Valoració d'entitats.
- Article 7. Contingut de l'expedient de valoració d'entitats.
- Article 8. Valoració provisional.
- Article 9. Valoració definitiva a posteriori.
- Article 10. Valoració de la diferència en el tracte.

CAPÍTOL II. Planificació de la recuperació i actuació primerenca.

Secció 1a Planificació de la recuperació.

- Article 11. Plans de recuperació.
- Article 12. Avaluació dels plans de recuperació.
- Article 13. Avaluació dels plans de recuperació de grup.
- Article 14. Indicadors del pla de recuperació.

Secció 2a Ajuda financera intragrup.

- Article 15. Acords d'ajuda financera dins d'un grup.
- Article 16. Condicions per a l'ajuda financera de grup.
- Article 17. Autorització de la proposta d'acord d'ajuda financera.
- Article 18. Decisió conjunta sobre l'acord d'ajuda financera de grup.
- Article 19. Dret d'oposició dels supervisors.

Secció 3a Actuació primerenca.

- Article 20. Coordinació de les mesures d'actuació primerenca del supervisor competent en base consolidada amb altres supervisors de la Unió Europea.
- Article 21. Coordinació de les mesures d'actuació primerenca del supervisor competent en base individual amb altres supervisors de la Unió Europea.
- Article 22. Decisió conjunta sobre la coordinació de les mesures d'actuació primerenca.
- Article 23. Designació i destitució de l'administrador provisional.
- Article 24. Competències i funcions de l'administrador provisional.

CAPÍTOL III. Fase preventiva de la resolució.

Secció 1a Planificació de la resolució.

Article 25. Plans de resolució.

Article 26. Plans de resolució de grups.

Article 27. Transmissió d'informació entre autoritats de resolució i supervisors.

Article 28. Decisió conjunta sobre el pla de resolució de grup.

Secció 2a Avaluació de la resolubilitat.

Article 29. Avaluació de la resolubilitat.

Article 30. Decisió conjunta sobre eliminació d'obstacles a la resolubilitat de grups.

CAPÍTOL IV. Resolució.

Article 31. Requisits de notificació.

Article 32. Obligacions d'informació del FROB.

Article 33. Substitució de l'òrgan d'administració i els directors generals o assimilats com a mesura de resolució.

CAPÍTOL V. Instruments de resolució.

Article 34. Requisits per a la venda del negoci de l'entitat.

Article 35. Funcionament de l'entitat pont.

Article 36. Funcionament de la societat de gestió d'actius.

CAPÍTOL VI. Amortització i conversió d'instruments de capital i recapitalització interna.

Article 37. Procediment per a l'exclusió, total o parcial, de determinats passius o categories de passius admissibles.

Article 38. Determinació del requeriment mínim de fons propis i passius admissibles.

Article 39. Exempció del requeriment mínim de fons propis i passius admissibles.

Article 40. Determinació del requeriment mínim de fons propis i passius admissibles de les filials del grup i de les matrius de la Unió Europea.

Article 41. Decisió conjunta sobre el requeriment mínim de fons propis i passius admissibles aplicable a escala consolidada.

Article 42. Requeriment mínim de fons propis i passius admissibles de les filials a escala individual i decisió conjunta sobre el requeriment mínim aplicat a escala individual a les filials del grup.

Article 43. Valor dels passius sorgits de derivats.

Article 44. Pla de reorganització d'activitats.

Article 45. Contingut i execució del pla de reorganització d'activitats.

Article 46. Conversió i amortització dels instruments de capital.

Article 47. Requisits de notificació i consulta en l'aplicació consolidada.

CAPÍTOL VII. FROB.

Secció 1a Mecanismes de finançament.

Article 48. Fons de resolució nacional.

Article 49. Determinació de les contribucions anuals per part del FROB.

Article 50. Contribucions extraordinàries.

Article 51. Préstecs entre mecanismes de finançament d'estats membres de la Unió Europea.

Article 52. Mutualització dels mecanismes nacionals de finançament en el cas de resolució de grup.

Article 53. Utilització del sistema de garantia de dipòsits en el context de la resolució.

Secció 2a Actuacions del FROB.

Article 54. Efectivitat de les accions de resolució en tercers països.

Article 55. Restriccions en l'execució de les garanties.

CAPÍTOL VIII. Resolució de grup.

Secció 1a Principis de la resolució de grup.

Article 56. Principis generals relatius a l'adopció de decisions que impliquin més d'un Estat membre.

Article 57. Col·legis d'autoritats de resolució.

Article 58. Composició dels col·legis d'autoritats de resolució.

Article 59. Competències i deures de l'autoritat de resolució a escala de grup.

Article 60. Exempció de l'obligació de constituir un col·legi d'autoritats de resolució.

Article 61. Col·legis d'autoritats de resolució europeus.

Secció 2a Resolució de filials i resolució de grup.

Article 62. Resolució de filials que formin part d'un grup.

Article 63. Resolució de grup.

CAPÍTOL IX. Acords amb tercers països.

Article 64. Acords amb tercers països.

Article 65. Reconeixement i execució dels procediments de resolució de tercers països.

Article 66. Dret a refusar el reconeixement o l'execució dels procediments de resolució de tercers països.

Article 67. Resolució de sucursals d'entitats de tercers països.

Article 68. Cooperació amb les autoritats de tercers països.

Disposició addicional primera. Mecanisme únic de resolució i Fons únic de resolució.

Disposició addicional segona. Entitats financeres i altres tipus de societats.

Disposició addicional tercera. Gestió, liquidació i recaptació de la taxa per les activitats dutes a terme pel FROB com a autoritat de resolució.

Disposició transitòria primera. Règim transitori de les contribucions al Fons de resolució nacional i al Fons de Garantia de Dipòsits.

Disposició transitòria segona. Referències al text refós de la Llei del mercat de valors, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2015, de 23 d'octubre.

Disposició final primera. Modificació del Reial decret 2606/1996, de 20 de desembre, del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit.

Disposició final segona. Títol competencial.

Disposició final tercera. Incorporació de dret de la Unió Europea.

Disposició final quarta. Facultat de desplegament.

Disposició final cinquena. Entrada en vigor.

Annex I. Informació que s'ha d'incloure en els plans de recuperació.

Annex II. Informació que les autoritats de resolució preventiva poden exigir a les entitats per a l'elaboració i el manteniment dels plans de resolució.

Annex III. Qüestions que les autoritats de resolució han de considerar en valorar la resolució d'una entitat o un grup.

La regulació que s'ha aprovat en els últims anys per afrontar les situacions de dificultat potencial en què es poden trobar les entitats de crèdit i les empreses de serveis d'inversió descansa sobre una sèrie de principis que, atenent les característiques i especialitats pròpies del sistema financer, s'inspiren en l'experiència recent generada en emprendre processos de resolució d'entitats.

Aquests principis es concreten en la necessitat d'instaurar una fase preventiva que asseguri que es donen les condicions requerides perquè, si una entitat ha de ser liquidada, la seva resolució es faci de manera ordenada; en l'articulació d'un procediment especial, àgil i eficaç que permeti emprendre la resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis

d'inversió i s'apliqui en lloc de la legislació concursal quan raons d'interès públic i de protecció de l'estabilitat financera ho exigeixin; en la garantia de la separació deguda entre les funcions de supervisió i de resolució, amb la finalitat d'evitar el conflicte d'interessos en què pot incórrer l'autoritat supervisora per exercir al mateix temps les facultats de resolució, i, finalment, com a quart principi fonamental, assegurar que l'absorció de les pèrdues de la resolució s'efectuï pels accionistes i creditors de l'entitat, i no amb recursos públics.

Són precisament aquests principis els que inspiren la «Directiva 2014/59/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig de 2014, per la qual s'estableix un marc per a la reestructuració i la resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, i per la qual es modifiquen la Directiva 82/891/CEE del Consell, i les directives 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE, i els reglaments (UE) núm. 1093/2010 i (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell», així com el «Reglament (UE) núm. 806/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de juliol de 2014, pel qual s'estableixen normes uniformes i un procediment uniforme per a la resolució d'entitats de crèdit i de determinades empreses de serveis d'inversió en el marc d'un mecanisme únic de resolució i un Fons únic de resolució, i es modifica el Reglament (UE) núm. 1093/2010», que, com és sabut, delimiten el marc normatiu europeu sobre resolució d'aquestes entitats i dibuixen els elements fonamentals del mecanisme únic de resolució, un dels pilars de la Unió Bancària.

Amb la finalitat de transposar a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2014/59/UE, de 15 de maig de 2014, es va aprovar aquest mateix any la Llei 11/2015, de 18 de juny, que s'inspira en els principis de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit, i que completa la norma esmentada en les àrees del dret de la Unió Europea que encara no estaven incorporades al nostre ordenament jurídic. Aquest Reial decret conclou, d'una banda, la transposició de la Directiva esmentada i, d'altra banda, desplega determinats aspectes de la Llei 11/2015, de 18 de juny, en especial, els de caràcter organitzatiu.

El Reial decret inclou nou capítols, 3 disposicions addicionals, 2 disposicions transitòries i 5 disposicions finals. A més, té tres annexos.

El capítol I conté les disposicions generals, que inclouen els criteris per modular l'aplicació de la normativa de resolució i permetre l'establiment d'obligacions simplificades i d'exempcions per a determinades entitats. També es regula de manera detallada la manera com s'ha de dur a terme la valoració de les entitats amb caràcter previ a l'adopció de qualsevol mesura de resolució.

El capítol II concreta el contingut dels plans de recuperació i els criteris per a la seva avaluació per part del supervisor competent, i especifica els requisits i deures d'informació a què estan sotmesos els acords d'ajuda financera que les entitats subscriguin dins d'un grup. A més, respecte als plans de resolució, tant aquest capítol com el següent estableixen les regles de coordinació i presa de decisió per part de les autoritats supervisores en cas que s'actui a escala de grup.

El capítol III concreta el contingut dels plans de resolució, tant individuals com de grup. A més, determina els aspectes que ha de tenir en compte l'autoritat de resolució preventiva en avaluar els obstacles a la resolubilitat d'una entitat.

El capítol IV detalla les obligacions procedimentals, de coordinació i informació que s'han de complir en cas que una entitat sigui objecte d'un procediment de resolució, per assegurar-ne el coneixement degut per part de les autoritats competents, els accionistes i els creditors afectats.

El capítol V inclou regles sobre el funcionament dels instruments de resolució que, pel seu nivell de detall, no han estat previstes a la Llei 11/2015, de 18 de juny. En particular, especifica les actuacions que ha de dur a terme el FROB per aplicar aquests instruments.

El capítol VI regula alguns aspectes relatius a l'amortització i conversió dels instruments de capital i recapitalització interna, en particular els relatius a la determinació del requeriment mínim de fons propis i passius admissibles, la valoració dels passius que sorgeixen de derivats financers i el contingut del pla de reorganització d'activitats.

El capítol VII arbitra les regles necessàries per determinar les condicions d'utilització dels mecanismes de finançament de què disposi el FROB per al finançament de les mesures de resolució i regula l'aportació de les contribucions al Fons de resolució nacional per part de les entitats.

El capítol VIII aborda, amb caràcter general, la resolució d'un grup d'entitats que actui de manera transfronterera i la composició i les competències dels col·legis d'autoritats de resolució, de manera que s'afavoreixi una solució coordinada d'aquest tipus de situacions especialment complexes, atès el caràcter internacional de l'entitat.

En aquest capítol, igual que en el següent, el paper del FROB adquireix una rellevància especial, no només perquè és l'autoritat que presideix el col·legi d'autoritats de resolució en els casos en què sigui l'autoritat de resolució a escala de grup, i per això s'encarrega de les funcions de direcció i coordinació del col·legi, sinó perquè, més enllà de la funció que li correspongui com a president o membre dels col·legis d'autoritats de resolució, la Llei 11/2015, de 18 de juny, li atribueix, amb caràcter general, el paper d'autoritat espanyola de contacte i coordinació als efectes de cooperar amb les autoritats internacionals i dels estats membres de la Unió Europea.

El capítol IX regula la relació amb tercers països i promou la subscripció d'acords de reconeixement de les accions de resolució, ja que el caràcter global de moltes entitats exigeix disposar també de marcs de cooperació que involucrin països que no formen part de la Unió Europea.

A les disposicions addicionals es compassa la normativa nacional sobre resolució a la que regula el mecanisme únic de resolució en l'àmbit europeu; s'estén l'aplicació del reial decret, en determinats supòsits, a un altre tipus de persones jurídiques que formen part del grup d'una entitat, i es desplega la regulació del règim de gestió, liquidació i recaptació de la taxa a què estan subjectes les entitats per sostenir les despeses administratives del FROB.

La disposició transitòria primera fixa els terminis en què les entitats han d'efectuar les contribucions ordinàries durant l'exercici 2015 al Fons de resolució nacional, i la disposició transitòria segona preveu un règim transitori per a les remissions que es fan al text refós de la Llei del mercat de valors, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2015, de 23 d'octubre.

Respecte a les disposicions finals, a la disposició final primera es modifica el Reial decret 2606/1996, de 20 de desembre, del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit, amb la finalitat de desplegar els nous articles que la Llei 11/2015, de 18 de juny, va introduir al Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre, pel qual es crea el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit. D'aquesta manera es completa la transposició de la Directiva 2014/49/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, relativa als sistemes de garantia de dipòsits.

Les modificacions del Reial decret 2606/1996, de 20 de desembre, impliquen un canvi en la base de càlcul de les aportacions al nou compartiment de garantia de dipòsits del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit. Així, la base de càlcul de les aportacions, seguint el que estableix la Directiva 2014/49/UE, de 16 d'abril de 2014, no està determinada pel volum total de dipòsits susceptibles de ser coberts pel Fons, sinó únicament per la quantia efectivament garantida d'aquests. D'altra banda, cal destacar la reducció del període dins del qual el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit ha de reembossar als dipositants les quantitats degudes, que es redueix progressivament dels vint dies hàbils actuals a set dies hàbils el 2024. Així mateix, es regula el règim de cooperació del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit amb els sistemes de garantia de dipòsits d'altres estats membres de la Unió Europea, en especial pel que fa al reembossament dels dipòsits efectuats en sucursals que operen fora del seu país d'origen. En els termes i les circumstàncies que siguin procedents, la utilització del Fons s'ha d'ajustar a la normativa d'ajudes d'Estat.

La resta de disposicions finals es refereixen als títols competencials que emparen el Reial decret; la incorporació de la disposició de la Unió Europea; l'habilitació normativa, i l'entrada en vigor de la norma.

Finalment, el Reial decret inclou tres annexos que enumeren la informació que s'ha d'incloure als plans de recuperació i resolució; la informació que les autoritats de resolució preventiva poden exigir a les entitats per a l'elaboració i el manteniment dels plans de resolució, i les qüestions que les autoritats de resolució han de valorar quan afrontin la resolució d'una entitat.

Aquest Reial decret s'aprova en virtut de l'habilitació que conté la disposició final setzena de la Llei 11/2015, de 18 de juny, que habilita el Govern per dictar les normes reglamentàries necessàries per al desplegament del que disposa aquesta Llei.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Economia i Competitivitat, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 6 de novembre de 2015,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té com a objecte desplegar el que disposa la Llei 11/2015, de 18 de juny, de recuperació i resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

Aquest Reial decret s'aplica a les entitats que preveu l'article 1.2 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, a exclusió de les ressenyades a l'article 1.3 de la Llei esmentada.

Article 3. *Definicions.*

Són aplicables a aquest Reial decret les definicions que preveu l'article 2 de la Llei 11/2015, de 18 de juny.

Article 4. *Circumstàncies determinants de l'establiment i l'aplicació d'obligacions, requisits i instruments de resolució.*

A l'hora d'establir o aplicar les obligacions i els requisits que preveu la Llei 11/2015, de 18 de juny, o d'utilitzar els diferents instruments de què disposen, els supervisors i les autoritats de resolució competents han de prendre en consideració les circumstàncies següents que puguin concórrer en una entitat:

- a) La naturalesa de les seves activitats.
- b) L'estructura de l'accionariat.
- c) La forma jurídica.
- d) El perfil de risc.
- e) La mida.
- f) L'estatut jurídic.
- g) La interconnexió de l'entitat amb altres entitats o amb el sistema financer en general.
- h) L'àmbit i la complexitat de les seves activitats.
- i) La pertinença a un sistema institucional de protecció que compleixi els requisits que estableix l'article 113.7 del Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012, o a altres sistemes de solidaritat mútua de cooperació que preveu l'article 113.6 del Reglament esmentat.

j) La prestació d'algun servei o activitat d'inversió en els termes que defineix l'article 4, apartat 1, punt 2, de la Directiva 2014/65/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig de 2014, relativa als mercats d'instruments financers i per la qual es modifiquen la Directiva 2002/92/CE i la Directiva 2011/61/UE.

Article 5. Obligacions, requisits simplificats i exempcions en el compliment de mesures preparatòries.

1. El supervisor i l'autoritat de resolució preventiva competents han de tenir en compte els criteris següents per determinar les obligacions i els requisits simplificats del compliment de mesures preparatòries que preveuen els capítols II i III d'aquest Reial decret:

- a) Les circumstàncies singulars que preveu l'article anterior.
- b) Les normes, guies o directrius que s'aprovin sobre la matèria en l'àmbit internacional o europeu i que siguin incorporades o adoptades al nostre ordenament.
- c) La incidència que pugui tenir la inviabilitat d'una entitat en els mercats financers, en altres entitats, en les condicions de finançament o en l'economia en general, a causa de les circumstàncies que preveu l'article anterior.
- d) Els possibles efectes negatius de la inviabilitat d'una entitat i la seva liquidació ulterior d'acord amb els procediments concursals en els mercats financers, en altres entitats, en les condicions de finançament o en l'economia en general.

2. Els requisits simplificats que el supervisor i l'autoritat de resolució preventiva poden imposar han de fer referència als elements següents:

- a) El contingut i els detalls dels plans de recuperació i resolució que preveuen els capítols II i III de la Llei 11/2015, de 18 de juny.
- b) L'ampliació o reducció de la data límit en què han d'estar llestos els primers plans de recuperació i resolució i la freqüència d'actualització d'aquests, que pot ser inferior a la que preveu amb caràcter general la Llei 11/2015, de 18 de juny.
- c) El contingut i els detalls de la informació exigida a les entitats en relació amb els plans de recuperació i resolució, en virtut del que disposen els capítols II i III de la Llei 11/2015, de 18 de juny, i desplegada pels articles 11 i 25 i els annexos I i II d'aquest Reial decret.
- d) El contingut de l'avaluació de la resolubilitat que preveuen l'article 15 i 16 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, i desplegada a l'article 29 i a l'annex III d'aquest Reial decret.

3. L'avaluació que preveu l'apartat anterior s'ha de dur a terme després de consulta, quan correspongui, de l'autoritat macroprudencial nacional que es designi, si s'escau.

4. El supervisor i l'autoritat de resolució preventiva competents han de revisar periòdicament les seves decisions sobre les obligacions simplificades permeses i, en tot cas, quan revisin els plans de recuperació.

5. Així mateix, el supervisor i l'autoritat de resolució preventiva competents poden eximir del compliment de les obligacions següents:

- a) Les relatives als plans de recuperació i resolució a les entitats afiliades a un organisme central que estiguin totalment o parcialment exemptes dels requisits prudencials de conformitat amb l'article 10 del Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, i
- b) les relatives als plans de recuperació, a les entitats pertanyents a un sistema institucional de protecció.

6. En el supòsit que es concedeixi una exempció en virtut de l'apartat 5, s'ha d'exigir:

- a) el compliment de les obligacions relacionades amb els plans de recuperació i resolució en base consolidada a l'organisme central i a les entitats que hi estan afiliades

en el sentit que dóna l'article 10 del Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013;

b) el compliment de les obligacions relatives als plans de recuperació al sistema institucional de protecció, en col·laboració amb cadascun dels seus membres exempts.

A aquest efecte, s'entén que totes les referències a les obligacions d'un grup relatives als plans de recuperació i resolució inclouen tant l'organisme central com les entitats que hi estan afiliades, en el sentit de l'article 10 del Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, i les seves filials, i que totes les referències a les entitats o matrius subjectes a supervisió sobre una base consolidada d'acord amb l'article 57 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, o bé l'article 233 del text refós de la Llei del mercat de valors, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2015, de 23 d'octubre, inclouen l'organisme central.

7. El supervisor i l'autoritat de resolució preventiva competents han d'informar l'Autoritat Bancària Europea de com han aplicat a les entitats de la seva jurisdicció el que disposa l'article 4.3 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, als apartats 2, 5 i 6 d'aquest article, i l'article 11.2.

Article 6. *Valoració d'entitats.*

1. Amb caràcter previ a l'adopció de qualsevol mesura de resolució, s'ha de dur a terme una valoració de l'actiu i el passiu de l'entitat per part d'un expert independent designat pel FROB, de conformitat amb el que estableix l'article 5 de la Llei 11/2015, de 18 de juny. Quan es compleixin tots els requisits que estableix aquest article, la valoració es considera definitiva.

2. Quan no sigui possible efectuar una valoració independent d'acord amb l'apartat anterior, el FROB pot portar a terme una valoració provisional de l'actiu i el passiu de l'entitat, de conformitat amb l'article 8.1.

3. La valoració s'ha d'utilitzar per als propòsits següents:

a) Ponderar el compliment de les condicions per a la resolució o les condicions per a l'amortització o conversió d'instruments de capital.

b) Adoptar la decisió sobre la mesura de resolució adequada que s'ha d'adoptar respecte de l'entitat.

c) Decidir sobre l'abast de la cancel·lació o el reajustament a la baixa del valor de les accions o altres instruments de capital, i l'abast de l'amortització o conversió dels instruments de capital, en cas que es procedeixi a l'amortització o conversió de capital.

d) Establir l'abast de l'amortització o conversió dels passius admissibles, en cas que s'utilitzi l'instrument de recapitalització interna.

e) Determinar quins actius, drets, passius o accions o altres instruments de capital s'han de transmetre, així com la decisió sobre el valor que s'hagi d'abonar a l'entitat objecte de la resolució o, si s'escau, als propietaris de les accions o altres instruments de capital, quan s'apliqui l'instrument d'entitat pont o l'instrument de segregació d'actius.

f) Fonamentar la decisió sobre els actius, drets, passius o accions o altres instruments de capital que s'han de transmetre, quan s'apliqui l'instrument de venda del negoci, i informar sobre el que s'ha de considerar, segons el parer del FROB, com a condicions comercials als efectes del que disposa l'article 26 de la Llei 11/2015, de 18 de juny.

g) Assegurar la detecció de tota pèrdua que afecti els actius de l'entitat en el moment en què s'apliquin els instruments de resolució o s'exerceixi la competència per amortitzar o convertir els instruments de capital.

4. Sense perjudici del que disposa el marc regulador de les ajudes d'Estat a la Unió Europea, la valoració s'ha de basar en supòsits prudents, i ha d'incloure la probabilitat d'impagament i la magnitud de les pèrdues.

5. La valoració no pot preveure cap aportació futura d'ajudes públiques extraordinàries a l'entitat, d'ajudes en forma de provisió urgent de liquiditat del banc central o d'ajudes en forma de liquiditat del banc central atenent criteris no convencionals quant a garanties,

venciment i tipus d'interès, a partir del moment en què s'empregui una mesura de resolució o s'exerceixi la competència per amortitzar o convertir els instruments de capital en qüestió.

6. A més, la valoració ha de tenir en compte que, si s'aplica qualsevol instrument de resolució:

a) El FROB i qualsevol mecanisme de finançament utilitzat en virtut de l'article 53 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, pot recuperar tota despesa raonable en què s'hagi incorregut per part de l'entitat objecte de resolució, de conformitat amb l'article 25.4 de la Llei esmentada.

b) El mecanisme de finançament de la resolució pot cobrar interessos o taxes respecte a tot préstec o garantia proporcionat a l'entitat objecte de resolució, de conformitat amb l'article 53.2 de la Llei 11/2015, de 18 de juny.

Article 7. *Contingut de l'expedient de valoració d'entitats.*

1. La valoració s'ha d'acompanyar de la informació següent, segons figuri a la comptabilitat i als registres comptables de l'entitat:

- a) Un balanç actualitzat i un informe de la situació financera de l'entitat.
- b) Una anàlisi i una estimació del valor comptable dels actius.
- c) La llista de passius pendents en el balanç i fora de balanç que figura a la comptabilitat i els registres de l'entitat; s'han d'indicar els crèdits corresponents i el seu ordre de prelació d'acord amb la normativa concursal.

2. Quan sigui procedent, per tal d'informar sobre les decisions a què es refereix l'article 6.4.e) i 6.4.f), la informació que preveu la lletra b) de l'apartat anterior pot ser completada per una anàlisi i una estimació del valor dels actius i passius de l'entitat, segons el valor de mercat.

3. La valoració ha de recollir la subdivisió dels creditors per categories segons la legislació concursal, així com una estimació del tracte que es pot esperar per a cada categoria d'accionistes i creditors si l'entitat està sotmesa a un procediment de liquidació concursal.

Aquesta estimació no impedeix l'aplicació del principi que recull l'article 4.1.d) de la Llei 11/2015, de 18 de juny, segons el qual cap accionista ni creditor pot suportar pèrdues superiors a les que hauria suportat si l'entitat s'hagués liquidat en el marc d'un procediment concursal.

Article 8. *Valoració provisional.*

1. Quan, per la urgència de les circumstàncies del cas, no sigui possible complir els requisits que estableix l'article 7, apartats 1 i 3, o bé s'apliqui l'article 6.2, el FROB ha d'efectuar una valoració provisional. A aquests efectes, la valoració provisional s'ha de fundar en l'informe que, si s'escau, emeti el supervisor competent de conformitat amb el que disposa l'article 5.3 de la Llei 11/2015, de 18 de juny.

2. La valoració provisional ha de complir en tot cas l'objectiu que estableix l'article 5.1 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, i, en la mesura que ho permetin les circumstàncies, els requisits dels articles 6.1, 7.1 i 7.3.

Així mateix, la valoració provisional ha d'incloure l'establiment d'un coixí per a pèrdues addicionals, amb la justificació adequada.

3. Tota valoració que no compleixi tots els requisits que estableixen els articles 6 i 7 es considera provisional fins que un expert independent hagi portat a terme una valoració definitiva que compleixi plenament els requisits esmentats. Aquesta valoració definitiva a posteriori s'ha d'efectuar tan aviat com sigui possible. Es pot portar a terme de manera separada a l'avaluació a la qual es refereix l'article 10 o de manera conjunta i per part de la mateixa persona independent, però constitueixen valoracions diferents.

Article 9. *Valoració definitiva a posteriori.*

1. La valoració definitiva a posteriori a què es refereix l'apartat 3 de l'article anterior té els objectius següents:

- a) Garantir que tota pèrdua que afecti els actius de l'entitat sigui constatada en la seva comptabilitat.
- b) Informar sobre la decisió de modificar els drets dels creditors o d'incrementar el valor de la compensació abonada, de conformitat amb l'apartat següent.

2. En cas que l'estimació del valor net dels actius de l'entitat efectuada en la valoració definitiva a posteriori sigui superior a l'estimació del valor net dels actius de l'entitat efectuada en la valoració provisional, el FROB pot:

- a) exercir la seva competència d'incrementar el valor dels drets dels creditors o dels titulars dels instruments de capital pertinents que s'hagin amortitzat d'acord amb l'instrument de recapitalització interna;
- b) encarregar a una entitat pont o a una entitat de gestió d'actius que efectuï un abonament ulterior per la diferència del valor, respecte als actius, drets o passius, a l'entitat objecte de resolució, o, segons els casos, respecte a les accions o els instruments de capital, als propietaris de les accions i altres instruments de capital.

3. No obstant el que disposa l'article 6.1, la valoració provisional efectuada de conformitat amb el que disposa l'article 8.1 i 2 permet al FROB emprendre les accions de resolució que siguin necessàries, inclosos l'assumpció del control d'una entitat inviable o l'exercici de les competències d'amortització o conversió d'instruments de capital.

4. La valoració forma part integrant de la decisió d'aplicar un instrument de resolució o d'exercir una competència de resolució, així com de la decisió d'exercir les competències d'amortització o conversió d'instruments de capital.

Article 10. *Valoració de la diferència en el tracte.*

1. Als efectes de valorar si els accionistes i creditors haurien rebut millor tracte si a l'entitat objecte de resolució se li hagués aplicat un procediment de liquidació concursal, el FROB ha d'adoptar les mesures necessàries perquè es porti a terme una valoració per part d'un expert independent una vegada efectuades les accions de resolució. Aquesta valoració és diferent de la valoració efectuada de conformitat amb l'article 5 de la Llei 11/2015, de 18 de juny.

2. La valoració que preveu l'apartat anterior ha de determinar els aspectes següents:

- a) El tracte que els accionistes i creditors, o els sistemes de garantia de dipòsits en qüestió, haurien rebut si l'entitat objecte de resolució hagués estat sotmesa a un procediment de liquidació concursal en el moment en què es va adoptar la decisió a què es refereix l'article 21 de la Llei 11/2015, de 18 de juny.
- b) El tracte que efectivament han rebut els accionistes i creditors en la resolució de l'entitat objecte de resolució.
- c) L'existència, si s'escau, de diferències entre el tracte que preveu la lletra a) i el tracte que preveu la lletra b).

3. La valoració s'ha d'efectuar en consideració a les premisses següents:

- a) Partir de la hipòtesi que l'entitat a la qual s'han aplicat les accions de resolució hauria estat liquidada en el marc del procediment concursal en el moment en què es va adoptar la decisió a què es refereix l'article 21 de la Llei 11/2015, de 18 de juny.
- b) Suposar que les accions de resolució no s'hagin dut a terme.
- c) Descartar qualsevol concessió d'ajuda financera pública extraordinària a l'entitat objecte de resolució.

4. Si la valoració determina que els accionistes i creditors, o el Fons de Garantia de Dipòsits, han incorregut en pèrdues superiors a les que haurien patit si l'entitat hagués estat liquidada en el marc d'un procediment concursal, tenen dret a obtenir el pagament de la diferència amb càrrec als mecanismes de finançament que preveu l'article 53 de la Llei 11/2015, de 18 de juny.

CAPÍTOL II

Planificació de la recuperació i actuació primerenca

Secció 1a Planificació de la recuperació

Article 11. Plans de recuperació.

1. Els plans de recuperació que preveu l'article 6 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, han de contenir, com a mínim, la informació següent:

a) Diferents escenaris hipotètics d'inestabilitat financera i macroeconòmica que afectin tant el conjunt del sistema financer com l'entitat o el grup.

Així mateix, els plans de recuperació de grup han de determinar, per a cadascun dels escenaris, si hi ha obstacles per a l'aplicació de les mesures de recuperació i si hi ha impediments per a la ràpida transmissió de fons propis o el reembossament de passius o actius dins del grup.

b) Sense perjudici de les obligacions simplificades establertes de conformitat amb el que disposa l'article 5, la informació que enumera l'annex I.

c) Les mesures que pot adoptar l'entitat quan es compleixin les condicions per a l'actuació primerenca que preveu l'article 8 de la Llei 11/2015, de 18 de juny. Addicionalment, els plans de recuperació de grup han d'incloure disposicions per garantir la coordinació i la coherència de les mesures que s'hagin d'adoptar a escala de la matriu i les mesures que s'hagin d'adoptar a escala de les filials i, quan sigui procedent, de les sucursals significatives.

d) Les condicions i els procediments apropiats per garantir la correcta i oportuna aplicació de mesures de recuperació, així com una àmplia gamma d'opcions per a aquesta recuperació.

e) Els acords d'ajuda financera intragrup que s'hagin subscrit de conformitat amb la secció 2a.

f) Una anàlisi de les condicions en què l'entitat pot fer ús de les facilitats de crèdit dels bancs centrals. Aquesta anàlisi ha d'identificar els actius que es puguin qualificar com a garanties.

Els plans de recuperació no poden pressuposar l'accés a ajudes financeres públiques en cap cas.

2. De conformitat amb l'article 13, el supervisor competent pot exigir a les filials d'un grup que elaborin i presentin plans de recuperació individuals.

En tot cas, és obligatòria l'elaboració de plans de recuperació individuals per a les entitats de crèdit subjectes a la supervisió directa del Banc Central Europeu en virtut de l'article 6.4 del Reglament (UE) núm. 1024/2013 del Consell, de 15 d'octubre de 2013, que encomana al Banc Central Europeu tasques específiques pel que fa a les polítiques relacionades amb la supervisió prudencial de les entitats de crèdit.

3. Sempre que es compleixin els requisits de confidencialitat que preveu l'article 59 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, el supervisor competent en base consolidada ha de transmetre els plans de recuperació del grup a:

a) Els supervisors competents que formin part del col·legi de supervisors o amb els quals s'hagi arribat a un acord de coordinació i cooperació.

b) Els supervisors competents dels estats membres de la Unió Europea en els quals estiguin establertes sucursals significatives, respecte de les qüestions que afectin aquestes sucursals.

c) Les autoritats de resolució competents a escala de grup.

d) Les autoritats de resolució competents de les filials.

Article 12. *Avaluació dels plans de recuperació.*

1. El supervisor competent ha d'avaluar els plans de recuperació de les entitats i, en particular, la mesura en què aquests satisfan els requisits que estableixen l'article 6 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, i l'article 11 d'aquest Reial decret, així com els criteris següents:

a) L'aplicació del pla ha d'oferir possibilitats raonables de mantenir o restaurar la viabilitat i la posició financera de l'entitat o del grup, tenint en compte les mesures preparatòries que l'entitat hagi adoptat o tingui previst adoptar.

b) El pla i les opcions específiques que s'adoptin s'han de poder aplicar de manera ràpida i efectiva en cas d'inestabilitat financera i evitant, en la mesura que sigui possible, tot efecte advers significatiu en el sistema financer, fins i tot en escenaris que portin altres entitats a aplicar plans de recuperació en el mateix període.

En portar a terme aquesta avaluació, el supervisor competent ha de considerar l'adequació de l'estructura de capital i finançament de l'entitat al nivell de complexitat de l'estructura organitzativa i el perfil de risc de l'entitat.

2. L'avaluació a la qual es refereix l'apartat anterior s'ha d'efectuar en un termini màxim de sis mesos des que l'entitat presenti el pla de recuperació.

Per portar a terme l'avaluació, el supervisor competent ha de remetre els plans de recuperació a les autoritats de resolució competents i ha de consultar els supervisors dels estats membres de la Unió Europea en els quals estiguin establertes sucursals significatives de l'entitat respecte de les qüestions que afectin aquestes sucursals.

3. Si després de l'avaluació el supervisor competent conclou que hi ha deficiències significatives en el pla de recuperació, o impediments per a la seva aplicació, ha de comunicar el resultat a l'entitat o a la matriu del grup i li ha d'exigir que presenti un pla revisat en el termini de dos mesos. Aquest termini es pot ampliar un mes si l'entitat ho sol·licita i el supervisor competent ho considera necessari.

Abans de demanar a una entitat que torni a presentar un pla de recuperació, el supervisor competent li ha de donar l'oportunitat d'expressar la seva opinió sobre aquesta petició.

Si el supervisor competent considera que les deficiències i els impediments no s'han reparat adequadament en el pla de recuperació revisat, pot donar instruccions a l'entitat perquè introdueixi modificacions específiques en el pla.

4. Si l'entitat no presenta un pla de recuperació revisat o si el supervisor competent determina que el pla revisat no soluciona adequadament les deficiències detectades en l'avaluació inicial i no és possible reparar-les mitjançant modificacions específiques del pla, el supervisor competent ha d'exigir a l'entitat que identifiqui en un termini raonable els canvis que pot introduir en la seva activitat per reparar les deficiències del pla o els impediments per a la seva aplicació.

5. Si l'entitat no identifica els canvis en la seva activitat en el termini establert pel supervisor competent o si aquest conclou que els canvis identificats són insuficients per reparar les deficiències del pla o els impediments per a la seva aplicació, el supervisor competent ha d'exigir a l'entitat alguna de les mesures que preveu l'article 6.3 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, sense perjudici del que disposen els articles 68 i 69 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, i els articles 260 i 261 del text refós de la Llei del mercat de valors.

Article 13. *Avaluació dels plans de recuperació de grup.*

1. Per a l'avaluació dels plans de recuperació de grup, el supervisor competent en base consolidada ha de consultar els supervisors del col·legi de supervisors i els supervisors de les sucursals significatives respecte de les qüestions que afectin aquestes sucursals.

Una vegada efectuada aquesta consulta, ha d'avaluar, juntament amb els supervisors de les filials, el pla de recuperació de grup i, en particular, la mesura en què aquests satisfan els requisits i criteris que estableixen l'article 6 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, i aquesta secció.

L'avaluació s'ha d'efectuar d'acord amb el procediment que estableix l'article 12 i atenent les possibles repercussions de les mesures de recuperació en tots els estats membres de la Unió Europea en què operi el grup.

2. El supervisor competent, ja ho sigui en base consolidada o en base individual, ha de procurar adoptar una decisió conjunta amb la resta de supervisors sobre:

- a) L'avaluació del pla de recuperació de grup.
- b) La necessitat que s'elabori un pla de recuperació individualitzat per a les entitats que formin part del grup.
- c) L'aplicació de les mesures que enumera l'article 12.3 a 5.

El supervisor competent ha de procurar adoptar la decisió conjunta en un termini de quatre mesos a partir de la data en què el supervisor en base consolidada transmeti el pla de recuperació del grup.

El supervisor competent, de conformitat amb l'article 31.c) del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre de 2010, pot sol·licitar la mediació de l'Autoritat Bancària Europea per arribar a una decisió conjunta.

3. Si en el termini que estableix l'apartat anterior no es pot adoptar una decisió conjunta sobre l'examen i l'avaluació del pla de recuperació de grup o sobre altres mesures que la matriu estigui obligada a adoptar de conformitat amb l'article 12.3 a 5, el supervisor competent, quan ho sigui en base consolidada, ha d'adoptar la seva pròpia decisió sobre les qüestions esmentades.

Així mateix, en absència d'una decisió conjunta sobre la necessitat que s'elabori un pla de recuperació individualitzat per a determinades entitats o sobre l'aplicació a les filials de les mesures que preveu l'article 12.3 a 5, el supervisor competent, quan ho sigui d'una filial, pot adoptar la seva pròpia decisió sobre aquestes qüestions.

Les decisions a les quals es refereix aquest apartat han de tenir en compte les observacions i reserves manifestades pels altres supervisors.

4. No obstant el que disposa l'apartat anterior, si durant el període de quatre mesos que estableix l'apartat 2, i abans de l'adopció d'una decisió conjunta, algun dels supervisors ha remès a l'Autoritat Bancària Europea un assumpte sobre l'avaluació dels plans de recuperació o sobre l'aplicació de les mesures que preveu l'article 6.3.a), b) o d) de la Llei 11/2015, de 18 de juny, el supervisor competent ha d'ajornar la seva decisió en espera de la decisió que l'Autoritat Bancària Europea pugui adoptar de conformitat amb l'article 19.3 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre de 2010. En aquests casos, el període de quatre mesos es considera el període de conciliació en el sentit del Reglament esmentat.

Així mateix, el supervisor competent ha d'adoptar la seva decisió d'acord amb la decisió de l'Autoritat Bancària Europea. No obstant això, a falta de decisió de l'Autoritat Bancària Europea en el termini d'un mes, s'ha d'aplicar la decisió del supervisor competent.

5. Sense perjudici del que disposa l'apartat 3, el supervisor competent pot adoptar amb els altres supervisors del grup entre els quals no hi hagi desacord una decisió conjunta sobre el pla de recuperació de grup aplicable a les entitats que estiguin sota la seva jurisdicció.

6. El supervisor competent ha de reconèixer i aplicar les decisions adoptades per altres supervisors en què no hagi estat partícip.

7. El supervisor competent ha de comunicar les decisions adoptades en virtut d'aquest article a la matriu o a les entitats afectades del grup, segons que correspongui, i als altres supervisors.

Article 14. *Indicadors del pla de recuperació.*

1. De conformitat amb l'article 6.2 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, les entitats han d'incloure en els seus plans de recuperació un conjunt d'indicadors que determinin els punts en què es poden emprendre les accions que preveu el pla. El supervisor competent ha d'examinar aquests indicadors durant el procés d'avaluació dels plans de recuperació.

2. Els indicadors poden ser de caràcter qualitatiu o quantitatiu i han de fer referència a la situació financera de l'entitat. A aquests efectes, les entitats han de tenir, almenys, indicadors de capital, liquiditat i qualitat i rendibilitat dels actius, així com indicadors macroeconòmics, de mercat o d'una altra mena que siguin rellevants per avaluar la situació financera de l'entitat.

No obstant això, el supervisor competent pot eximir de l'obligació de disposar d'algun dels indicadors anteriors, les empreses de serveis d'inversió per a les quals aquests no tinguin rellevància a causa de la naturalesa, l'escala i la complexitat de les seves activitats.

3. Així mateix, els indicadors han de ser de fàcil monitorització tant per a l'entitat com per al supervisor competent. A aquests efectes, el supervisor competent ha d'exigir a les entitats que estableixin mecanismes adequats per al seguiment regular dels indicadors.

4. No obstant el que disposa l'apartat 1, l'òrgan d'administració de l'entitat pot:

a) Abstenir-se d'emprendre les accions que preveu el pla de recuperació si no les considera oportunes ateses les circumstàncies.

b) Emprendre les accions que preveu el pla de recuperació sense necessitat que s'hagi assolit el valor de l'indicador pertinent.

Tota decisió d'emprendre una acció prevista en el pla de recuperació o d'abstenir-se d'emprendre-la s'ha de notificar sense demora al supervisor competent.

Secció 2a Ajuda financera intragrup

Article 15. *Acords d'ajuda financera dins d'un grup.*

1. Els acords d'ajuda financera de grup que preveu l'article 7 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, poden:

a) Afectar una o diverses filials del grup i establir acords d'ajuda tant entre filials i matrius com entre les mateixes filials.

b) Establir mecanismes d'ajuda financera en forma de préstec, concessió de garanties o subministrament d'actius per a ús com a garantia.

c) Incloure acords recíprocs en virtut dels quals una entitat receptora d'ajuda pugui, al seu torn, prestar ajuda financera a l'entitat que li va prestar.

2. L'acord d'ajuda financera de grup ha d'especificar els criteris per al càlcul de la compensació per qualsevol transacció efectuada en el marc de l'acord. Entre aquests criteris hi ha d'haver el requisit que la compensació es fixi en el moment de la prestació de l'ajuda financera.

3. En tot cas, l'acord ha de respectar els principis següents:

a) Cadascuna de les parts de l'acord s'ha de subscriure lliurement.

b) En subscriure l'acord i en determinar la compensació per la prestació d'ajuda financera, cada part ha de defensar els seus propis interessos. Entre aquests interessos hi pot haver els beneficis, directes o indirectes, que pot reportar la prestació de l'ajuda.

c) La part receptora d'ajuda financera ha d'haver facilitat a la part que presti l'ajuda tota la informació pertinent abans que es determini la compensació i que es prengui la decisió de prestar efectivament l'ajuda.

d) En determinar la compensació per la prestació d'ajuda financera es pot tenir en compte la informació que estigui en poder de la part que presti l'ajuda per la seva pertinença al mateix grup que la part receptora de l'ajuda, encara que aquesta informació no estigui disponible al mercat.

e) No és obligatori que els criteris de càlcul de la compensació per la prestació d'ajuda financera tinguin en compte les possibles repercussions temporals en els preus de mercat que es puguin derivar de circumstàncies alienes al grup.

4. Els acords d'ajuda financera de grup han de ser autoritzats pel supervisor competent abans de ser sotmesos a l'aprovació de la junta d'accionistes de cada entitat involucrada. No obstant això, només són vàlids si els seus accionistes han autoritzat l'òrgan d'administració de l'entitat esmentada a adoptar la decisió que l'entitat proporcionï o rebi ajuda financera de conformitat amb les condicions de l'acord i les que estableix aquesta secció i si l'autorització dels accionistes no s'ha revocat.

Així mateix, l'òrgan d'administració de cada entitat que formi part de l'acord ha d'informar anualment els accionistes del desenvolupament de l'acord i de l'aplicació de qualsevol decisió adoptada en el marc d'aquest.

5. Les entitats del grup han de fer públics els acords d'ajuda financera subscrits. La publicació ha d'incloure una descripció de les característiques generals de l'acord i els noms de les entitats participants.

La informació s'ha d'actualitzar almenys anualment i està subjecta als principis generals de divulgació d'informació que preveuen els articles 431 a 434 del Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013.

Article 16. *Condicions per a l'ajuda financera de grup.*

Una entitat només pot prestar ajuda financera de grup si es compleixen les condicions següents:

a) Que hi hagi una probabilitat raonable que l'ajuda prestada contribueixi significativament a resoldre les dificultats financeres de l'entitat receptora.

b) Que la prestació de l'ajuda financera tingui l'objectiu de garantir l'estabilitat financera del grup en el seu conjunt o d'una entitat en concret i tingui en compte els interessos de l'entitat que presta l'ajuda.

c) Que l'ajuda financera es proporcionï en condicions de conformitat amb l'article 15.3, inclosa la compensació.

d) Si s'ha de jutjar per la informació disponible per a l'òrgan d'administració de l'entitat que presta l'ajuda financera, que hi hagi probabilitats raonables que l'entitat receptora abonï la compensació de l'ajuda. En particular, si l'ajuda consisteix en un préstec o en alguna forma de garantia o aval, l'entitat receptora ha d'estar en condicions de reembossar el préstec o el deute que es derivi de l'execució de la garantia o aval.

e) Que la prestació d'ajuda financera no posi en perill la liquiditat ni la solvència de l'entitat que la presti.

f) Que la prestació d'ajuda financera no generi una amenaça per a l'estabilitat financera a l'Estat membre de la Unió Europea de l'entitat que presti l'ajuda.

g) Llevat que el supervisor competent en base individual ho autoritzi, que l'entitat que faciliti l'ajuda no incompleixi en el moment de la prestació o com a conseqüència de la prestació de l'ajuda:

1r Els requisits de la normativa de solvència d'entitats de crèdit o del títol VIII del text refós de la Llei del mercat de valors, en matèria de capital, liquiditat o grans riscos.

2n Qualsevol requisit addicional de recursos propis imposat en virtut de l'article 69 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, o de l'article 261 del text refós de la Llei del mercat de valors.

h) Que la prestació d'ajuda financera no posi en perill la resolubilitat de l'entitat que la presti.

Article 17. Autorització de la proposta d'acord d'ajuda financera.

1. La matriu del grup ha de presentar al supervisor competent en base consolidada una sol·licitud d'autorització de qualsevol proposta d'acord d'ajuda financera de grup. La sol·licitud ha de contenir el text de la proposta d'acord i les entitats del grup que es proposen com a parts.

2. El supervisor competent en base consolidada ha de remetre sense demora la sol·licitud als supervisors de cadascuna de les filials que pretenen formar part de l'acord, amb l'objecte d'adoptar una decisió conjunta.

3. El supervisor competent en base consolidada únicament pot autoritzar la proposta d'acord si compleix les condicions per concedir l'ajuda financera que estableix l'article 16. L'autorització o la prohibició per adoptar l'acord s'ha de tramitar de conformitat amb el procediment que estableix l'article següent.

4. El supervisor competent ha de comunicar a les autoritats de resolució competents els acords d'ajuda financera de grup que hagi autoritzat, així com qualsevol modificació d'aquests.

Article 18. Decisió conjunta sobre l'acord d'ajuda financera de grup.

1. El supervisor competent, quan ho sigui en base consolidada o en base individual, ha de procurar adoptar una decisió conjunta sobre la coherència de les condicions de la proposta d'acord amb les condicions per concedir ajuda financera, que estableix l'article 16. Aquesta decisió conjunta ha de tenir en compte el possible impacte de l'execució de l'acord en tots els estats membres de la Unió Europea en els quals operi el grup.

2. La decisió conjunta s'ha d'adoptar en el termini de quatre mesos a partir de la data de recepció de la sol·licitud d'autorització de l'acord d'ajuda financera pel supervisor en base consolidada. La decisió conjunta s'ha d'exposar en un document que contingui la decisió plenament motivada, i el supervisor competent en base consolidada l'ha de notificar al sol·licitant.

El supervisor competent pot sol·licitar ajuda a l'Autoritat Bancària Europea per arribar a un acord, de conformitat amb l'article 31 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre de 2010.

3. Si els supervisors no arriben a una decisió conjunta en el termini de quatre mesos, el supervisor competent en base consolidada ha d'adoptar la seva pròpia decisió respecte a la sol·licitud.

La decisió s'ha de presentar en un document que en reculli la motivació detallada i les opinions i reserves expressades pels altres supervisors competents durant el període de quatre mesos.

El supervisor competent en base consolidada ha de notificar la seva decisió al sol·licitant i als altres supervisors competents.

4. No obstant això, si durant el període de quatre mesos, i abans de l'adopció d'una decisió conjunta, algun dels supervisors competents de les filials involucrades en l'acord d'ajuda financera ha remès l'assumpte a l'Autoritat Bancària Europea de conformitat amb l'article 19 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre de 2010, el supervisor competent en base consolidada ha d'ajornar la seva decisió en espera de la decisió que l'Autoritat Bancària Europea pugui adoptar de conformitat amb l'article 19.3 del Reglament esmentat. El període de quatre mesos es considera el termini per a la conciliació en el sentit del Reglament esmentat.

Així mateix, el supervisor competent en base consolidada ha d'adoptar la seva decisió d'acord amb la decisió de l'Autoritat Bancària Europea. No obstant això, a falta de decisió de l'Autoritat Bancària Europea en el termini d'un mes, el supervisor en base consolidada pot adoptar la seva pròpia decisió.

Article 19. *Dret d'oposició dels supervisors.*

1. Abans de prestar suport en el marc d'un acord d'ajuda financera de grup, l'òrgan d'administració de l'entitat que es proposi prestar l'ajuda n'ha d'informar el supervisor en base individual, el supervisor en base consolidada, el supervisor de l'entitat receptora de l'ajuda i l'Autoritat Bancària Europea.

La comunicació que preveu el paràgraf anterior ha d'incloure la decisió motivada de l'òrgan d'administració de conformitat amb l'article 16 i els detalls de l'ajuda financera proposada, així com una còpia de l'acord d'ajuda financera de grup.

2. Dins d'un termini de cinc dies hàbils a partir de la data de recepció de la comunicació completa de conformitat amb el que preveu l'apartat anterior, el supervisor competent en base individual de l'entitat que presti ajuda financera pot prohibir o restringir la concessió de l'ajuda si considera que no es compleixen les condicions de l'article 16. En aquests casos, ha de justificar la seva decisió i comunicar-la immediatament al supervisor en base consolidada, al supervisor competent de l'entitat que rep l'ajuda i a l'Autoritat Bancària Europea.

Així mateix, el supervisor competent en base consolidada n'ha d'informar tan aviat com sigui possible la resta de membres del col·legi de supervisors i els membres del col·legi d'autoritats de resolució.

3. Si el supervisor competent, quan ho sigui en base consolidada o en base individual de l'entitat que rep l'ajuda, té objeccions relatives a la decisió de prohibir o restringir l'ajuda financera, pot traslladar l'assumpte a l'Autoritat Bancària Europea i sol·licitar la seva assistència d'acord amb el que disposa l'article 31 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre de 2010, en el termini de dos dies a comptar del moment en què rebí la comunicació del supervisor competent en base consolidada.

4. En cas que el supervisor competent no prohibeixi ni restringeixi l'ajuda financera en el termini indicat a l'apartat 2, o hagi acceptat la concessió de l'ajuda abans que finalitzi aquest termini, l'entitat la pot facilitar d'acord amb les condicions comunicades al supervisor competent.

5. La decisió de l'òrgan d'administració de l'entitat de facilitar ajuda financera una vegada concedida l'autorització s'ha de remetre al supervisor en base individual, al supervisor en base consolidada, al supervisor de l'entitat que rebí l'ajuda financera i a l'Autoritat Bancària Europea.

El supervisor competent en base consolidada ha d'informar immediatament els altres membres del col·legi de supervisors i els membres del col·legi d'autoritats de resolució.

6. En cas que el supervisor competent restringeixi o prohibeixi l'ajuda financera de grup i que el pla de recuperació del grup faci referència a aquesta ajuda, el supervisor competent en base individual de l'entitat l'ajuda de la qual es restringeixi o prohibeixi pot demanar al supervisor competent en base consolidada que emprengui una nova avaluació del pla de recuperació del grup o, si s'ha elaborat un pla de recuperació sobre una base individual, que sol·liciti a l'entitat que presenti un pla de recuperació revisat.

Secció 3a Actuació primerenca

Article 20. *Coordinació de les mesures d'actuació primerenca del supervisor competent en base consolidada amb altres supervisors de la Unió Europea.*

1. El supervisor competent en base consolidada ha de comunicar als membres del col·legi de supervisors que ha declarat iniciada la situació d'actuació primerenca d'una entitat matriu i ha de consultar amb els membres del col·legi l'oportunitat de l'aplicació de les mesures que preveu l'article 9 de la Llei 11/2015, de 18 de juny.

2. Després de la comunicació i consulta que preveu l'apartat anterior, el supervisor competent en base consolidada ha de decidir si aplica alguna mesura d'actuació primerenca a la matriu del grup.

En prendre la decisió, el supervisor competent en base consolidada ha de tenir en compte l'impacte de les mesures en les entitats del grup establertes en altres estats membres de la Unió Europea.

La decisió s'ha de comunicar als altres supervisors del col·legi de supervisors, a l'Autoritat Bancària Europea i a la matriu del grup.

3. Quan el supervisor d'una filial del grup comuniqui al supervisor competent en base consolidada que ha declarat iniciada la situació d'actuació primerenca d'una filial, el supervisor competent en base consolidada pot avaluar, en un termini màxim de tres dies, les repercussions que la imposició de mesures d'actuació primerenca podria tenir sobre la resta del grup.

Article 21. Coordinació de les mesures d'actuació primerenca del supervisor competent en base individual amb altres supervisors de la Unió Europea.

1. El supervisor competent, quan sigui el supervisor en base individual de la filial d'un grup, ha de comunicar a l'Autoritat Bancària Europea que ha declarat iniciada la situació d'actuació primerenca de la filial. A més, ha de consultar amb el supervisor en base consolidada l'oportunitat de l'aplicació de mesures d'actuació primerenca.

2. Després de la comunicació i la consulta, el supervisor competent ha de decidir si aplica alguna mesura d'actuació primerenca. La decisió ha de tenir en consideració l'avaluació de l'impacte de les mesures que porti a terme el supervisor competent en base consolidada.

3. El supervisor competent ha de comunicar la decisió al supervisor en base consolidada, als altres supervisors del col·legi de supervisió, a l'Autoritat Bancària Europea i a la filial del grup a la qual s'hagin d'aplicar les mesures d'actuació primerenca.

Article 22. Decisió conjunta sobre la coordinació de les mesures d'actuació primerenca.

1. Quan més d'un supervisor proposi aplicar mesures d'actuació primerenca a més d'una entitat del grup, el supervisor competent ha d'examinar amb la resta de supervisors si és més adequada la coordinació de les mesures d'actuació primerenca.

2. El resultat de l'examen que preveu l'apartat anterior s'ha de plasmar en una decisió conjunta del supervisor competent en base consolidada amb la resta de supervisors, que s'ha d'adoptar en un termini màxim de cinc dies des de la comunicació per part d'algun supervisor del compliment de les condicions d'actuació primerenca.

3. El supervisor competent pot sol·licitar a l'Autoritat Bancària Europea la seva assistència per arribar a un acord, de conformitat amb l'article 31 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre de 2010.

4. Si no es pot adoptar una decisió conjunta en el termini de cinc dies que preveu l'apartat 2, el supervisor competent pot adoptar la seva pròpia decisió sobre les mesures d'actuació primerenca que s'hagin d'aplicar.

Aquesta decisió ha de tenir en compte les observacions i reserves manifestades pels altres supervisors durant el període de consulta al qual es refereixen els articles 20 i 21 o durant el període de cinc dies per adoptar la decisió conjunta.

5. No obstant el que disposa l'apartat anterior, el supervisor competent ha d'ajornar la seva decisió quan algun altre supervisor remeti un assumpte a l'Autoritat Bancària Europea de conformitat amb l'article 19.3 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre de 2010, i es compleixin les condicions següents:

a) L'assumpte remès s'ha de referir a la decisió d'imposar mesures d'actuació primerenca que prevegin els articles 9.2.a) de la Llei 11/2015, de 18 de juny, en relació amb els punts 4, 10, 11 i 19 de l'annex I, o l'article 9.2.e) o g) de la Llei esmentada.

b) La remissió de l'assumpte a l'Autoritat Bancària Europea s'ha de produir abans del període de consulta al qual es refereixen els articles 20 i 21 o en finalitzar el període de cinc dies per adoptar una decisió conjunta a què es refereix l'apartat 2.

c) No es pot haver adoptat prèviament la decisió conjunta a què es refereix l'apartat 2.

En aquests casos, el supervisor competent ha d'adoptar la seva decisió d'acord amb la decisió adoptada per l'Autoritat Bancària Europea de conformitat amb l'article 19.3 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre de 2010. No obstant això, si l'Autoritat Bancària Europea no es pronuncia en el termini de tres dies des de la remissió de l'assumpte, el supervisor competent pot adoptar la seva pròpia decisió.

6. El supervisor competent pot remetre un assumpte a l'Autoritat Bancària Europea i sol·licitar la seva assistència quan:

a) Estigui en desacord amb la decisió comunicada per un altre supervisor sobre el compliment de les condicions per imposar mesures d'actuació primerenca a un grup o entitat.

b) No sigui possible arribar a una decisió conjunta sobre la imposició de les mesures d'actuació primerenca que preveuen l'article 9.2.a) de la Llei 11/2015, de 18 de juny, en relació amb els punts 4, 10, 11 i 19 de l'annex I, o l'article 9.2.e) o g) de la Llei esmentada.

7. El supervisor competent ha de comunicar les decisions adoptades en virtut d'aquest article a la matriu del grup, quan sigui el supervisor competent en base consolidada, o a les entitats filials, quan sigui el supervisor en base individual.

Article 23. *Designació i destitució de l'administrador provisional.*

1. De conformitat amb els articles 9.2.j) i 10 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, quan el supervisor competent consideri insuficients les mesures d'actuació primerenca que preveu l'article 9.2.a) a i) de la Llei esmentada per resoldre la situació de dificultat de l'entitat, pot acordar la intervenció de l'entitat o la substitució provisional del seu òrgan d'administració o d'un o diversos dels seus membres.

L'acord esmentat, de caràcter executiu des del moment en què es dicti, és objecte de publicació immediata al «Butlletí Oficial de l'Estat». La publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat» determina l'eficàcia de l'acord enfront de tercers.

2. Totes les resolucions relatives a la substitució de l'òrgan d'administració, directors generals o assimilats, amb determinació de les seves facultats i de la seva forma d'actuació, i limitacions, han de ser objecte d'inscripció al Registre Mercantil.

3. Sense perjudici del que disposen la Llei 11/2015, de 18 de juny, i aquest Reial decret, la designació de l'administrador provisional no pot menyscar els drets dels accionistes de l'entitat.

4. Els administradors provisionals han de complir els requisits d'idoneïtat que preveuen els articles 30 a 32 del Reial decret 84/2015, de 13 de febrer, pel qual es desplega la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, en el cas d'entitats de crèdit, i els articles 14 bis a 14 quater del Reial decret 217/2008, de 15 de febrer, sobre el règim jurídic de les empreses de serveis d'inversió i de les altres entitats que presten serveis d'inversió i pel qual es modifica parcialment el Reglament de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, aprovat pel Reial decret 1309/2005, de 4 de novembre, en el cas d'empreses de serveis d'inversió.

5. El supervisor competent pot destituir l'administrador provisional en qualsevol moment i per qualsevol motiu.

Article 24. *Competències i funcions de l'administrador provisional.*

1. El supervisor competent ha de detallar les competències i funcions de l'administrador provisional en el moment de la designació o quan es produeixi qualsevol canvi de les condicions de designació. A aquests efectes, l'acord ha d'incloure, almenys, el contingut següent:

a) Les competències de l'administrador provisional, que han de ser proporcionals a les circumstàncies de l'entitat i poden comprendre alguns o tots els poders de l'òrgan d'administració de l'entitat, inclosa la facultat d'exercir funcions administratives.

b) Les funcions de l'administrador provisional, així com els possibles límits a aquestes. Entre aquestes funcions es poden incloure:

1r La determinació de la situació financera de l'entitat.

2n La gestió de l'activitat o de part de l'activitat de l'entitat amb vista a preservar o restaurar la situació financera de l'entitat.

3r L'adopció de mesures orientades a restaurar la gestió sana i prudent de l'activitat de l'entitat.

c) En cas que l'administrador provisional hagi estat designat per col·laborar temporalment amb l'òrgan d'administració, les seves funcions, obligacions i competències, així com les decisions de l'òrgan d'administració de l'entitat que hagin de ser consultades o aprovades per l'administrador provisional.

d) Les accions de l'administrador provisional que han de ser sotmeses a l'aprovació del supervisor competent. No obstant això, l'administrador provisional no pot convocar la junta general d'accionistes de l'entitat i fixar els punts de l'ordre del dia sense l'aprovació del supervisor competent.

2. Addicionalment, el supervisor competent pot exigir a l'administrador provisional, amb la periodicitat que consideri oportuna i al final del mandat, que elabori informes sobre la situació financera de l'entitat i sobre la seva actuació durant el transcurs del seu mandat.

CAPÍTOL III

Fase preventiva de la resolució

Secció 1a Planificació de la resolució

Article 25. Plans de resolució.

1. El pla de resolució que preveu l'article 13 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, ha de contenir els instruments i les competències de resolució aplicables a l'entitat atenent els diferents escenaris d'estrès que puguin desencadenar la inviabilitat.

A aquests efectes, sense perjudici de les obligacions simplificades que es puguin establir per a determinades entitats de conformitat amb l'article 4 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, i l'article 5 d'aquest Reial decret, el pla ha d'incloure, de manera quantificada quan sigui possible:

a) Un resum dels elements fonamentals del pla.

b) Un resum dels canvis més importants esdevinguts a l'entitat des de l'última actualització de la informació sobre la resolubilitat de l'entitat.

c) Una demostració de com es podrien separar jurídicament i econòmicament les funcions essencials i les branques d'activitat principals d'altres funcions, en la mesura que sigui necessari per assegurar la seva continuïtat en cas d'inviabilitat de l'entitat.

d) Una estimació del termini d'execució de cadascun dels elements fonamentals del pla.

e) Una descripció detallada de l'avaluació de la resolubilitat portada a terme de conformitat amb l'article 15 de la Llei 11/2015, de 18 de juny.

f) Una descripció de les mesures necessàries per abordar o eliminar obstacles a la resolubilitat que s'hagin detectat en l'avaluació portada a terme d'acord amb l'article 15 de la Llei 11/2015, de 18 de juny.

g) Una descripció dels processos per determinar el valor i la possibilitat de venda dels actius de l'entitat, incloses les branques d'activitat essencials.

h) Una descripció detallada dels mecanismes establerts per assegurar que la informació requerida a les entitats estigui actualitzada i a disposició de les autoritats de resolució i supervisió competents en qualsevol moment.

- i) Una anàlisi de les condicions en què l'entitat podria accedir a les operacions ordinàries de provisió de liquiditat de bancs centrals i els actius que es podrien aportar com a garanties.
- j) Una explicació de com finançar les opcions de resolució sense disposar dels mecanismes que preveu l'article 13.2.a) a c) de la Llei 11/2015, de 18 de juny.
- k) Una descripció detallada de les diferents estratègies de resolució que es puguin aplicar en funció dels diferents escenaris possibles i dels terminis disponibles.
- l) Una descripció de les interconnexions i interdependències essencials.
- m) Una descripció de les opcions per protegir els drets d'accés als sistemes de pagament, compensació i altres infraestructures i, quan sigui possible, una indicació de la possibilitat de trasllat de les posicions dels clients.
- n) Una anàlisi de les repercussions del pla en els empleats de l'entitat, inclosa una avaluació dels costos associats i una descripció de les mesures previstes per establir procediments de consulta amb el personal durant el procés de resolució, tenint en compte, si s'escau, els sistemes per al diàleg amb els interlocutors socials.
- ñ) Un pla de comunicació amb els mitjans de comunicació i amb el públic.
- o) Els requeriments mínims de fons propis i de passius admissibles exigits de conformitat amb l'article 44 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, i, si escau, un calendari per complir-los.
- p) Els requeriments mínims de fons propis i d'instruments contractuals de recapitalització interna de conformitat amb l'article 44 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, i, si escau, el calendari per complir-los.
- q) Una descripció de les operacions i els sistemes essencials per mantenir el funcionament continuat dels processos operatius de l'entitat.
- r) Quan sigui procedent, qualsevol opinió que hagi expressat l'entitat en relació amb el pla de resolució.

L'autoritat de resolució preventiva ha de comunicar a l'entitat afectada la informació que preveu la lletra a).

2. Per elaborar el pla de resolució, l'autoritat de resolució preventiva pot exigir a l'entitat, entre altra informació, la que especifica l'annex II. Si el supervisor competent disposa de la informació exigida, la pot facilitar directament a l'autoritat de resolució preventiva.

3. D'acord amb l'article 13.2 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, l'autoritat de resolució preventiva pot requerir a les entitats que l'assisteixin en la redacció i l'actualització del pla.

4. L'autoritat de resolució preventiva ha de transmetre els plans de resolució i els canvis que s'hi efectuïn als supervisors competents i al FROB.

Article 26. *Plans de resolució de grups.*

1. El pla de resolució de grup que preveu l'article 14.1 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, ha d'incloure els elements esmentats a l'apartat 1 de l'article anterior i, a més, ha de:

- a) Establir les accions de resolució que s'haurien d'aplicar a les entitats del grup.
- b) Examinar en quina mesura els instruments i les competències de resolució es poden aplicar i exercir de manera coordinada en entitats del grup situades a la Unió Europea, així com els obstacles potencials a una resolució coordinada. En particular, s'han d'examinar les mesures per facilitar la compra del grup, d'entitats d'aquest o de branques d'activitat específiques per un tercer.
- c) Quan un grup inclogui entitats constituïdes en estats no membres de la Unió Europea, establir acords adequats per a la cooperació i coordinació amb les autoritats que correspongui atenent les conseqüències per a la resolució en el si de la Unió Europea.
- d) Determinar les mesures necessàries per facilitar la resolució de grup quan es compleixin les condicions de resolució. Entre aquestes mesures pot haver-hi la separació jurídica i econòmica de funcions o branques d'activitat concretes.

e) Determinar les condicions de finançament de les accions de resolució de grup, atenant principis equitatius i equilibrats de repartiment de les càrregues entre fonts de finançament radicades en diferents estats membres de la Unió Europea. En particular, aquests principis s'han de basar en els criteris que estableix l'article 52.3, i han de considerar les repercussions en l'estabilitat financera de tots els estats membres de la Unió Europea afectats.

f) Establir qualsevol altra mesura addicional que el FROB, quan sigui l'autoritat de resolució del grup, tingui intenció d'adoptar en relació amb la resolució del grup.

En tot cas, els plans de resolució de grup no poden tenir un impacte desproporcionat en cap Estat membre de la Unió Europea.

2. Per elaborar el pla de resolució de grup, la matriu ha de presentar a l'autoritat de resolució preventiva competent la informació a què es refereix l'article 25.2 referida a la mateixa matriu i, en la mesura exigida per l'autoritat de resolució preventiva, a cadascuna de les societats del grup.

Així mateix, l'autoritat de resolució preventiva competent pot utilitzar la informació transmesa per les entitats o facilitada pel supervisor competent en virtut de l'article 25.2.

3. L'autoritat de resolució preventiva ha de transmetre els plans de resolució i els canvis que s'hi efectuïn als supervisors competents que correspongui i al FROB.

Article 27. *Transmissió d'informació entre autoritats de resolució i supervisors.*

1. L'autoritat de resolució preventiva a escala de grup, sempre que es compleixin els requisits de confidencialitat que exigeix la Llei 11/2015, de 18 de juny, ha de transmetre la informació facilitada per la matriu d'acord amb l'article 26.3:

- a) Al FROB, com a autoritat de resolució executiva.
- b) A l'Autoritat Bancària Europea.
- c) A les autoritats de resolució de les filials.
- d) A les autoritats de resolució de les jurisdiccions en què estiguin establertes sucursals significatives, respecte de les qüestions que afectin aquestes sucursals.
- e) Als supervisors amb els quals hi hagi acords de coordinació i cooperació per exercir la supervisió en base consolidada d'una entitat o que formin part d'un col·legi de supervisors.
- f) A les autoritats de resolució dels estats membres de la Unió Europea on estiguin establertes les societats financeres de cartera, societats financeres mixtes de cartera o societats mixtes de cartera del grup.

2. La informació facilitada per l'autoritat de resolució preventiva, quan sigui l'autoritat de resolució preventiva a escala de grup, als subjectes que preveuen les lletres c), d) i e) de l'apartat anterior ha d'incloure, com a mínim, tota la informació pertinent respecte de la filial o la sucursal significativa.

3. La informació facilitada per l'autoritat de resolució preventiva, quan sigui l'autoritat de resolució preventiva a escala de grup, a l'Autoritat Bancària Europea ha d'incloure tota la informació que aquesta pugui necessitar per exercir les funcions que li atribueix la normativa europea en matèria de planificació de la resolució de grup.

4. L'autoritat de resolució preventiva a escala de grup, si ho considera convenient, i sempre que es respectin els requisits de confidencialitat que estableix l'article 58.2 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, pot involucrar, en l'elaboració i el manteniment dels plans de resolució de grup, les autoritats de resolució d'estats no membres de la Unió Europea en els quals el grup hagi establert sucursals significatives, filials o societats financeres de cartera.

5. No obstant el que disposen els apartats anteriors, l'autoritat de resolució preventiva a escala de grup no està obligada a transmetre la informació relativa a filials d'estats no membres de la Unió Europea si el supervisor competent o l'autoritat de resolució d'aquests estats no ha donat el seu consentiment.

Article 28. *Decisió conjunta sobre el pla de resolució de grup.*

1. De conformitat amb l'article 14 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, el pla de resolució de grup s'ha de plasmar en una decisió conjunta de l'autoritat de resolució preventiva amb les autoritats de resolució de les filials del grup i, en cas que l'autoritat de resolució preventiva actuï com a autoritat de resolució preventiva d'una filial, amb l'autoritat de resolució a escala de grup.

Aquesta decisió conjunta s'ha d'adoptar en un termini de quatre mesos a partir de la data en què es transmeti la informació que preveu l'article 27 per part de l'autoritat de resolució a escala de grup.

L'autoritat de resolució preventiva, de conformitat amb l'article 31.c) del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre de 2010, pot sol·licitar la mediació de l'Autoritat Bancària Europea per adoptar la decisió conjunta.

2. Si les autoritats de resolució no adopten la decisió conjunta en el termini de quatre mesos que preveu l'apartat anterior, l'autoritat de resolució preventiva, quan sigui l'autoritat de resolució preventiva a escala de grup, ha d'adoptar la seva pròpia decisió sobre el pla de resolució de grup o, quan sigui l'autoritat de resolució d'una filial, ha d'adoptar la seva pròpia decisió i elaborar i mantenir actualitzat un pla de resolució per a les entitats establertes a Espanya.

Aquestes decisions han d'estar plenament motivades i han de tenir en compte les opinions i reserves expressades per les altres autoritats de resolució i supervisors. A més, en els casos en què l'autoritat de resolució preventiva sigui l'autoritat de resolució d'una filial, la decisió ha d'exposar les raons del desacord amb el pla de resolució de grup proposat.

L'autoritat de resolució preventiva ha de comunicar les seves decisions a les entitats afectades i als membres del col·legi d'autoritats de resolució.

3. No obstant el que disposa l'apartat anterior, si durant el període de quatre mesos i abans de l'adopció de la decisió conjunta alguna autoritat de resolució remet l'assumpte a l'Autoritat Bancària Europea de conformitat amb l'article 19 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre de 2010, l'autoritat de resolució preventiva ha d'ajornar la seva decisió en espera de la decisió que l'Autoritat Bancària Europea pugui adoptar en virtut de l'article 19.3 del Reglament esmentat. En aquests casos, el període de quatre mesos es considera el període de conciliació en el sentit del Reglament esmentat.

Així mateix, l'autoritat de resolució preventiva ha d'adoptar la seva decisió d'acord amb la decisió de l'Autoritat Bancària Europea. A falta de decisió de l'Autoritat Bancària Europea en el termini d'un mes, s'ha d'aplicar la decisió de l'autoritat de resolució preventiva competent.

4. Sense perjudici del que disposa l'apartat 2, l'autoritat de resolució preventiva pot adoptar amb les altres autoritats de resolució entre les quals no hi hagi desacord una decisió conjunta sobre el pla de resolució de grup aplicable a les entitats del grup que estiguin sota la seva jurisdicció.

5. Les decisions conjuntes a què es refereixen els apartats 1 i 4, així com les decisions adoptades de conformitat amb els articles 3 i 4, es reconeixen com a decisions definitives i han de ser aplicades per les autoritats de resolució afectades.

6. En absència de decisió conjunta durant el període de quatre mesos que preveu l'apartat 3, l'autoritat de resolució preventiva pot sol·licitar a l'Autoritat Bancària Europea la seva assistència per arribar a un acord, de conformitat amb l'article 19.3 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre de 2010, llevat que alguna de les autoritats de resolució afectades consideri que la qüestió que ha suscitat el desacord pot vulnerar les competències fiscals del seu Estat.

7. Quan es prenguin decisions conjuntes en virtut del que disposen els apartats 1 i 3 i una autoritat de resolució determini que la qüestió que ha suscitat el desacord sobre els plans de resolució a escala de grup vulnera les competències fiscals del seu Estat, l'autoritat de resolució preventiva, quan sigui l'autoritat de resolució preventiva a escala de grup, ha de procedir a una reavaluació del pla de resolució de grup, inclosos els requisits mínims sobre fons propis i passius admissibles.

Secció 2a *Avaluació de la resolubilitat*

Article 29. *Avaluació de la resolubilitat.*

1. Per portar a terme l'avaluació de la resolubilitat d'entitats i grups que preveuen, respectivament, els articles 15 i 16 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, l'autoritat de resolució preventiva competent ha d'examinar, almenys, els aspectes que especifica l'annex III.

2. El procediment d'adopció de la decisió conjunta sobre l'avaluació de la resolubilitat de grup és el que preveu l'article 28. A aquests efectes, les autoritats del col·legi de resolució han de tenir en compte l'avaluació de la resolubilitat del grup portada a terme per l'autoritat de resolució preventiva en la seva condició d'autoritat de resolució preventiva de grup.

Article 30. *Decisió conjunta sobre eliminació d'obstacles a la resolubilitat de grups.*

1. La decisió conjunta sobre les mesures oportunes per eliminar els obstacles a la resolubilitat d'un grup a què es refereix l'article 18 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, s'ha d'adoptar en el termini màxim de quatre mesos des que la matriu del grup envii les seves observacions a les mesures proposades per l'autoritat de resolució preventiva per eliminar els obstacles a la resolubilitat, en virtut de l'apartat 1 de l'article esmentat.

En absència d'observacions durant el període de quatre mesos de què disposi la matriu del grup en virtut de l'article 18.2 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, la decisió conjunta s'ha d'adoptar tan aviat com sigui possible.

En tot cas, la decisió conjunta s'ha de motivar i exposar en un document que l'autoritat de resolució preventiva a escala de grup faciliti a l'empresa matriu.

2. L'autoritat de resolució preventiva, de conformitat amb l'article 31.c) del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre de 2010, pot sol·licitar la mediació de l'Autoritat Bancària Europea per adoptar la decisió conjunta.

3. Si no es pot adoptar una decisió conjunta en el termini que estableix l'apartat 1, l'autoritat de resolució preventiva, quan sigui l'autoritat de resolució a escala de grup, ha d'adoptar la seva pròpia decisió sobre les mesures que s'hagin d'aplicar a escala de grup o, quan sigui l'autoritat de resolució d'una filial, sobre les mesures que hagin d'adoptar les entitats del grup establertes a Espanya.

Aquestes decisions han d'estar plenament motivades i han de tenir en compte les opinions i reserves expressades per les altres autoritats de resolució. L'autoritat de resolució preventiva a escala de grup ha de comunicar la decisió a la matriu.

4. No obstant el que disposa l'apartat anterior, si durant el període de quatre mesos i abans de l'adopció de la decisió conjunta alguna autoritat de resolució ha remès a l'Autoritat Bancària Europea un assumpte dels esmentats a l'apartat 6 de conformitat amb l'article 19 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre de 2010, l'autoritat de resolució preventiva ha d'ajornar la seva decisió en espera de la decisió que l'Autoritat Bancària Europea pugui adoptar de conformitat amb l'article 19.3 del Reglament esmentat. En aquests casos, el període de quatre mesos es considera el període de conciliació en el sentit del Reglament esmentat.

Així mateix, l'autoritat de resolució preventiva ha d'adoptar la seva decisió d'acord amb la decisió de l'Autoritat Bancària Europea. A falta de decisió de l'Autoritat Bancària Europea en el termini d'un mes, s'aplica la decisió de l'autoritat de resolució preventiva.

5. L'autoritat de resolució preventiva ha de reconèixer i aplicar les decisions adoptades per altres autoritats de resolució en què no hagi estat partícip.

6. En absència d'una decisió conjunta sobre l'adopció de qualsevol de les mesures que preveu l'article 17.2.g), h) o k) de la Llei 11/2015, de 18 de juny, l'autoritat de resolució preventiva pot sol·licitar a l'Autoritat Bancària Europea la seva assistència per arribar a un acord de conformitat amb l'article 19.3 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre de 2010.

CAPÍTOL IV

Resolució

Article 31. *Requisits de notificació.*

1. El supervisor competent ha d'informar l'autoritat de resolució preventiva competent i el FROB de qualsevol notificació que rebi de conformitat amb l'article 21.4 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, i de qualsevol mesura de prevenció de crisi o de qualsevol mesura que prevegin els articles 68 i 69 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, o els articles 260 i 261 del text refós de la Llei del mercat de valors, que ordenin adoptar respecte a una entitat.

2. Quan el supervisor competent o el FROB, segons correspongui, determinin que una entitat compleix les condicions que assenyala l'article 19.1.a) i b) de la Llei 11/2015, de 18 de juny, ho ha de comunicar sense demora a les autoritats següents, en cas que aquestes siguin diferents:

- a) A les autoritats de resolució competents.
- b) Al supervisor de les filials de l'entitat esmentada.
- c) Al supervisor de les sucursals de l'entitat esmentada.
- d) A les autoritats de resolució competents de les sucursals de l'entitat esmentada.
- e) Al Banc d'Espanya.
- f) Al sistema de garantia de dipòsits al qual estigui afiliada l'entitat de crèdit, quan sigui necessari per permetre l'exercici de les funcions del sistema esmentat.
- g) A l'òrgan o la institució encarregats dels mecanismes de finançament en el procediment de resolució, quan sigui necessari per permetre l'exercici de les funcions dels mecanismes esmentats.
- h) Quan sigui procedent, a l'autoritat de resolució a escala de grup.
- i) Al Ministeri d'Economia i Competitivitat.
- j) Si l'entitat és objecte de supervisió en base consolidada d'acord amb el títol II, capítol II, de la Llei 10/2014, de 26 de juny, o el títol VII, capítol I, del text refós de la Llei del mercat de valors, al supervisor en base consolidada.
- k) A l'autoritat macroprudencial nacional que sigui designada, si s'escau, i a la Junta Europea de Risc Sistèmic.

3. Quan no es pugui garantir un nivell adequat de confidencialitat en la transmissió de la informació que preveu l'apartat 2.f) i g), el supervisor competent o el FROB ha d'establir sistemes de comunicació alternatius per assolir els mateixos objectius sense deixar de garantir aquest nivell de confidencialitat.

Article 32. *Obligacions d'informació del FROB.*

1. Una vegada acordat l'inici del procés de resolució, el FROB ha d'adoptar sense demora les mesures que preveu aquest article.

2. El FROB ha de notificar la decisió per la qual s'inicia el procés de resolució a l'entitat objecte de resolució i, en cas que aquestes siguin diferents, a les autoritats següents:

- a) Al supervisor competent de l'entitat objecte de resolució.
- b) Al supervisor competent de qualsevol filial o sucursal de l'entitat objecte de resolució.
- c) Al Banc d'Espanya.
- d) Al sistema de garantia de dipòsits al qual l'entitat de crèdit objecte de resolució estigui afiliada.
- e) A l'organisme encarregat dels mecanismes de finançament en el procediment de resolució.
- f) Quan sigui procedent, a l'autoritat de resolució a escala de grup.

- g) Al Ministeri d'Economia i Competitivitat.
- h) Si l'entitat objecte de resolució se sotmet a supervisió en base consolidada d'acord amb el títol II, capítol II de la Llei 10/2014, de 26 de juny, o el títol VII, capítol I del text refós de la Llei del mercat de valors, al supervisor en base consolidada.
- i) A l'autoritat macroprudencial nacional que sigui designada, si s'escau, i a la Junta Europea de Risc Sistèmic.
- j) A la Comissió Europea, al Banc Central Europeu, a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats, a l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació i a l'Autoritat Bancària Europea.
- k) Si l'entitat objecte de resolució és una entitat d'acord amb l'article 2.b) de la Directiva 98/26/CE, als operadors dels sistemes en què participi.

3. La notificació a què es refereix l'apartat anterior ha d'incloure una còpia de qualsevol decisió mitjançant la qual s'exerceixin les competències corresponents, i ha d'indicar la data en què tenen efecte les accions de resolució.

4. El FROB ha de publicar la decisió que preveu aquest article o sol·licitar-ne o ordenar-ne la publicació:

- a) A la seva pàgina web oficial.
- b) A la pàgina web del supervisor competent i a la de l'Autoritat Bancària Europea.
- c) A la pàgina web de l'entitat objecte de la resolució.
- d) Quan les accions, altres instruments de capital o instruments de deute de l'entitat objecte de resolució s'admetin a negociació en un mercat regulat, pels mateixos mitjans utilitzats per a la divulgació de la informació regulada sobre l'entitat esmentada de conformitat amb l'article 21.1 de la Directiva 2004/109/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de desembre, sobre harmonització dels requisits de transparència relatius a la informació sobre els emissors els valors dels quals s'admeten a negociació en un mercat regulat, i pel qual es modifica la Directiva 2001/34/CE.

5. Si les accions, els instruments de capital o els instruments de deute no s'han admès a negociació en un mercat regulat, el FROB s'ha d'assegurar que es notifiqui la decisió a què es refereix l'apartat 2 als accionistes i creditors de l'entitat objecte de resolució que hagin estat identificats a través dels registres i les bases de dades de l'entitat que estiguin a disposició del FROB.

Article 33. *Substitució de l'òrgan d'administració i els directors generals o assimilats com a mesura de resolució.*

1. Els membres de l'òrgan d'administració de l'entitat i els directors generals o assimilats que es nomenin en virtut del que disposa l'article 22 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, han de tenir la qualificació, la capacitat i els coneixements necessaris per exercir les seves funcions.

2. Els membres de l'òrgan d'administració de l'entitat i els directors generals tenen el deure estatutari d'adoptar totes les mesures necessàries per promoure els objectius i principis de resolució que preveuen els articles 3 i 4 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, i executar les accions de resolució de conformitat amb la decisió de l'autoritat de resolució competent.

Les solucions poden incloure una ampliació de capital, la reorganització de l'estructura de capital de l'entitat o la presa de participació per part d'entitats sanes des del punt de vista financer i organitzatiu, d'acord amb els instruments de resolució a què es refereix el capítol V.

3. El FROB pot establir limitacions a l'actuació dels membres de l'òrgan d'administració de l'entitat i els directors generals o requerir que algunes de les seves accions s'hagin de sotmetre al seu consentiment previ. El FROB pot destituir en qualsevol moment els membres de l'òrgan d'administració i els directors generals.

4. En els termes que determini el FROB, els membres de l'òrgan d'administració de l'entitat i els directors generals han d'elaborar informes sobre la situació econòmica i

financera de l'entitat i sobre la seva actuació en l'exercici de les seves funcions. Aquests informes s'han d'elaborar de manera periòdica en els termes que disposi el FROB, i a l'inici i al final del seu mandat.

5. Quan el FROB i altres autoritats de resolució es proposin nomenar un administrador especial en relació amb una entitat vinculada a un grup, el FROB, en coordinació amb la resta d'autoritats, ha de valorar la conveniència de nomenar un únic administrador especial per a totes les entitats implicades amb la finalitat de facilitar l'adopció de mesures que millorin la solvència financera de les entitats afectades.

6. Totes les resolucions relatives a la substitució de l'òrgan d'administració de l'entitat, directors generals o assimilats, amb determinació de les seves facultats i de la seva forma d'actuació, i limitacions, han de ser objecte d'inscripció al Registre Mercantil.

CAPÍTOL V

Instruments de resolució

Article 34. *Requisits per a la venda del negoci de l'entitat.*

La persona o entitat que resulti adquirent de l'entitat objecte de resolució de conformitat amb la normativa aplicable, ha de disposar de l'autorització corresponent per exercir l'activitat del negoci adquirit d'acord amb el que disposa l'article 26 de la Llei 11/2015, de 18 de juny. Els supervisors competents s'han d'assegurar que la sol·licitud d'autorització sigui analitzada quan sigui el moment, en conjunció amb la transmissió.

Article 35. *Funcionament de l'entitat pont.*

1. Correspon al FROB constituir l'entitat pont a la qual es refereix l'article 27 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, i, en particular, aprovar:

- Els documents constitutius de l'entitat pont.
- El nomenament de l'òrgan d'administració de l'entitat pont, que ha de ser nomenat en tot cas d'acord amb l'estructura de capital d'aquesta.
- Les remuneracions i responsabilitats dels membres de l'òrgan d'administració de l'entitat pont.
- L'estratègia i el perfil de risc de l'entitat.

2. El FROB ha d'acordar el cessament de l'activitat d'una entitat pont quan es produeixi alguna de les circumstàncies següents:

- Que es fusioni amb una altra entitat en el marc de la Llei 3/2009, de 3 d'abril, sobre modificacions estructurals de les societats mercantils.
- Per incompliment dels requisits establerts per constituir-se com una entitat pont.
- Per la venda a un tercer de la totalitat o gran part dels seus actius i passius.
- Per liquidació dels seus actius i passius.

3. En cas que no es produeixi cap de les circumstàncies que preveu l'apartat anterior, el FROB ha de posar fi al funcionament de l'entitat pont quan sigui possible i, en tot cas, dins dels dos anys següents a la data en què hagi tingut lloc l'última transmissió efectuada des d'una entitat objecte de resolució a l'instrument de l'entitat pont.

El FROB pot ampliar el termini de dos anys un o diversos períodes addicionals d'un any amb l'objecte d'afavorir les circumstàncies esmentades a l'apartat anterior o quan sigui necessari amb l'objecte de garantir la continuïtat dels serveis bancaris o financers essencials.

La decisió del FROB d'ampliar el termini de dos anys ha d'estar motivada i ha de contenir una avaluació detallada de la situació que justifiqui l'ampliació, incloses les condicions i perspectives del mercat.

Article 36. Funcionament de la societat de gestió d'actius.

1. D'acord amb el que disposa l'article 28.3 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, i a la vista de les circumstàncies concurrents, el FROB ha de determinar en cada cas la forma de control sobre la societat de gestió d'actius que consideri apropiada als efectes de garantir que la societat esmentada actuï d'acord amb els objectius de la resolució.

2. La societat de gestió d'actius ha d'administrar els actius i passius rebuts de l'entitat de resolució. La gestió dels actius ha d'anar encaminada a maximitzar-ne el valor a través d'una eventual venda o liquidació ordenada.

3. El FROB ha d'aprovar els documents constitutius de la societat de gestió, el seu òrgan d'administració i les remuneracions d'aquest, i ha de determinar les seves responsabilitats, així com l'estratègia i el perfil de risc de la societat.

4. El FROB, en exercir les competències que preveu l'apartat anterior, ha de determinar les obligacions de govern corporatiu a què ha d'estar subjecta la societat de gestió d'actius amb la finalitat de garantir l'organització i el funcionament més adequats per al compliment dels objectius de la resolució i la transparència en les seves actuacions, i són d'aplicació supletòria les que preveu el Reial decret 1559/2012, de 15 de novembre, pel qual s'estableix el règim jurídic de les societats de gestió d'actius.

CAPÍTOL VI

Amortització i conversió d'instruments de capital i recapitalització interna**Article 37. Procediment per a l'exclusió, total o parcial, de determinats passius o categories de passius admissibles.**

El FROB, abans d'exercir la facultat discrecional d'excloure un passiu en virtut de l'article 43.1 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, ho ha de notificar a la Comissió Europea.

Quan l'exclusió requereixi una contribució del Fons de resolució nacional o l'ús per part del FROB d'una font alternativa de finançament, d'acord amb l'article 43.4 i la secció sisena del capítol VI de la Llei 11/2015, de 18 de juny, la Comissió, en un termini de vint-i-quatre hores a partir de la recepció de la notificació esmentada, o en un termini superior amb l'acord del FROB, pot prohibir l'exclusió proposada o exigir que es modifiqui si no es compleixen els requisits d'aquest article i dels actes delegats, a fi de protegir la integritat del mercat interior. Tot això, sense perjudici de l'aplicació de la normativa europea sobre ajudes d'Estat.

Article 38. Determinació del requeriment mínim de fons propis i passius admissibles.

1. Els passius admissibles, inclosos els instruments de deute subordinat i els préstecs subordinats que no es puguin considerar capital addicional de nivell 1 o de nivell 2, s'han d'incloure en l'import de fons propis i passius admissibles que preveu l'article 44 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, quan compleixin les condicions següents:

- a) Que l'instrument hagi estat emès i estigui plenament desembossat.
- b) Que el passiu no se li aboni a la mateixa entitat, ni estigui emparat o garantit per aquesta.
- c) Que l'adquisició de l'instrument no hagi estat finançada directament o indirectament per l'entitat.
- d) Que el passiu tingui un termini de venciment romanent d'un any com a mínim.
- e) Que el passiu no procedeixi d'un instrument derivat.
- f) Que el passiu no sorgeixi d'un dipòsit dels que preveu l'apartat 1 de la disposició addicional catorzena de la Llei 11/2015, de 18 de juny.

Als efectes del que disposa la lletra d), quan un passiu confereixi al seu propietari un dret d'amortització anticipada, es considera com a venciment d'aquest passiu la primera data en què es pugui exercir el dret esmentat.

2. Quan una entitat hagi de demostrar d'acord amb l'article 44.4 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, que tota decisió d'una autoritat de resolució consistent a amortitzar o convertir un passiu admissible és efectiva d'acord amb la normativa del tercer país esmentat, ho ha de fer tenint en compte les clàusules del contracte que reguli el passiu, dels acords internacionals sobre el reconeixement de procediments de resolució, així com d'altres qüestions que siguin pertinents.

3. Perquè es pugui considerar instrument contractual de recapitalització interna als efectes de l'article 44.7 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, l'autoritat de resolució preventiva s'ha d'assegurar que l'instrument:

a) contingui una clàusula contractual que estipuli que, quan una autoritat de resolució decideixi aplicar a aquesta entitat l'instrument de recapitalització interna, l'instrument s'ha d'amortitzar o convertir en la mesura necessària abans que s'amortitzin o converteixin altres passius admissibles, i

b) estigui supeditat a un acord, compromís o disposició de subordinació vinculant, en virtut del qual, si tenen lloc procediments concursals, l'instrument ha d'estar classificat en un rang inferior a altres passius admissibles de conformitat amb l'apartat 1 i no es pot reembossar fins que no s'hagin liquidat altres passius admissibles que estiguin pendents en aquest moment.

Article 39. Exempció del requeriment mínim de fons propis i passius admissibles.

1. L'autoritat de resolució preventiva a escala de grup, amb la consulta prèvia amb el FROB, pot eximir totalment una entitat matriu de la Unió Europea de l'aplicació del requeriment mínim individual de fons propis i passius admissibles quan:

a) l'entitat matriu de la Unió Europea compleixi en base consolidada el requeriment mínim que fixa l'article 44 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, i

b) l'autoritat competent respecte de l'entitat matriu de la Unió Europea hagi eximit totalment l'entitat de l'aplicació dels requeriments individuals de capital d'acord amb l'article 7, apartat 3, del Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013.

2. L'autoritat de resolució preventiva d'una filial, amb la consulta prèvia amb el FROB, pot eximir totalment la filial esmentada de l'aplicació de l'article 44 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, amb caràcter individual, quan:

a) tant la filial com la seva empresa matriu estiguin subjectes a autorització i supervisió del mateix Estat membre;

b) la filial estigui inclosa en la supervisió en base consolidada de l'entitat que sigui la seva empresa matriu;

c) l'entitat de grup de més alt nivell a l'Estat membre de la filial, si és diferent de l'entitat matriu de la Unió Europea, compleixi en base subconsolidada el requeriment mínim que fixa l'article 44 de la Llei 11/2015, de 18 de juny;

d) no hi hagi, ni sigui previsible que hi hagi, cap impediment pràctic o jurídic rellevant per a la immediata transferència de fons propis o el reembossament de passius a la filial per part de la seva empresa matriu;

e) l'empresa matriu demostrï, a satisfacció de l'autoritat competent, que efectua una gestió prudent de la filial i s'hagi declarat, amb el consentiment de l'autoritat competent, garant dels compromisos subscrits per la filial, o bé els riscos de tercers amb la filial siguin poc significatius;

f) els procediments d'avaluació, mesurament i control de riscos de l'empresa matriu incloguin la filial;

g) l'empresa matriu tingui més del 50 per cent dels drets de vot a la filial o tingui la facultat de nomenar o destituir la majoria dels membres de l'òrgan d'administració de la filial, i

h) l'autoritat competent respecte de la filial hagi eximit totalment la filial de l'aplicació dels requeriments individuals de capital, de conformitat amb l'article 7.1 del Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013.

Article 40. Determinació del requeriment mínim de fons propis i passius admissibles de les filials del grup i de les matrius de la Unió Europea.

1. L'autoritat de resolució preventiva espanyola, amb l'informe previ del FROB i del supervisor competent, ha de fixar el requeriment mínim de fons propis i passius admissibles que s'ha d'aplicar a les filials espanyoles del grup a escala individual.

2. L'autoritat de resolució preventiva espanyola, quan sigui també l'autoritat de resolució preventiva a escala de grup, ha de determinar, amb l'informe previ del FROB i la consulta prèvia amb el supervisor en base consolidada, el requeriment mínim a escala consolidada de les matrius de la Unió Europea, així com el requeriment mínim individual de l'entitat matriu.

Article 41. Decisió conjunta sobre el requeriment mínim de fons propis i passius admissibles aplicable a escala consolidada.

1. L'autoritat de resolució preventiva espanyola, com a autoritat de resolució preventiva a escala de grup o com a autoritat de resolució preventiva responsable de les filials amb caràcter individual, amb l'informe previ del FROB, ha de fer tot el que estigui al seu abast per arribar a una decisió conjunta sobre el nivell del requeriment mínim aplicat a escala consolidada, d'acord amb l'article 44 de la Llei 11/2015, de 18 de juny.

2. La decisió conjunta s'ha de recollir en un informe que contingui la seva motivació, i que l'autoritat de resolució preventiva espanyola ha de notificar a l'empresa matriu de la Unió, quan sigui l'autoritat de resolució preventiva a escala de grup.

3. A falta d'aquesta decisió conjunta en un termini de quatre mesos, l'autoritat de resolució preventiva espanyola, quan sigui l'autoritat de resolució preventiva a escala de grup, amb l'informe previ del FROB, ha d'adoptar una decisió sobre el requeriment mínim consolidat després d'haver estudiat degudament l'avaluació de les filials efectuada per les autoritats de resolució pertinents.

4. Si durant aquest període de quatre mesos alguna de les autoritats de resolució interessades ha remès l'assumpte a l'Autoritat Bancària Europea de conformitat amb l'article 19 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre de 2010, l'autoritat de resolució preventiva espanyola a escala de grup ha d'ajornar la seva decisió en espera de la decisió que l'Autoritat Bancària Europea pugui adoptar de conformitat amb l'article 19.3 del Reglament esmentat. Posteriorment, ha d'emetre una resolució d'acord amb la decisió de l'Autoritat Bancària Europea.

El període de quatre mesos es considera el període de conciliació en el sentit de l'article 19 del Reglament esmentat.

L'assumpte no s'ha de remetre a l'Autoritat Bancària Europea una vegada finalitzat el període de quatre mesos o després que s'hagi adoptat una decisió conjunta. A falta de decisió de l'Autoritat Bancària Europea en el termini d'un mes, s'ha d'aplicar la decisió de l'autoritat de resolució a escala de grup.

5. La decisió conjunta i la decisió adoptada per l'autoritat de resolució a escala de grup a falta de decisió conjunta són vinculants per a les autoritats de resolució preventiva espanyoles.

6. La decisió conjunta i tota decisió adoptada a falta de decisió conjunta s'han de revisar i, quan sigui procedent, actualitzar regularment.

Article 42. *Requeriment mínim de fons propis i passius admissibles de les filials a escala individual i decisió conjunta sobre el requeriment mínim aplicat a escala individual a les filials del grup.*

1. El requeriment mínim de fons propis i passius admissibles de la filial s'ha de fixar a una escala adequada que tingui en compte:

- a) els criteris que enumera l'article 44.2 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, en particular la mida, el tipus d'empresa i el perfil de risc de la filial, inclosos els seus fons propis, i
- b) el requeriment consolidat que s'hagi fixat per al grup d'acord amb l'article 41.

2. L'autoritat de resolució preventiva espanyola, quan sigui l'autoritat de resolució preventiva a escala de grup o d'alguna de les filials amb caràcter individual, amb l'informe previ del FROB, ha de fer tot el que estigui al seu abast per arribar a una decisió conjunta sobre el grau del requeriment mínim que s'hagi d'aplicar a cada filial amb caràcter individual.

3. La decisió conjunta s'ha de recollir en un document que contingui la seva motivació, i que l'autoritat de resolució preventiva espanyola ha de notificar a les filials espanyoles i, si s'escau, a l'entitat matriu de la Unió Europea, quan sigui l'autoritat de resolució preventiva a escala de grup.

A falta de decisió conjunta entre les autoritats de resolució en un termini de quatre mesos, la decisió l'ha d'adoptar l'autoritat de resolució preventiva espanyola respecte de les filials espanyoles tenint degudament en compte les opinions i reserves manifestades per l'autoritat de resolució a escala de grup.

4. Si durant aquest període de quatre mesos l'autoritat de resolució a escala de grup ha remès l'assumpte a l'Autoritat Bancària Europea de conformitat amb l'article 19 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, l'autoritat de resolució preventiva responsable de la filial amb caràcter individual ha d'ajornar la seva decisió en espera de la decisió que l'Autoritat Bancària Europea pugui adoptar de conformitat amb l'article 19, apartat 3, del Reglament esmentat, i ha d'adoptar la seva decisió de conformitat amb la decisió de l'Autoritat Bancària Europea.

El període de quatre mesos es considera el període de conciliació en el sentit del Reglament esmentat.

L'assumpte no s'ha de remetre a l'Autoritat Bancària Europea després que hagi finalitzat el període de quatre mesos o després que s'hagi adoptat una decisió conjunta.

A falta de decisió de l'Autoritat Bancària Europea en el termini d'un mes, s'han d'aplicar les decisions de l'autoritat de resolució preventiva espanyola responsables de la filial.

5. Les decisions conjuntes i totes les decisions adoptades per les autoritats de resolució de les filials a falta de decisió conjunta han de ser vinculants per a l'autoritat de resolució preventiva espanyola.

6. La decisió conjunta i tota decisió adoptada a falta de decisió conjunta s'han de revisar i, quan sigui procedent, s'han d'actualitzar periòdicament.

7. L'autoritat de resolució a escala de grup no ha de remetre l'assumpte a l'Autoritat Bancària Europea als efectes de mediació vinculant quan el nivell establert per l'autoritat de resolució de la filial no variï en més d'un punt percentual del nivell consolidat establert en virtut de l'article 41.

Article 43. *Valor dels passius sorgits de derivats.*

El FROB ha de determinar el valor dels passius sorgits de derivats d'acord amb:

- a) mètodes apropiats per determinar el valor de les diferents categories de derivats, incloses les operacions efectuades en el marc d'acords de compensació;
- b) principis per establir el moment exacte en què s'ha d'establir el valor d'una posició de derivats, i

c) mètodes apropiats per comparar la pèrdua de valor que sorgiria de la liquidació de les transaccions i la recapitalització interna de derivats, amb l'import de les pèrdues que patirien els derivats en una recapitalització interna.

Article 44. *Pla de reorganització d'activitats.*

1. En el termini d'un mes des de l'aplicació a una entitat de l'instrument de recapitalització interna de conformitat amb l'article 40.2 a) de la Llei 11/2015, de 18 de juny, l'òrgan d'administració de l'entitat o la persona o persones físiques o jurídiques designades d'acord amb l'article 22.1 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, han d'elaborar i presentar al FROB un pla de reorganització d'activitats, d'acord amb l'article 49 de la Llei esmentada, que s'ajusti als requisits dels apartats 4 i 5 d'aquest article. Quan sigui aplicable el marc de les normes de la Unió Europea en matèria d'ajudes d'Estat, el pla ha de ser compatible amb el pla de recuperació que l'entitat estigui obligada a presentar a la Comissió Europea d'acord amb el marc esmentat.

2. Quan l'instrument de recapitalització interna que preveu l'article 40.2 a) de la Llei 11/2015, de 18 de juny, s'apliqui a dues o més entitats del grup, el pla de reorganització d'activitats que s'ha de presentar al FROB l'ha d'elaborar l'empresa matriu espanyola o l'empresa matriu no situada a Espanya quan la supervisió del grup en base consolidada correspongui a les autoritats supervidores competents espanyoles d'acord amb l'article 81 del Reial decret 84/2015, de 13 de febrer, i ha d'abraçar totes les entitats del grup de conformitat amb el procediment que especifiquen els articles 12 i 13. El FROB ha de comunicar el pla a altres autoritats de resolució interessades i a l'Autoritat Bancària Europea.

3. En circumstàncies excepcionals, i si és necessari per assolir els objectius de resolució, el FROB pot prorrogar el període que preveu l'apartat 1 fins a un màxim de dos mesos a partir de l'aplicació de l'instrument de recapitalització interna.

Quan la reorganització de les activitats s'hagi de notificar també en el marc de les normes de la Unió Europea en matèria d'ajudes d'Estat, el FROB pot prorrogar el període que preveu l'apartat 1 fins a un màxim de dos mesos a partir de l'aplicació de l'instrument de recapitalització interna o fins a la finalització del termini que fixin les normes de la Unió Europea en matèria d'ajudes d'Estat, si és anterior.

Article 45. *Contingut i execució del pla de reorganització d'activitats.*

1. El pla de reorganització d'activitats ha d'exposar les mesures encaminades a restablir la viabilitat a llarg termini de l'entitat, o de part de les seves activitats, en un termini de temps raonable.

Aquestes mesures s'han de basar en supòsits realistes sobre la situació de l'economia i dels mercats financers en què ha d'operar l'entitat.

El pla de reorganització d'activitats ha de tenir en compte, entre altres qüestions, les perspectives presents i futures dels mercats financers, que han de reflectir els escenaris més pessimistes i optimistes, així com una selecció de successos que permetin identificar els punts més vulnerables de l'entitat. Els escenaris s'han de comparar amb dades de referència aplicables a tot el sector.

2. S'han d'incloure al pla de reorganització d'activitats, com a mínim, els elements següents:

a) Un diagnòstic detallat dels factors i problemes que hagin causat la inviabilitat o la futura possible inviabilitat de l'entitat, i de les circumstàncies que hagin propiciat aquesta situació.

b) Una descripció de les mesures que s'hagin d'adoptar per restablir la viabilitat a llarg termini de l'entitat.

c) Un calendari per a l'execució d'aquestes mesures.

3. En el termini màxim d'un mes a partir de la presentació del pla de reorganització d'activitats, el FROB, d'acord amb el supervisor competent i l'autoritat de resolució

preventiva, ha d'avaluar la capacitat del pla per restablir la viabilitat a llarg termini de l'entitat. Si el FROB, l'autoritat de resolució preventiva i el supervisor competent consideren que el pla és apte per assolir l'objectiu esmentat, el FROB ha d'aprovar el pla.

4. Si el FROB considera que el pla no és apte per aconseguir l'objectiu esmentat a l'apartat 3, ho ha de comunicar, de comú acord amb l'autoritat de resolució preventiva i el supervisor competents, a l'òrgan d'administració de l'entitat o a la persona o les persones físiques o jurídiques designades de conformitat amb l'article 22.1 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, i ha d'exigir la modificació del pla.

5. En el termini de quinze dies naturals a partir de la recepció de la comunicació esmentada a l'apartat 4, l'òrgan d'administració de l'entitat o la persona o les persones físiques o jurídiques designades de conformitat amb l'article 22.1 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, han de presentar al FROB un pla modificat per a la seva aprovació. El FROB, d'acord amb el supervisor competent i l'autoritat de resolució preventiva, ha d'avaluar el pla modificat i, en el termini de set dies naturals, ha de comunicar, de comú acord amb tots dos, a l'òrgan d'administració de l'entitat o a la persona o les persones físiques o jurídiques designades de conformitat amb l'article 22.1 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, si considera que el pla és apte o requereix modificacions suplementàries.

6. L'òrgan d'administració de l'entitat o la persona o les persones físiques o jurídiques designades de conformitat amb l'article 22.1 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, han d'executar el pla de reorganització com hagin acordat el FROB, i l'autoritat de resolució preventiva i el supervisor competents. Així mateix, ha de remetre un informe al FROB, com a mínim cada sis mesos, sobre l'avanç en l'execució del pla. El FROB pot requerir una periodicitat inferior atenent les circumstàncies de l'entitat o grup i les mesures que prevegi el pla esmentat.

7. L'òrgan d'administració de l'entitat o la persona o les persones físiques o jurídiques designades de conformitat amb l'article 22.1 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, ha de revisar el pla si, en opinió del FROB amb l'acord del supervisor competent, és necessari per aconseguir l'objectiu assenyalat a l'apartat 1, i ha de presentar aquesta revisió al FROB per a la seva aprovació, amb la consulta prèvia amb l'autoritat de resolució preventiva i al supervisor competent.

Article 46. *Conversió i amortització dels instruments de capital.*

1. A fi d'efectuar la conversió dels instruments de capital d'acord amb l'article 39.1.b) de la Llei 11/2015, de 18 de juny, el FROB pot exigir a les entitats que emetin instruments de capital ordinari de nivell 1 per als titulars dels instruments de capital que defineix la Llei esmentada.

2. Els instruments de capital pertinents únicament es poden convertir quan es compleixin les condicions següents:

a) Que aquests instruments de capital ordinari de nivell 1 siguin emesos per l'entitat, o per una empresa matriu de l'entitat, amb l'acord del FROB, o de l'autoritat de resolució de l'empresa matriu, quan sigui procedent.

b) Que aquests instruments de capital ordinari de nivell 1 siguin emesos amb anterioritat a qualsevol emissió d'accions o altres instruments de capital per part de l'entitat esmentada, als efectes d'aportació de fons propis per part de l'Estat o una entitat estatal.

c) Que aquests instruments de capital ordinari de nivell 1 siguin assignats i transmesos sense demora després de l'exercici de la competència de conversió.

d) Que el tipus de conversió que determina el nombre d'instruments de capital ordinari de nivell 1 que s'emeten respecte a cada instrument de capital pertinent s'ajusti als principis que estableix l'article 48.5 de la Llei 11/2015, de 18 de juny.

Article 47. *Requisits de notificació i consulta en l'aplicació consolidada.*

1. El FROB, abans de determinar si es dóna alguna de les circumstàncies que preveu l'article 38. 2. b), c), d) o e) de la Llei 11/2015, de 18 de juny, en relació amb una filial

espanyola que emeti instruments de capital computables als efectes del compliment de les obligacions sobre fons propis en base individual i consolidada, ha de fer el següent:

a) Notificar sense demora al supervisor en base consolidada i, si són diferents, a l'autoritat de resolució de l'Estat membre en què estigui situat el supervisor en base consolidada, que està planejant valorar si es donen les circumstàncies que preveu l'article 38.2. b), c), d) o e) de la Llei 11/2015, de 18 de juny.

b) Notificar sense demora al supervisor competent responsable de cada entitat que hagi emès els instruments de capital sobre els quals s'hauria d'exercir la competència d'amortització o conversió i, si són diferents, a les autoritats de resolució dels estats membres que corresponguin i al supervisor en base consolidada.

2. Per determinar si concorren les circumstàncies que preveu l'article 38. 2. c), d) o e) de la Llei 11/2015, de 18 de juny, quan es tracti de la resolució d'una entitat o d'un grup amb activitat transfronterera, el FROB ha de prendre en consideració el possible impacte de la resolució en tots els estats membres en què opera l'esmentada entitat o grup.

3. El FROB, juntament amb la notificació a què es refereix l'apartat 1, ha de facilitar una explicació de les raons per les quals considera que es donen les circumstàncies en qüestió.

4. El FROB, després d'efectuar la notificació d'acord amb l'apartat 1, amb la consulta prèvia amb les autoritats notificades, ha d'avaluar els aspectes següents:

a) Si hi ha una mesura alternativa a l'exercici de la competència d'amortització o conversió que preveu l'article 38.2 de la Llei 11/2015, de 18 de juny.

b) En cas que hi hagi la mesura alternativa esmentada, si es pot aplicar adequadament.

c) En cas que sigui possible aplicar la mesura alternativa, si hi ha perspectives realistes que, en un termini adequat, pugui solucionar les circumstàncies que, d'una altra manera, requeririen aplicar el que disposa l'article 38.2 de la Llei 11/2015, de 18 de juny.

5. Als efectes del que disposa l'apartat 4 anterior, s'entén per mesures alternatives les mesures d'actuació primerenca a què es refereix l'article 9 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, les mesures que preveu l'article 68.2 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, i 260 del text refós de la Llei del mercat de valors, així com la transmissió de fons o de capital de l'empresa matriu.

6. Quan, de conformitat amb l'apartat 4, el FROB, amb la consulta prèvia amb les autoritats notificades, consideri que hi ha mesures alternatives que es poden aplicar i que produirien els resultats a què es refereix la lletra c), s'ha d'assegurar que aquestes s'apliquin.

7. Quan, en el cas a què es refereix l'apartat 1.a), i de conformitat amb l'apartat 4 del present article, el FROB, amb la consulta prèvia amb les autoritats notificades, avaluï que no hi ha mesures alternatives que puguin produir els resultats a què es refereix l'apartat 4.c), el FROB ha de decidir si escau aplicar el que disposa l'article 38.2 de la Llei 11/2015, de 18 de juny.

8. Quan el FROB determini que es donen les circumstàncies que preveu l'article 38.2.d) de la Llei 11/2015, de 18 de juny, ho ha de notificar immediatament a les autoritats competents dels estats membres en què estiguin situades les filials afectades. Aquesta determinació ha d'adoptar la forma de decisió conjunta d'acord amb el que disposa l'article 63.3 i 4. En absència de decisió conjunta, no es pot portar a terme la determinació esmentada.

9. El FROB ha d'aplicar sense demora, i tenint especialment en compte la urgència de les circumstàncies, tota decisió d'amortització o de conversió dels instruments de capital adoptada de conformitat amb l'article 38.2.b), c), d) o e) de la Llei 11/2015, de 18 de juny, i aquest article, en relació amb les filials d'entitats situades a Espanya.

CAPÍTOL VII

FROB

Secció 1a Mecanismes de finançament

Article 48. *Fons de resolució nacional.*

1. Els recursos financers del Fons de resolució nacional han d'assolir, almenys, l'1 per cent de l'import dels dipòsits garantits de totes les entitats abans del 31 de desembre de 2024. Quan s'assoleixi aquest percentatge, el ministre d'Economia i Competitivitat, a proposta del FROB i amb la consulta prèvia amb les autoritats de resolució preventives, pot acordar que se suspenguin les contribucions.

Així mateix, i quan sigui indispensable per a la consecució de les finalitats del Fons de resolució nacional, el ministre d'Economia i Competitivitat, d'ofici o a iniciativa del FROB i amb la consulta prèvia amb les autoritats de resolució, pot ampliar l'import que fixa el paràgraf anterior.

El FROB pot acordar que es prorrogui el període inicial que finalitza el 31 de desembre de 2024 per un termini màxim de quatre anys si s'han efectuat de manera successiva desembossaments per part del Fons de resolució nacional superiors al 0,5 per cent dels dipòsits garantits de totes les entitats.

2. Si, un cop transcorregut el període inicial al qual es refereix l'apartat anterior, els recursos financers del Fons disminueixen per sota del nivell fixat com a objectiu, s'han de reprendre les contribucions ordinàries fins assolir el nivell esmentat.

3. Una vegada que s'hagi assolit per primera vegada el nivell fixat com a objectiu, si els recursos financers disponibles es redueixen a menys de dos terços del nivell esmentat, la contribució de les entitats s'ha de fixar a un nivell que permeti assolir novament el nivell fixat com a objectiu en un termini no superior a sis anys.

4. D'acord amb el que disposen els articles 25 a 28 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, les quantitats rebudes de l'entitat en resolució o de l'entitat pont, així com els interessos i altres ingressos d'inversions i qualsevol altre benefici, es poden destinar al Fons de resolució nacional.

5. En cas que l'ús dels mecanismes de finançament als efectes del que disposa l'article 53.1 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, impliqui indirectament que part de les pèrdues d'una entitat siguin transmeses al mecanisme de finançament de la resolució, s'han d'aplicar els principis que regeixen l'ús d'aquest que recull la secció 4a del capítol VI de la Llei 11/2015, de 18 de juny.

Article 49. *Determinació de les contribucions anuals per part del FROB.*

1. El FROB ha de determinar anualment, i en tot cas abans de l'1 de maig de cada any, la contribució total que el conjunt d'entitats obligades ha de fer al Fons de resolució nacional i les contribucions ordinàries que ha d'abonar cadascuna de les entitats durant aquest any, tenint en compte la informació de què disposi i la que pugui requerir a les entitats a aquests efectes.

2. La quantia total s'ha de fixar de manera que es compleixi l'objectiu que preveu l'article 48.1 tenint en compte les fases del cicle econòmic i l'impacte procíclic que les contribucions puguin tenir en la situació financera de les entitats contribuents.

3. D'acord amb el que preveu l'article 53.1.a). 2n de la Llei 11/2015, de 18 de juny, les contribucions s'han d'ajustar al perfil de risc de cada entitat, d'acord amb els criteris següents:

- a) el nivell de risc de l'entitat, tenint en compte la importància de les seves activitats comercials, els riscos fora de balanç i el seu grau de palanquejament;
- b) l'estabilitat i varietat de les fonts de finançament i els actius de liquiditat elevada lliures de càrregues de l'empresa;

- c) la situació financera de l'entitat;
- d) la probabilitat que l'entitat sigui objecte de resolució;
- e) el grau en què l'entitat s'hagi beneficiat amb anterioritat d'ajudes financeres públiques extraordinàries;
- f) la complexitat de l'estructura de l'entitat i la seva resolubilitat;
- g) la importància de l'entitat per a l'estabilitat del sistema financer o l'economia d'un o diversos estats membres de la Unió Europea o de la Unió Europea en el seu conjunt, i
- h) el fet que l'entitat formi part d'un sistema institucional de protecció.

4. El FROB ha d'adoptar les mesures que siguin necessàries perquè les entitats efectuïn les contribucions exigides.

En particular, el FROB pot adoptar formularis normalitzats o models que facilitin la liquidació de les contribucions esmentades. En tot cas, pot requerir a les entitats qualsevol informació addicional que sigui necessària per verificar la correcta realització de les contribucions.

5. Les entitats s'han de regir per la normativa comptable de caràcter general dictada per l'autoritat competent en la matèria.

L'autoritat competent en matèria comptable, amb l'informe previ de la resta d'autoritats competents, pot establir les obligacions de registre necessàries per al compliment adequat del deure de contribució de les entitats.

Article 50. *Contribucions extraordinàries.*

1. L'import anual de les contribucions extraordinàries no pot superar el triple de l'import anual de les contribucions ordinàries.

2. EL FROB determina l'import que ha d'assumir cada entitat en concepte de contribució extraordinària segons les regles aplicables a les contribucions ordinàries que preveu l'article 53.1.a) de la Llei 11/2015, de 18 de juny.

3. El FROB pot ajornar, totalment o parcialment, l'obligació del pagament de la contribució extraordinària si l'obligació esmentada posa en perill la liquiditat o la solvència de l'entitat, o la seva posició financera. Aquest ajornament s'ha de concedir per un període màxim de sis mesos, renovables a petició de l'entitat. El pagament s'ha d'efectuar quan no posi en perill la liquiditat o solvència de l'entitat.

4. L'article 49, apartats 3 i 4, s'aplica a les contribucions recaptades de conformitat amb aquest article.

Article 51. *Préstecs entre mecanismes de finançament d'estats membres de la Unió Europea.*

1. D'acord amb el que estableix l'article 53.1.b) de la Llei 11/2015, de 18 de juny, el Fons de resolució nacional pot rebre i concedir préstecs als mecanismes de finançament d'altres estats membres a sol·licitud del FROB.

En tots dos casos, abans d'adoptar una decisió, el FROB ha de demanar un informe al Ministeri d'Economia i Competitivitat, i aquest disposa d'un termini màxim de 5 dies hàbils per emetre'l.

2. Els expedients pels quals el FROB decideixi sol·licitar o acceptar la sol·licitud d'un préstec s'han de tramitar amb celeritat.

3. En cas que el FROB accepti la sol·licitud de préstec de manera conjunta amb altres autoritats de resolució o mecanismes de finançament, el tipus d'interès, el període d'amortització i la resta de condicions del préstec són les acordades entre els participants en el préstec.

La quantitat que concedeixi el Fons de resolució nacional, a sol·licitud del FROB, és la corresponent a la proporció del total de dipòsits garantits a Espanya sobre el total dels dipòsits garantits als estats membres dels mecanismes participants. Aquesta quantitat pot variar amb l'acord previ de totes les autoritats de resolució o mecanismes participants.

4. Els préstecs que es concedeixin d'acord amb aquest article tenen la consideració d'actius del Fons de resolució nacional i s'han de tenir en compte per calcular el nivell que fixa com a objectiu l'article 48.1.

Article 52. Mutualització dels mecanismes nacionals de finançament en el cas de resolució de grup.

1. Als efectes del que disposa l'article 53.3 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, el FROB, després de consultar les autoritats de resolució de les entitats que siguin part del grup, ha de proposar, si és necessari, un pla de finançament com a part de l'esquema de resolució de grup que preveuen els articles 62 i 63.

2. El pla de finançament s'ha d'aprovar seguint el procediment de presa de decisions dels articles 62 i 63 i ha d'incloure:

- a) una valoració de les entitats del grup afectades, d'acord amb l'article 5 de la Llei 11/2015, de 18 de juny;
- b) les pèrdues que corresponen a cada entitat del grup afectada en el moment en què s'apliqui l'instrument de resolució;
- c) les pèrdues que patiria cada classe d'accionistes i de creditors en cada entitat del grup afectada;
- d) les contribucions del sistema de garantia de dipòsits al qual estigui afiliada cada entitat del grup afectada, d'acord amb l'article 53.7 de la Llei 11/2015, de 18 de juny;
- e) el total de la contribució a càrrec del mecanisme de finançament corresponent, així com la seva finalitat i forma;
- f) la base per calcular la quantitat amb la qual ha de contribuir cada mecanisme de finançament nacional dels estats membres en què estan establertes les entitats d'un grup afectades, per cobrir la totalitat de la contribució a la qual es refereix la lletra e);
- g) les contribucions que el mecanisme de finançament nacional de cada entitat del grup afectada ha d'aportar al finançament de la resolució de grup i la forma de les contribucions esmentades;
- h) l'import dels préstecs que les autoritats de resolució o els mecanismes de finançament dels estats membres en els quals estan establertes les entitats d'un grup afectades puguin contractar amb altres entitats, institucions financeres i tercers en general, d'acord amb l'article 53.5 de Llei 11/2015, de 18 de juny, i
- i) un calendari, prorrogable quan sigui necessari, d'utilització dels mecanismes de finançament dels estats membres en els quals estan establertes les entitats del grup afectades.

3. Llevat que s'hagi acordat una altra cosa en el pla de finançament, la base per calcular la contribució de cada mecanisme de finançament nacional a què es refereix la lletra e) de l'apartat anterior ha de tenir en compte:

- a) la proporció dels actius ponderats per risc del grup que pertanyin a les entitats.
- b) la proporció dels actius del grup que pertanyin a les entitats.
- c) la proporció de les pèrdues que hagin donat lloc a la necessitat de la resolució del grup i que s'hagin originat a les entitats del grup supervisades per les autoritats competents de l'Estat membre al qual pertanyi el mecanisme de finançament.
- d) la proporció dels recursos dels mecanismes de finançament del grup que, d'acord amb el pla de finançament, es preveu que s'hagin d'utilitzar per beneficiar directament les entitats del grup establertes a l'Estat membre al qual pertanyi el mecanisme de finançament.

4. Sense perjudici del que disposa l'apartat 1, el FROB pot adoptar les accions necessàries per garantir la contribució del Fons de resolució nacional al finançament de la resolució de grup de manera immediata.

5. Als efectes del que disposa aquest article, el FROB està habilitat, en les condicions que estableix l'article 53.5 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, per utilitzar el Fons de resolució

nacional per contractar préstecs, sol·licitar l'obertura de crèdits i efectuar qualssevol altres operacions d'endeutament, així com per garantir els préstecs o les operacions que efectui.

6. Qualsevol ingrés o benefici derivat de la utilització dels mecanismes de finançament de grup s'ha d'assignar al Fons de resolució nacional en funció de les seves contribucions al finançament del procediment de resolució segons el que estableix l'apartat 1.

Article 53. Utilització del sistema de garantia de dipòsits en el context de la resolució.

1. La determinació de l'import del qual s'hagi de fer responsable el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit de conformitat amb el que disposa l'article 53.7 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, s'ha d'ajustar al que disposa l'article 5 de la Llei esmentada.

2. El desembossament de l'import al qual es refereix l'apartat anterior s'ha de fer en efectiu.

3. Quan els dipòsits admissibles d'una entitat objecte de resolució es transmetin a una altra entitat a través de l'instrument de venda del negoci o d'una entitat pont, els dipositants no poden reclamar cap crèdit davant el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit, en virtut del Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre, per la part no transmesa dels dipòsits que estigui a l'entitat objecte de resolució, sempre que l'import dels dipòsits admissibles transmesos sigui igual o superior al nivell de cobertura acumulat que preveu l'article 10 del Reial decret llei esmentat.

4. Quan s'apliqui l'instrument de recapitalització interna, el sistema de garantia de dipòsits no contribueix als costos de la recapitalització de l'entitat objecte de resolució o de l'entitat pont que preveu la lletra b) de l'article 36.2 de la Llei 11/2015, de 18 de juny.

Secció 2a Actuacions del FROB

Article 54. Efectivitat de les accions de resolució en tercers països.

Quan el FROB consideri que, no obstant el que disposa l'article 64.1.o) de la Llei 11/2015, de 18 de juny, és molt improbable que les mesures o els instruments de resolució tinguin efecte en relació amb determinats actius situats en un tercer país o amb determinades accions, altres instruments de capital, drets o passius regulats per la legislació d'aquest, el FROB no pot ordenar l'adopció de les mesures esmentades.

Article 55. Restriccions en l'execució de les garanties.

En els supòsits en què sigui aplicable el que preveu l'article 67.2 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, el FROB ha de garantir que qualsevol restricció imposada de conformitat amb la competència que preveu l'article 70.4 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, s'apliqui de manera equitativa a totes les entitats de grup que siguin objecte d'una determinada mesura de resolució.

CAPÍTOL VIII

Resolució de grup

Secció 1a Principis de la resolució de grup

Article 56. Principis generals relatius a l'adopció de decisions que impliquin més d'un Estat membre.

En adoptar les mesures i exercir les facultats derivades de la Llei 11/2015, de 18 de juny, i d'aquest Reial decret, que puguin tenir efectes en un o diversos estats membres, el supervisor i l'autoritat de resolució competents han de tenir en compte els principis següents:

- a) Eficàcia, eficiència i reducció al màxim possible dels costos de la resolució.
- b) Diligència i celeritat.

c) Cooperació i coordinació amb la finalitat d'assegurar l'eficàcia de les mesures adoptades i les facultats exercides.

d) Respecte i clara delimitació de les funcions i responsabilitats de les autoritats de cada Estat membre.

e) Consideració deguda dels interessos dels estats membres en els quals estiguin establertes les empreses matrius i, en particular, dels efectes de tota decisió, acció o inacció en l'estabilitat financera, els recursos pressupostaris, el fons de resolució, el sistema de garantia de dipòsits o el sistema d'indemnització d'inversors dels estats membres esmentats.

f) Consideració deguda dels interessos de cadascun dels estats membres en els quals estigui establerta una filial i, en particular, dels efectes de tota decisió, acció o inacció en l'estabilitat financera, en els recursos pressupostaris, en el fons de resolució, en el sistema de garantia de dipòsits o en el sistema d'indemnització d'inversors dels estats membres esmentats.

g) Consideració deguda dels interessos de cadascun dels estats membres en els quals estiguin situades sucursals significatives i, en particular, dels efectes de tota decisió, acció o inacció en l'estabilitat dels estats membres esmentats.

h) Consideració deguda de l'objectiu d'assolir un equilibri entre els interessos dels diferents estats membres implicats i d'evitar perjudicis injustos o proteccions indegudes dels seus interessos, o una assignació injusta de les càrregues entre aquells.

i) D'acord amb la Llei 11/2015, de 18 de juny, i la seva normativa de desplegament, tota obligació de consultar una autoritat abans d'adoptar mesures i exercir les facultats implica, almenys, l'obligació de consultar l'autoritat esmentada sobre els elements de la mesura o facultat exercida que tinguin o puguin tenir:

1r efectes en l'entitat matriu de la Unió Europea, la filial o la sucursal, i

2n una repercussió en l'estabilitat de l'Estat membre en el qual estigui establerta o situada l'entitat matriu de la Unió Europea, una filial o una sucursal.

j) En cas que s'adoptin mesures de resolució, presa en consideració deguda i seguiment dels plans de resolució de grup d'acord amb el que disposen els articles 13 i 14 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, a menys que les autoritats de resolució concloguin, a la vista de les circumstàncies del cas, que els objectius de resolució s'han d'assolir de manera més eficaç adoptant mesures que no preveien els plans esmentats.

k) Transparència, sempre que una decisió o facultat pugui tenir implicacions en l'estabilitat financera, els recursos pressupostaris, el fons de resolució i el sistema de garantia de dipòsits o el sistema d'indemnització dels inversors en tot Estat membre considerat.

l) Reconeixement que la coordinació i la cooperació redunden molt probablement en una rebaixa del cost general d'una resolució.

Article 57. *Col·legis d'autoritats de resolució.*

1. Quan actuï com a autoritat de resolució executiva a escala de grup, el FROB, en col·laboració amb l'autoritat de resolució preventiva competent, ha de constituir col·legis d'autoritats de resolució que exerceixin les funcions que preveuen els articles 14, 16, 18, 20.3 i 44 de la Llei 11/2015, de 18 de juny.

En tot cas, el FROB i l'autoritat de resolució preventiva competent han de cooperar i s'han de coordinar amb les autoritats de resolució de tercers països per participar en els col·legis d'autoritats de resolució que es constitueixin.

2. Els col·legis d'autoritats de resolució constitueixen el marc en el qual les autoritats de supervisió i de resolució competents exerceixen les funcions següents:

a) L'intercanvi d'informació pertinent per al desenvolupament dels plans de resolució de grups, l'aplicació de mesures preparatòries o preventives i la resolució de grups.

b) El desenvolupament dels plans de resolució de grups.

c) L'anàlisi de l'avaluació de la resolubilitat de grups.

- d) L'exercici de les competències per afrontar i eliminar els obstacles a la resolubilitat de grups.
- e) La presa de decisions sobre la necessitat d'establir un esquema de resolució de grup, d'acord amb els articles 62 i 63.
- f) L'obtenció d'un acord sobre l'esquema de resolució de grup proposat.
- g) La coordinació de la comunicació pública d'estratègies i esquemes de resolució de grup.
- h) La coordinació de l'ús dels mecanismes de finançament.
- i) La determinació del requeriment mínim de fons propis i passius admissibles per als grups a escala consolidada i de filial.

3. Els col·legis es poden utilitzar com a fòrums per debatre qualsevol assumpte relacionat amb la resolució de grups transfronterers.

Article 58. *Composició dels col·legis d'autoritats de resolució.*

1. En el supòsit de l'article 57.1, són membres dels col·legis d'autoritats de resolució les autoritats següents:

- a) El FROB i l'autoritat de resolució preventiva competent, com a autoritats de resolució a escala de grup. El FROB presideix el col·legi d'autoritats de resolució i n'és l'autoritat principal de contacte i coordinació.
- b) Les autoritats de resolució de cada Estat membre en el qual estigui establerta una filial coberta per la supervisió consolidada.
- c) Les autoritats de resolució dels estats membres on estigui establerta la matriu de les entitats que preveu l'article 1.2. d) de la Llei 11/2015, de 18 de juny.
- d) Les autoritats de resolució dels estats membres en els quals estiguin situades sucursals significatives.
- e) Els supervisors dels estats membres afectats. En cas que el supervisor competent d'un Estat membre no sigui el seu banc central, el supervisor pot decidir que l'acompanyi un representant del banc central.
- f) El Ministeri d'Economia i Competitivitat, i els ministeris competents dels estats membres afectats, quan les autoritats de resolució membres del col·legi de resolució no siguin els ministeris competents.
- g) El Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit que preveu el Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre, i les autoritats que siguin responsables del sistema de garantia de dipòsits dels estats membres, quan l'autoritat de resolució d'aquest Estat membre sigui membre del col·legi d'autoritats de resolució.
- h) L'Autoritat Bancària Europea, d'acord amb l'apartat 3.

2. En cas que una entitat tingui en un tercer país una filial o una sucursal que hauria estat considerada significativa si hagués estat establerta a la Unió Europea, les autoritats de resolució d'aquest tercer país, a petició pròpia, poden ser convidades a participar en el col·legi d'autoritats de resolució com a observadors, sempre que, segons el parer de l'autoritat de resolució a escala de grup, estiguin subjectes a requisits de confidencialitat equivalents als que preveu l'article 58 de la Llei 11/2015, de 18 de juny.

3. L'Autoritat Bancària Europea ha de ser convidada a assistir, sense dret a vot, a les reunions del col·legi d'autoritats de resolució.

4. A més dels casos en què el FROB i l'autoritat de resolució preventiva competent formin part del col·legi d'autoritats de resolució com a autoritat de resolució a escala de grup en els termes que preveu l'apartat 1.a), també participen en el col·legi d'autoritats de resolució, quan es trobin en qualsevol dels supòsits als quals es refereixen els apartats 1.b), c) o d), així com en qualsevol altre que prevegi la normativa de resolució.

Article 59. Competències i deures de l'autoritat de resolució a escala de grup.

1. Com a president del col·legi d'autoritats de resolució, el FROB compta amb la col·laboració de l'autoritat preventiva de resolució competent i té les competències següents:

- a) Establir normes i procediments que regulin el funcionament del col·legi d'autoritats de resolució, amb la consulta prèvia amb la resta d'autoritats.
- b) Coordinar les activitats del col·legi d'autoritats de resolució i el flux d'informació entre les autoritats de resolució, i transmetre a la resta d'autoritats dels estats membres la informació necessària per a l'exercici de les seves funcions.
- c) Convocar i presidir les reunions del col·legi d'autoritats de resolució, i informar amb l'antelació necessària de les reunions del col·legi i de l'ordre del dia d'aquest.
- d) Notificar als membres del col·legi d'autoritats de resolució les dates de les reunions previstes als efectes que puguin sol·licitar la seva participació.
- e) Decidir quins membres i observadors són convidats a assistir a cadascuna de les reunions del col·legi d'autoritats de resolució, tenint en compte la utilitat de la seva assistència per al col·legi, la importància per als membres i observadors dels assumptes que s'hagin de debatre i la possible repercussió en l'estabilitat financera dels estats membres afectats.
- f) Mantenir els membres del col·legi puntualment informats dels resultats de les reunions i de les decisions adoptades.

2. Els membres que participin en el col·legi d'autoritats de resolució han de cooperar estretament.

3. No obstant el que disposa l'apartat 1.e), les autoritats de resolució tenen dret a participar en les reunions del col·legi d'autoritats de resolució quan els assumptes que s'hagin de debatre estiguin subjectes a la decisió conjunta o es refereixin a una entitat del grup que estigui situada al seu Estat membre.

4. En tot cas, s'ha de tenir en compte el que disposa l'article 58.2 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, pel que fa a l'obligació de confidencialitat.

Article 60. Exempció de l'obligació de constituir un col·legi d'autoritats de resolució.

El FROB, com a autoritat de resolució executiva a escala de grup, no està obligat a constituir un col·legi d'autoritats de resolució si ja hi ha altres grups o col·legis amb les mateixes funcions i sotmesos a un mateix règim d'organització i participació que el dels col·legis d'autoritats de resolució. En aquests casos, qualsevol referència als col·legis d'autoritats de resolució de la Llei 11/2015, de 18 de juny, i de la seva normativa de desplegament es considera feta també a aquests grups o col·legis.

Article 61. Col·legis d'autoritats de resolució europeus.

1. Quan una entitat d'un tercer país disposi de filials establertes a Espanya i en un altre o en altres estats membres, o sucursals que es considerin significatives per Espanya i per un altre o altres estats membres, les autoritats de resolució dels estats membres en els quals estan establertes han de constituir un col·legi d'autoritats de resolució europeu.

2. Quan les filials o les sucursals significatives pertanyin a una societat financera de cartera establerta a la Unió Europea de conformitat amb l'article 60.2, paràgraf quart, de la Llei 10/2014, de 26 de juny, la presidència del col·legi d'autoritats de resolució europeu s'ha de determinar d'acord amb el que disposa l'article 88.3 de la Directiva 2014/59/UE, de 15 de maig de 2014.

En el supòsit que la supervisió consolidada correspongui a una autoritat supervisora espanyola, l'autoritat de resolució executiva competent ha de ser el FROB. El FROB ha de presidir el col·legi de resolució i n'és l'autoritat principal de contacte i coordinació.

Quan no sigui aplicable el paràgraf primer, els membres del col·legi d'autoritats de resolució europeu han d'elegir i nomenar el president.

3. Amb comú acord de totes les parts es pot exceptuar l'obligació de constituir un col·legi d'autoritats de resolució europeu si hi ha altres grups o col·legis amb les mateixes funcions i sotmesos a un mateix règim d'organització i participació. En aquest cas, tota referència als col·legis europeus d'autoritats de resolució de la Llei 11/2015, de 18 de juny, i de la seva normativa de desplegament es considera feta a aquests grups o col·legis.

Secció 2a Resolució de filials i resolució de grup

Article 62. Resolució de filials que formin part d'un grup.

1. En cas que es procedeixi a la resolució d'una filial que pertanyi a un grup o conglomerat financer que operi també en altres estats membres de la Unió Europea i la supervisió consolidada de la qual no correspongui a les autoritats espanyoles, abans de declarar l'obertura d'un procés de resolució, el FROB ha de notificar a l'autoritat de resolució a escala de grup, a l'autoritat de la Unió Europea responsable de la supervisió consolidada del grup a què pertanyi la filial i als membres del col·legi d'autoritats de resolució del grup la informació següent:

- a) La decisió que l'entitat compleix les condicions de resolució dels articles 19 i 20 de la Llei 11/2015, de 18 de juny.
- b) Les accions de resolució o les mesures d'insolvència que el FROB consideri apropiades per a l'entitat.

2. En cas que el FROB sigui l'autoritat de resolució executiva a escala de grup, i rebí la notificació que preveu l'apartat anterior efectuada per una altra autoritat de resolució, ha d'avaluar, amb la consulta prèvia amb els altres membres del col·legi d'autoritats de resolució, les possibles repercussions de les accions de resolució i altres mesures notificades, en el grup i en les entitats del grup d'altres estats membres. En particular, s'ha d'analitzar si és probable que l'aplicació d'aquestes accions o mesures faci que es donin les condicions de resolució en una altra entitat del grup d'un altre Estat membre.

3. Si, un cop feta la consulta que preveu l'apartat anterior, el FROB considera que no és probable que l'aplicació sobre la filial de les accions de resolució i altres mesures notificades faci que es donin les condicions de resolució en una altra entitat del grup d'un altre Estat membre, l'autoritat de resolució responsable de l'entitat esmentada pot emprendre les accions de resolució o les altres mesures que hagi notificat.

En cas contrari, el FROB, amb la consulta prèvia dels altres membres del col·legi d'autoritats de resolució, ha de proposar, en un termini no superior a 24 hores des de la recepció de la notificació que preveu l'apartat 1, un esquema de resolució de grup i l'ha de presentar davant el col·legi d'autoritats de resolució. Aquest període de 24 hores es pot prorrogar amb el consentiment de l'autoritat de resolució que va efectuar inicialment la notificació.

4. Si, un cop transcorregut un termini de 24 hores després que s'hagi efectuat la notificació que preveu l'apartat 1 a càrrec de l'autoritat de resolució d'un Estat membre, o el termini superior que s'hagi acordat, el FROB, com a autoritat de resolució executiva a escala de grup, no ha dut a terme l'avaluació que preveu l'apartat 2, l'autoritat de resolució que va efectuar la notificació esmentada pot emprendre les accions de resolució o adoptar les altres mesures notificades.

5. Els esquemes de resolució de grup que preveu l'apartat 3:

a) Han de tenir en compte i seguir els plans de resolució de grup aprovats d'acord amb el que disposa l'article 14 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, a menys que les autoritats de resolució concloguin, a la vista de les circumstàncies del cas, que els objectius de resolució s'han d'assolir de manera més eficaç adoptant accions que no estan previstes en aquests plans.

b) Han d'exposar les accions de resolució que han d'emprendre les autoritats de resolució en relació amb l'entitat matriu o amb determinades entitats del grup a fi de complir

els objectius de resolució i els principis que recullen els articles 3 i 4 de la Llei 11/2015, de 18 de juny.

c) Han d'especificar la manera com s'han de coordinar les accions de resolució.

d) Han d'establir un pla de finançament que ha de tenir en compte el pla de resolució de grup, els principis de responsabilitat compartida de conformitat amb l'article 26, i els principis generals de mutualització a què es refereix l'article 52.

6. Sense perjudici del que disposa l'apartat següent, el FROB, juntament amb les autoritats de resolució responsables de les filials cobertes per l'esquema de resolució de grup, ha d'adoptar una decisió conjunta per la qual quedi aprovat l'esquema esmentat.

El FROB, així com la resta d'autoritats de resolució, pot sol·licitar l'assistència de l'Autoritat Bancària Europea als efectes d'adoptar una decisió conjunta, de conformitat amb l'article 31, lletra c), del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre de 2010.

7. Quan el FROB dissenteixi o s'aparti de l'esquema de resolució de grup proposat per l'autoritat de resolució a escala de grup o consideri necessari, per raons d'estabilitat financera, adoptar accions o mesures diferents de les proposades en l'esquema, ha d'exposar detalladament les raons per les quals dissenteix o s'aparta de l'esquema, les ha de notificar a l'autoritat de resolució a escala de grup i a les altres autoritats de resolució, i ha de comunicar a les autoritats esmentades les accions o mesures que adopti.

En exposar les raons per les quals dissenteix, el FROB o una altra autoritat de resolució ha de tenir en compte el contingut dels plans de resolució i la possible repercussió en l'estabilitat financera dels estats membres de què es tracti, així com els efectes potencials de les accions o mesures en altres parts del grup.

8. En cas que no dissenteixi, el FROB, juntament amb la resta d'autoritats de resolució no dissidents, pot adoptar una decisió conjunta sobre un esquema de resolució de grup que és aplicable a les entitats del grup que estiguin a Espanya i als estats membres de la resta d'autoritats de resolució no dissidents.

9. La decisió conjunta a què es refereixen els apartats 6 i 8 i les decisions adoptades per les autoritats de resolució en absència d'una decisió conjunta de conformitat amb l'apartat 8 són vinculants i les aplica el FROB.

10. El FROB ha de portar a terme sense demora totes les accions exposades en aquest article, tenint degudament en compte la urgència de la situació.

11. En el supòsit que no s'arribi a implementar un esquema de resolució de grup, però que s'adoptin mesures de resolució en relació amb qualsevol entitat del grup, el FROB ha de col·laborar estretament amb el col·legi d'autoritats de resolució a fi d'aconseguir una estratègia de resolució coordinada per a totes les entitats del grup.

12. El FROB, en emprendre qualsevol mesura de resolució en relació amb qualsevol entitat de grup, ha d'informar de manera regular i completa els membres del col·legi d'autoritats de resolució sobre les accions o mesures esmentades i sobre el progrés d'aquestes.

13. En el supòsit que el FROB no sigui l'autoritat de resolució a escala de grup, ha d'exercir les funcions i els drets que li corresponguin com a membre del col·legi d'autoritats de resolució o òrgan equivalent.

14. Als efectes d'aquest article i del següent, s'entén per esquema de resolució de grup el que defineix l'article 2.1. (45) de la Directiva 2014/59/UE, de 15 de maig de 2014.

Article 63. *Resolució de grup.*

1. Quan el FROB, com a autoritat de resolució a escala de grup, en col·laboració amb l'autoritat de resolució preventiva competent, jutgi que una entitat matriu de la Unió Europea de la qual sigui responsable compleix les condicions de resolució, ha de notificar sense demora al supervisor competent en base consolidada i als altres membres del col·legi d'autoritats de resolució la informació esmentada a l'article 62.1.a) i b).

Les accions de resolució o altres mesures que s'adoptin als efectes del que disposa l'article 62.1.b) poden incloure l'aplicació d'un esquema de resolució de grup elaborat de conformitat amb l'article 62.5 en qualsevol de les circumstàncies següents:

a) Quan sigui probable que, en adoptar-se les accions de resolució o altres mesures a escala de l'entitat matriu notificades de conformitat amb el que disposa l'article 62.1.b), es puguin donar les condicions de resolució en una entitat del grup d'un altre Estat membre.

b) Quan l'adopció d'accions de resolució o altres mesures únicament a escala de l'entitat matriu no sigui suficient per estabilitzar la situació del grup o sigui improbable que conduïxi a un resultat òptim.

c) Quan, segons les autoritats de resolució responsable de les filials, una o diverses filials compleixin les condicions de resolució.

d) En cas que l'aplicació de l'esquema de resolució de grup sigui més beneficiós per a les filials del grup.

2. Quan l'acció proposada pel FROB, com a autoritat de resolució executiva a escala de grup, no inclogui un esquema de resolució de grup, el FROB ha d'adoptar la seva decisió després de consultar els membres del col·legi d'autoritats de resolució. Aquesta decisió ha de:

a) Tenir en compte i respectar el que preveuen els plans de resolució, llevat que el FROB, juntament amb la resta d'autoritats de resolució, consideri, tenint en compte les circumstàncies del cas, que els objectius de la resolució es poden aconseguir més eficaçment mitjançant accions que no preveuen els plans esmentats.

b) Tenir en compte l'estabilitat financera dels estats membres de què es tracti.

3. Quan les accions proposades pel FROB, com a autoritat de resolució executiva a escala de grup, incloguin un esquema de resolució de grup, aquest ha d'adoptar la forma d'una decisió conjunta de les autoritats de resolució.

El FROB, així com la resta d'autoritats de resolució, poden sol·licitar l'assistència de l'Autoritat Bancària Europea als efectes d'adoptar una decisió conjunta, de conformitat amb l'article 31.c) del Reglament (UE) núm. 1093/2010.

4. Quan el FROB dissenteixi o s'aparti de l'esquema de resolució de grup proposat per l'autoritat de resolució a escala de grup o consideri necessari, per raons d'estabilitat financera, adoptar accions o mesures diferents de les proposades en el pla, ha d'exposar detalladament les raons per les quals dissenteix o s'aparta de l'esquema de resolució de grup, les ha de notificar a l'autoritat de resolució a escala de grup i a les altres autoritats de resolució, i ha de comunicar a les autoritats esmentades les accions o mesures que adopti.

En exposar les raons per les quals dissenteix, el FROB o una altra autoritat de resolució ha de tenir en compte el contingut dels plans de resolució i la possible repercussió en l'estabilitat financera dels estats membres de què es tracti, així com els efectes potencials de les accions o mesures en altres parts del grup.

5. En cas que no dissenteixi, el FROB, juntament amb la resta d'autoritats de resolució no dissidents, pot adoptar una decisió conjunta sobre un esquema de resolució de grup que és aplicable a les entitats del grup que estiguin a Espanya.

6. La decisió conjunta a què es refereixen els apartats 3 i 5 i les decisions adoptades per les autoritats de resolució en absència d'una decisió conjunta de conformitat amb l'apartat 4 són vinculants i les aplica el FROB.

7. El FROB ha de portar a terme sense demora totes les accions exposades en aquest article, tenint degudament en compte la urgència de la situació.

8. En el supòsit que no s'arribi a implementar un esquema de resolució de grup, però que s'adoptin mesures de resolució en relació amb qualsevol entitat del grup, el FROB ha de col·laborar estretament amb el col·legi d'autoritats de resolució a fi d'aconseguir una estratègia de resolució coordinada per a totes les entitats del grup afectades.

9. El FROB i la resta d'autoritats de resolució que emprenguin qualsevol mesura de resolució en relació amb qualsevol entitat de grup han d'informar de manera regular i

completa els membres del col·legi d'autoritats de resolució sobre les accions o mesures esmentades i sobre el progrés d'aquestes.

10. En el supòsit que el FROB no sigui l'autoritat de resolució a escala de grup, ha d'exercir les funcions i els drets que li corresponguin com a membre del col·legi d'autoritats de resolució o òrgan equivalent.

CAPÍTOL IX

Acords amb tercers països

Article 64. *Acords amb tercers països.*

1. Es pot subscriure acords bilaterals amb tercers països que prevegin les modalitats de cooperació entre les autoritats de resolució respectives, als efectes, entre d'altres, de compartir informació sobre la planificació de la recuperació i resolució d'entitats que operin a Espanya i als tercers països, tot això amb ple respecte al que disposa l'article 58.2 de la Llei 11/2015, de 18 de juny. Aquests acords es donen, especialment, en els supòsits següents:

- a) quan l'entitat matriu d'un tercer país tingui a Espanya filials o sucursals que siguin considerades significatives, o
- b) quan una entitat matriu establerta a Espanya tingui filials o sucursals en tercers països.

2. Els acords que preveu aquest article han de tenir per objecte, en particular, garantir l'establiment de mecanismes i sistemes de cooperació entre el FROB i l'autoritat de resolució preventiva competent, i les autoritats pertinents del tercer país per a l'execució de les tasques i l'exercici de les competències que indica l'article 68.

3. Els acords que preveu aquest article no poden contenir provisions dirigides a entitats individuals.

4. Els acords que preveu aquest article es poden subscriure mentre no hagi entrat en vigor un acord internacional subscrit pel Consell de la Unió Europea sobre cooperació entre les autoritats de resolució i les autoritats competents dels tercers països, i en la mesura que els acords esmentats no siguin contraris al que disposen aquest capítol i el capítol VII de la Llei 11/2015, de 18 de juny.

Article 65. *Reconeixement i execució dels procediments de resolució de tercers països.*

1. En cas que hi hagi un col·legi d'autoritats de resolució europeu establert de conformitat amb l'article 61, aquest ha d'adoptar una decisió conjunta sobre el reconeixement dels procediments de resolució d'autoritats d'un tercer país respecte d'una entitat d'aquest país que:

- a) tingui filials o sucursals significatives a Espanya i, almenys, en un altre Estat membre, o
- b) tingui actius, drets o passius situats a Espanya i, almenys, en un altre Estat membre, o regits per la legislació espanyola i de l'altre Estat membre.

Quan s'arribi a una decisió conjunta sobre el reconeixement dels procediments de resolució de tercers països, el FROB ha de vetllar per l'execució dels procediments de resolució de tercers països reconeguts, d'acord amb la legislació espanyola.

2. En absència d'una decisió conjunta entre les autoritats de resolució que participen en el col·legi d'autoritats de resolució europeu, o en absència d'un col·legi d'autoritats de resolució europeu, el FROB, tenint en compte la legislació nacional aplicable, ha d'adoptar la seva pròpia decisió sobre el reconeixement i l'execució dels procediments de resolució de tercers països.

Aquesta decisió ha de tenir degudament en compte els interessos de la resta d'estats membres afectats i, en particular, la seva repercussió en les altres parts del grup i en l'estabilitat financera d'aquests estats membres.

3. Als efectes del que disposa aquest article, el FROB pot:

a) Exercir les competències de resolució en relació amb:

1r Els actius de l'entitat d'un tercer país situats a Espanya o regits per la legislació espanyola.

2n Els drets o passius d'una entitat d'un tercer país, que estiguin comptabilitzats en una sucursal espanyola o regits per la legislació espanyola, o que siguin executables d'acord amb la legislació espanyola.

b) Executar transmissions d'accions o altres instruments de capital en una filial establerta a Espanya o exigir a una altra persona que ho faci.

c) Exercir les competències que preveu l'article 70 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, en relació amb els drets de qualsevol de les parts d'un contracte amb una entitat de les esmentades a l'apartat 1, quan l'exercici de les competències esmentades sigui necessari per executar els procediments de resolució del tercer país.

d) Impedir l'acció de rescissió, la liquidació, la declaració del venciment anticipat de contractes, o impedir qualsevol altre exercici dels drets contractuals, en relació amb les entitats que preveu l'apartat 1 i altres entitats de grup, quan aquest dret o exercici afecti l'entitat del tercer país o altres del seu grup, i emanin d'una mesura de resolució empresa per l'autoritat de resolució del tercer país o subjecta al dret del tercer país, i sempre que se segueixin complint les obligacions substantives del contracte, en particular, les obligacions de pagament i lliurament i l'aportació d'actius de garantia.

4. Quan sigui necessari per raons d'interès públic, el FROB pot emprendre una mesura de resolució en relació amb una entitat matriu quan l'autoritat pertinent d'un tercer país determini que una entitat del grup d'aquesta entitat matriu que s'hagi constituït en el tercer país esmentat compleix les condicions per a la resolució d'acord amb la seva legislació. A aquests efectes, el FROB està facultat per exercir qualsevol competència de resolució respecte a aquesta entitat matriu, i són aplicables l'article 70 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, i l'article 66 d'aquest Reial decret.

5. El reconeixement i l'execució dels procediments de resolució dels tercers països no afecten la normativa nacional aplicable als procediments concursals.

6. Aquest article no és aplicable en el moment en què el Consell de la Unió Europea, en l'exercici de les seves competències, hagi subscrit un acord internacional amb un tercer país en els termes que preveu l'article 64.4. Una vegada subscrit aquest acord, aquest article només és aplicable en la mesura que l'acord no reguli el reconeixement i l'execució dels procediments de resolució de tercers països.

Article 66. Dret a refusar el reconeixement o l'execució dels procediments de resolució de tercers països.

El FROB, amb la consulta prèvia amb altres autoritats de resolució quan s'hagi establert un col·legi d'autoritats de resolució europeu d'acord amb l'article 61, pot refusar reconèixer o executar els procediments de resolució de tercers països, quan consideri que:

a) els procediments de resolució del tercer país poden tenir un efecte perjudicial sobre l'estabilitat financera d'Espanya, o poden influir adversament en l'estabilitat financera d'un altre Estat membre,

b) és necessari adoptar una mesura de resolució independent d'acord amb l'article 67 en relació amb una sucursal espanyola, per aconseguir un o diversos objectius de resolució,

c) els creditors i, en especial, els dipositants que estiguin situats o puguin rebre pagaments a Espanya, no rebin el mateix tracte que els creditors i dipositants del tercer

país amb drets legals similars, si se sotmeten als procediments de resolució de l'esmentat tercer país,

d) el reconeixement o l'execució dels procediments de resolució del tercer país pot tenir un impacte pressupostari significatiu per a Espanya, o

e) els efectes del reconeixement o l'execució esmentats són contraris a la legislació nacional.

Article 67. *Resolució de sucursals d'entitats de tercers països.*

1. El FROB pot actuar en relació amb una sucursal localitzada a Espanya quan aquesta no estigui sotmesa als procediments de resolució d'un tercer país o quan estigui sotmesa als procediments de resolució d'un tercer país i es produeixin algunes de les circumstàncies a què fa referència l'article 66.

En el supòsit que preveu el paràgraf anterior, és aplicable el que disposen l'article 70 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, i l'article 66 d'aquest Reial decret.

2. El FROB pot exercir les competències que preveu l'apartat 1 quan consideri que és necessari emprendre una acció per raons d'interès públic i es compleixi una o diverses de les condicions següents:

a) Que la sucursal ja no compleixi, o sigui probable que no compleixi, els requisits exigibles legalment per a l'obtenció d'autorització i el funcionament a Espanya, i no hi hagi perspectives que una altra mesura del sector privat, de supervisió o del tercer país, restableixi el compliment de la sucursal o n'impedeixi la inviabilitat en un termini de temps raonable.

b) Que, segons el criteri del FROB, l'entitat del tercer país no tingui la voluntat de liquidar, o li sigui impossible o li pugui arribar a ser impossible liquidar les seves obligacions enfront dels creditors d'Espanya, o liquidar les obligacions creades o registrades per la sucursal en el moment del seu venciment, i que consti al FROB que no s'han incoat ni s'han d'incoar procediments d'insolvència o de resolució del tercer país en relació amb aquesta entitat en un termini de temps raonable.

c) Que l'autoritat pertinent del tercer país hagi iniciat procediments de resolució amb l'entitat, o hagi notificat a l'autoritat de resolució espanyola la seva intenció d'iniciar-los.

3. Quan el FROB emprengui una acció independent en relació amb una sucursal localitzada a Espanya, ha de tenir en compte els objectius de la resolució i ha d'adoptar l'acció tenint en compte els principis i requisits següents, si són procedents:

a) els principis que recull l'article 4 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, i

b) els requisits relatius a l'aplicació dels instruments de resolució del capítol V de la Llei 11/2015, de 18 de juny.

Article 68. *Cooperació amb les autoritats de tercers països.*

1. Els supervisors i les autoritats de resolució competents han de subscriure, quan sigui procedent, acords de cooperació no vinculants amb les autoritats pertinents de tercers països que indica l'apartat 4, en línia amb els acords marc de l'Autoritat Bancària Europea.

Aquest article no impedeix que se subscriuguin acords bilaterals o multilaterals amb tercers països, de conformitat amb el que disposa l'article 33 del Reglament (UE) núm. 1093/2010.

2. Els acords de cooperació subscrits en virtut d'aquest article entre les autoritats de supervisió i resolució competents i les autoritats de resolució de tercers països poden incloure disposicions sobre les matèries següents:

a) L'intercanvi d'informació necessari per a l'elaboració i gestió dels plans de resolució.

b) La consulta i cooperació necessàries per al desenvolupament de plans de resolució, inclosa una referència als principis per a l'exercici de les competències que

preveuen els articles 65 i 67 o competències equivalents que preveu la normativa dels tercers països afectats.

c) L'intercanvi d'informació necessari per a l'aplicació dels instruments de resolució i l'exercici de les competències de resolució, i competències equivalents que preveu la normativa dels tercers països afectats.

d) L'alerta primerenca i la consulta entre les parts de l'acord de cooperació abans d'adoptar qualsevol acció significativa en virtut de la Llei 11/2015, de 18 de juny, i aquest Reial decret, així com de la normativa aplicable dels tercers països afectats.

e) La coordinació de la comunicació pública, en el cas d'accions de resolució conjuntes.

f) Els procediments i les disposicions d'intercanvi d'informació i cooperació respecte al que preveuen les lletres a) a e), inclosos, si escau, l'establiment i la posada en marxa de grups de gestió de crisi.

3. S'ha de notificar a l'Autoritat Bancària Europea tot acord de cooperació que les autoritats de resolució i els supervisors competents hagin conclòs en virtut d'aquest article.

4. Els acords de cooperació no vinculants que subscriuin les autoritats de supervisió i resolució competents han de respectar els acords marc de cooperació no vinculants que l'Autoritat Bancària Europea subscriu amb les autoritats de tercers països següents:

a) Quan una filial estigui establerta a Espanya i en un altre o en altres estats membres, amb les autoritats pertinents del tercer país en el qual estigui establerta l'entitat matriu.

b) Quan una entitat d'un tercer país operi una o diverses sucursals situades a Espanya i en un altre o en altres estats membres, amb l'autoritat pertinent del tercer país en el qual estigui establerta l'entitat esmentada.

c) Quan una entitat matriu establerta a Espanya amb una filial o una sucursal significativa en un altre Estat membre també disposi d'una o diverses filials en tercers països, amb les autoritats pertinents dels tercers països en els quals estiguin establertes les filials esmentades.

d) Quan una entitat espanyola que disposi d'una filial o una sucursal significativa en un altre Estat membre hagi establert una o diverses sucursals en un o en diversos tercers països, amb les autoritats pertinents dels tercers països en els quals estiguin situades les sucursals esmentades.

5. Les autoritats participants han d'intercanviar la informació necessària i han de fer els esforços necessaris per executar els acords de cooperació de bona fe i en els termes previstos. En particular, han de cooperar sobre les matèries següents:

a) El desenvolupament de plans de resolució de conformitat amb els articles 13 i 14 de Llei 11/2015, de 18 de juny, i la legislació equivalent dels tercers països.

b) L'avaluació de la resolubilitat d'aquestes entitats i grups de conformitat amb els articles 15 i 16 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, i la legislació equivalent dels tercers països.

c) L'aplicació de les competències per abordar o eliminar obstacles que impedeixen la resolució de conformitat amb els articles 17 i 18 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, i la legislació equivalent dels tercers països.

d) L'aplicació de mesures d'actuació primerenca d'acord amb els articles 8 a 12 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, i la legislació equivalent dels tercers països.

e) L'aplicació dels instruments de resolució i exercici de les competències de resolució, d'acord amb la normativa espanyola i la legislació equivalent dels tercers països.

6. Aquest article no és aplicable en el moment en què el Consell de la Unió Europea, en l'exercici de les seves competències, hagi subscrit un acord internacional amb un tercer país en els termes que preveu l'article 64.4. Una vegada subscrit aquest acord, aquest article només és aplicable en la mesura que l'acord no afecti les matèries que preveu aquest article.

Disposició addicional primera. *Mecanisme únic de resolució i Fons únic de resolució.*

Aquest Reial decret s'aplica de manera compatible amb el Reglament (UE) núm. 806/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de juliol de 2014, a mesura que els preceptes d'aquest Reglament entrin en vigor d'acord amb el que disposa l'article 99.

Disposició addicional segona. *Entitats financeres i altres tipus de societats.*

Aquest Reial decret és aplicable a les entitats i societats que preveu l'article 1.2.b), c) i d) de la Llei 11/2015, de 18 de juny, en la mesura necessària per fer plenament efectius els objectius i principis de resolució que preveuen els articles 3 i 4 de la Llei esmentada, i complir estrictament el que preveu la Directiva 2014/59/UE, de 15 de maig de 2014. En particular, els és aplicable el que disposen els articles 4 a 10, 11, 13, 15, 26, 27, 28, capítol V, 44, 45, 46, 47, 54, 55, 62, 63, 68 d'aquest Reial decret sense perjudici dels altres preceptes del Reial decret la literalitat dels quals en compregui o n'exigeixi l'aplicació a aquestes entitats i societats.

Disposició addicional tercera. *Gestió, liquidació i recaptació de la taxa per les activitats dutes a terme pel FROB com a autoritat de resolució.*

1. De conformitat amb el que estableix la disposició addicional setzena, apartat 8, de la Llei 11/2015, de 18 de juny, el FROB ha d'adoptar els acords i ha d'aprovar els formularis, els models i les instruccions necessaris per portar a terme les seves funcions de gestió, liquidació i recaptació de la taxa per les activitats que efectua com a autoritat de resolució.

2. El FROB ha de procedir a la liquidació de la taxa de manera simultània a la liquidació de les contribucions que les entitats hagin d'efectuar de conformitat amb el que estableixen la disposició addicional segona i la disposició addicional quarta.2, de la Llei 11/2015, de 18 de juny.

3. Les entitats han d'efectuar el pagament en els terminis que preveu l'article 62 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

4. És aplicable, amb caràcter supletori, el que disposen la Llei 58/2013, de 17 de desembre, i el Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol.

Disposició transitòria primera. *Règim transitori de les contribucions al Fons de resolució nacional i al Fons de Garantia de Dipòsits.*

1. En relació amb el Fons de resolució nacional, el FROB ha de sol·licitar la contribució ordinària que correspon a les entitats respecte a l'exercici de 2015, amb la data límit del 31 de desembre de 2015.

2. En aplicació del que disposa l'article 6.3 del Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre, la Comissió Gestora del Fons de Garantia de Dipòsits ha de determinar el volum anual de les contribucions al compartiment de garantia de dipòsits que les entitats han d'aportar durant el període que preveu la disposició transitòria quarta de la Llei 11/2015, de 18 de juny.

Disposició transitòria segona. *Referències al text refós de la Llei del mercat de valors, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2015, de 23 d'octubre.*

1. Fins que es produeixi l'entrada en vigor del text refós de la Llei del mercat de valors, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2015, de 23 d'octubre, la remissió que fa aquest Reial decret a aquesta norma s'ha d'entendre referida a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, segons correspongui.

2. Concretament, la correlació dels articles és la següent:

a) A l'article 5.6, la referència que es fa a l'article 233 del text refós de la Llei del mercat de valors s'ha d'entendre feta a l'article 84 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol.

b) A l'article 12.5, les referències que es fan als articles 260 i 261 del text refós de la Llei del mercat de valors s'han d'entendre fetes, respectivament, als articles 87 octies i 87 nonies de la Llei 24/1988, de 28 de juliol.

c) A l'article 16.g), les referències que es fan al títol VIII i a l'article 261 del text refós de la Llei del mercat de valors s'han d'entendre fetes, respectivament, al títol VIII i a l'article 97 nonies de la Llei 24/1988, de 28 de juliol.

d) A l'article 31.1, les referències que es fan als articles 260 i 261 del text refós de la Llei del mercat de valors s'han d'entendre fetes, respectivament, als articles 87 octies i 87 nonies de la Llei 24/1988, de 28 de juliol.

e) A l'article 31.2.j), la referència que es fa al títol VII, capítol I, del text refós de la Llei del mercat de valors s'ha d'entendre feta al títol VII, capítol I, de la Llei 24/1988, de 28 de juliol.

f) A l'article 32.2.h), la referència que es fa al títol VII, capítol I, del text refós de la Llei del mercat de valors s'ha d'entendre feta al títol VII, capítol I, de la Llei 24/1988, de 28 de juliol.

g) A l'article 47.5, la referència que es fa a l'article 260 del text refós de la Llei del mercat de valors s'ha d'entendre feta a l'article 87 octies de la Llei 24/1988, de 28 de juliol.

h) A la disposició final primera, tres, apartat primer, segon paràgraf, la referència que es fa al text refós de la Llei del mercat de valors s'ha d'entendre feta a la Llei 24/1988, de 28 de juliol.

i) A la disposició final primera, tres, apartat primer, tercer paràgraf, la referència que es fa a l'article 2 del text refós de la Llei del mercat de valors s'ha d'entendre feta a l'article 2 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret 2606/1996, de 20 de desembre, del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit.*

El Reial decret 2606/1996, de 20 de desembre, del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit, queda modificat de la manera següent:

U. L'article 3 queda redactat de la manera següent:

«Article 3. *Patrimoni del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit.*

1. Les entitats adscrites al Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit estan obligades a complir el règim econòmic d'aportacions anuals i derrames que regulen els apartats 2 i 5, de manera que el Fons pugui complir les obligacions enfront dels dipositants i inversors que imposa aquesta norma.

2. La Comissió Gestora ha de determinar les aportacions anuals de les entitats adscrites al Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit, atenent els criteris que estableix l'article 6 del Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre, pel qual es crea el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit. Amb aquesta finalitat, les bases de càlcul de les aportacions que les entitats han d'efectuar a cada compartiment del Fons són les següents:

a) En el cas de les aportacions al compartiment de garantia de dipòsits, els dipòsits garantits, segons els defineix l'article 4.1.

b) En el cas de les aportacions al compartiment de garantia de valors, el 5 per 100 del valor de cotització de l'últim dia de negociació de l'any, al mercat secundari corresponent, dels valors garantits, segons el que defineix l'article 4.2, que hi hagi al final de l'exercici. Quan entre aquests últims hi hagi valors i instruments financers no negociats en un mercat secundari, espanyol o estranger, la seva base de càlcul sorgeix del seu valor nominal o del de reembossament, el que sigui més propi del tipus de valor o instrument financer de què es tracti, llevat que s'hagi declarat o consti un altre valor més significatiu als efectes del seu dipòsit o registre.

3. Les aportacions anuals de les entitats adscrites han d'anar destinades a cobrir les necessitats derivades de les funcions atribuïdes als compartiments del Fons i s'han d'ingressar en els comptes que designi la Comissió Gestora, a partir de la data de tancament de cada exercici, en un o més desembossaments, a la vista de les necessitats del Fons i en els terminis que fixi la Comissió Gestora.

No obstant això, i sense perjudici del que disposa l'apartat següent, l'eventual excedent anual i qualsevol altre excedent en el patrimoni del Fons sobre la quantia necessària per al compliment de les seves finalitats ha de romandre en el dit patrimoni sense que es pugui fer la distribució o devolució a les entitats adherides.

4. Quan els recursos financers disponibles d'un compartiment del Fons assoleixin una quantia suficient per al compliment de les seves finalitats, el ministre d'Economia i Competitivitat, a proposta del Banc d'Espanya, pot acordar la disminució de les aportacions esmentades a l'apartat 1 d'aquest article. En tot cas, de conformitat amb l'article 6.6 del Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre, les aportacions a un compartiment se suspenden quan els recursos financers disponibles del compartiment igualin o superin l'1 per cent de l'import garantit pel compartiment esmentat. La Comissió Gestora ha de comunicar aquesta circumstància tal com estableixi la mateixa Comissió.

No obstant el que preveu el paràgraf anterior, les aportacions al compartiment de garantia de dipòsits no es poden suspendre quan els recursos financers disponibles d'aquest compartiment siguin inferiors al nivell objectiu que estableix l'article 6.4 del Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre.

5. Quan els recursos financers disponibles siguin insuficients per efectuar els pagaments als dipositants o als inversors, la Comissió Gestora pot acordar la realització de derrames entre les entitats adscrites, que s'han de distribuir segons la base de càlcul de les aportacions, que preveu l'apartat 1.

No obstant el que preveu el paràgraf anterior, l'import total de les aportacions no pot excedir:

a) En el cas del compartiment de garantia de dipòsits, el 0,5 per cent dels dipòsits garantits per any natural, llevat que el Banc d'Espanya ho autoritzi. Així mateix, el Banc d'Espanya pot ajornar totalment o parcialment l'obligació d'una entitat de crèdit del pagament de la derrama quan aquesta contribució posi en perill la liquiditat o la solvència de l'entitat. Aquesta pròrroga no es pot concedir per més de sis mesos, però es pot renovar a petició de l'entitat. En tot cas, el Banc d'Espanya no pot concedir l'ajornament o la pròrroga quan prevegi que després d'aquest l'entitat no pot fer front a les seves aportacions.

b) En el cas del compartiment de garantia de valors, la quantia necessària per eliminar la insuficiència de recursos.

6. Les aportacions efectuades al compartiment de garantia de dipòsits en virtut de l'apartat 2 en els últims dotze mesos per una entitat de crèdit que transfereixi la seva activitat a un altre Estat membre de la Unió Europea i que quedi adscrita a un altre sistema de garantia de dipòsits, s'han de transferir al sistema de garantia de dipòsits esmentat en proporció a l'import dels dipòsits garantits transferits.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, en cap cas es poden transferir les aportacions efectuades al compartiment de garantia de dipòsits en virtut de l'apartat 5.

7. El patrimoni no compromès del Fons ha d'estar invertit de manera diversificada i en actius de les categories primera o segona del quadre 1 de l'article 336 del Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012, o per actius considerats segurs i líquids per la Comissió Gestora.

8. El Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit ha d'informar l'Autoritat Bancària Europea anualment, abans del 31 de març, de l'import a què ascendeixen,

a 31 de desembre de l'any anterior, els dipòsits garantits i els recursos financers disponibles del compartiment de garantia de dipòsits del Fons.»

Dos. S'afegeix un nou article 3 bis amb la redacció següent:

«Article 3 bis. *Atribució a cada compartiment dels costos, les despeses i les obligacions generals.*

De conformitat amb el que preveu l'article 6.2 del Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre, els costos, les despeses i les obligacions que no s'hagin atribuït a cap compartiment s'han de distribuir de la manera següent:

a) Correspon al compartiment de garantia de dipòsits una quantia igual a l'import total d'aquests costos, despeses o obligacions multiplicada per la base de càlcul de les contribucions a aquest compartiment i dividida per la suma de les bases de càlcul de les contribucions als dos compartiments.

b) Correspon al compartiment de garantia de valors una quantia igual a l'import total d'aquests costos, despeses o obligacions multiplicada per la base de càlcul de les contribucions a aquest compartiment i dividida per la suma de les bases de càlcul de les contribucions als dos compartiments.»

Tres. Els apartats 1 i 4 de l'article 4 queden redactats de la manera següent:

«1. Als efectes d'aquest Reial decret, tenen la consideració de dipòsits admissibles els saldos creditors mantinguts en compte, inclosos els fons procedents de situacions transitòries per operacions de trànsit i exclosos els dipòsits esmentats a l'apartat 4, que l'entitat tingui obligació de restituir en les condicions legals i contractuals aplicables, sigui quina sigui la moneda en què estiguin nominats i sempre que estiguin constituïts a Espanya o en un altre Estat membre de la Unió Europea, inclosos els dipòsits a termini fix i els dipòsits d'estalvi. La part d'aquests dipòsits que no superi els nivells de cobertura que estableix l'article 7 es considera dipòsits garantits.

Entre els fons procedents de situacions transitòries, a què es refereix el paràgraf precedent, s'hi han d'incloure, en tot cas, els recursos dineraris que s'hagin confiat a l'entitat per a la realització d'algun servei d'inversió, d'acord amb el text refós de la Llei del mercat de valors, o que provinguin de la prestació dels esmentats serveis o activitats.

No tenen la consideració de dipòsits als efectes d'aquest Reial decret els saldos creditors en els quals concorri alguna de les circumstàncies següents:

a) La seva existència només es pot provar mitjançant un instrument financer dels que preveu l'article 2 del text refós de la Llei del mercat de valors, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2015, de 23 d'octubre. Per tant, no tenen la consideració de dipòsits les cessions temporals d'actius i els certificats de dipòsit al portador.

b) Si el principal no és reembossable pel seu valor nominal.

c) Si el principal només és reembossable pel seu valor nominal amb una garantia o acord especial de l'entitat de crèdit o d'un tercer.

4. No es consideren dipòsits admissibles als efectes d'aquest Reial decret i, per tant, estan exclosos de la cobertura del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit:

a) Els dipòsits efectuats per altres entitats de crèdit per compte propi i en el seu nom, així com els efectuats pels subjectes i les entitats financeres següents:

1r Les societats i agències de valors.

2n Les entitats asseguradores.

3r Les societats d'inversió mobiliària.

4t Les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, així com les societats gestores de fons de pensions, dels fons de titulització i de capital de risc i els dipòsits de les entitats que gestionen.

5è Les societats gestores de carteres i les empreses d'assessorament financer.

6è Les societats de capital de risc i les seves corresponents societats gestores.

7è Qualsevol altra entitat financera que defineixi l'article 4.1.26) del Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013.

b) Els fons propis de l'entitat segons la definició de l'article 4.1.118 del Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, independentment de l'import pel qual es computin com a tals.

c) Els valors representatius de deute emesos per l'entitat de crèdit, fins i tot els pagarés i efectes negociables.

d) Els dipòsits el titular dels quals no hagi estat identificat, de conformitat amb el que disposa la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, o que tinguin l'origen en operacions que hagin estat objecte d'una sentència penal condemnatòria per delictes de blanqueig de capitals.

e) Els dipòsits constituïts en l'entitat per les administracions públiques amb l'excepció dels constituïts per entitats locals amb un pressupost anual igual o inferior a 500.000 euros.

No es consideren valors garantits als efectes d'aquest Reial decret aquells dels quals siguin titulars les persones esmentades als paràgrafs a) i e) precedents.»

Quatre. L'article 5 queda redactat de la manera següent:

«Article 5. *Adscripció al Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit.*

1. Les entitats de crèdit espanyoles, amb l'excepció de l'Institut de Crèdit Oficial, s'han d'adherir als compartiments del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit.

2. Les sucursals d'entitats de crèdit estrangeres tenen el règim següent:

a) Les sucursals d'entitats de crèdit autoritzades en un altre país membre de la Unió Europea es poden adherir al compartiment de garantia de valors.

b) Les sucursals d'entitats de crèdit autoritzades en un país no membre de la Unió Europea tenen el règim següent:

1r La seva adscripció al compartiment de garantia de dipòsits o de valors del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit és obligatòria quan els dipòsits garantits o quan els valors garantits constituïts o confiats a la sucursal, respectivament, no estiguin coberts per un sistema de garantia al país d'origen.

2n S'han d'adscriure al compartiment corresponent del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit per cobrir la diferència en nivell o abast quan la garantia del sistema del país d'origen sigui inferior a la coberta per aquell, ja sigui respecte als dipòsits o respecte als valors garantits.

3r No és obligatòria la seva adscripció al compartiment corresponent del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit quan els dipòsits o els valors garantits gaudeixin d'un nivell de cobertura igual o superior al país d'origen. Tampoc és obligatòria l'adscripció al compartiment de garantia de valors quan l'entitat no presti serveis d'inversió a Espanya.

Als efectes de determinar el supòsit que correspongui a cada sucursal, aquestes han d'acreditar, si s'escau, la cobertura dispensada pel sistema de garantia del seu país d'origen.

3. El Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit ha de cooperar amb els sistemes de garantia de dipòsits d'altres països per tal d'organitzar, si s'escau, el

pagament dels imports garantits. A aquest efecte, pot establir els convenis i mecanismes de col·laboració que consideri oportuns.

El Fons ha de notificar a l'Autoritat Bancària Europea els acords adoptats amb sistemes de garantia de dipòsits d'altres estats membres de la Unió Europea i el seu contingut. Així mateix, el Fons pot sol·licitar assistència a l'Autoritat Bancària Europea per resoldre els impediments per arribar a acords o les divergències quant a la interpretació dels acords de conformitat amb l'article 19 del Reglament (UE) núm. 1093/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, pel qual es crea una Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), es modifica la Decisió núm. 716/2009/CE i es deroga la Decisió 2009/78/CE de la Comissió.

4. La Comissió Gestora ha d'inserir al «Butlletí Oficial de l'Estat», anualment, la relació de les entitats adscrites a cada compartiment del Fons.

5. A excepció del que disposa l'article 3.6, les entitats que per qualsevol causa siguin baixa com a membres del Fons han d'abonar al Fons les quanties pendents de pagament per aportacions anuals i derrames aprovades i no tenen dret a la devolució de les quantitats aportades a aquests.»

Cinc. S'afegeix un nou article 5 bis amb la redacció següent:

«Article 5 bis. *Informació als dipositants.*

1. Les entitats de crèdit que operin a Espanya han de posar a disposició dels seus dipositants i inversors reals i potencials, a totes les seves oficines i a la seva pàgina web de manera fàcilment comprensible i accessible, la informació necessària per identificar el fons de garantia de dipòsits al qual pertanyen. Aquesta informació ha de comprendre en tot cas la denominació, seu, número de telèfon, adreça d'Internet i de correu electrònic, així com les disposicions aplicables, i s'hi ha d'especificar l'import i l'abast de la cobertura oferta. Per informar sobre la garantia dels dipòsits, s'ha d'utilitzar el full informatiu de l'annex.

Les entitats de crèdit que operin sota diferents denominacions comercials han d'informar clarament els seus dipositants d'aquest fet i que el nivell de cobertura que estableix l'article 7.1 s'aplica als dipòsits agregats que el dipositant manté a l'entitat de crèdit. Aquesta informació s'ha d'incloure en la informació al dipositant a què fan referència aquest article i l'annex.

En el cas dels dipòsits o valors que no estiguin garantits en virtut del que preveu l'article 4.4, les entitats han d'informar sobre això els seus dipositants i inversors.

Si el dipositant o inversor ho sol·licita, també se l'ha d'informar de les condicions necessàries perquè es produeixi el pagament de l'import garantit i de les formalitats necessàries per al seu pagament.

Així mateix, les entitats han de mantenir a disposició del públic informació sobre les característiques del fons al qual estiguin adscrites i han d'indicar, si s'escau, les cobertures ofertes per sistemes o fons estrangers. En particular, han de precisar el règim de cobertura per als supòsits de dipòsit o registre de valors en altres entitats financeres.

Sense perjudici del que estableixen els paràgrafs anteriors d'aquest mateix apartat, les entitats integrades en el Fons no poden utilitzar la seva pertinença a aquest en la seva publicitat, si bé poden incloure una menció a aquella sense afegir altres dades o informacions sobre el Fons.

2. Abans de subscriure un contracte de dipòsit, les entitats han de proporcionar als dipositants la informació que indica l'apartat anterior, i aquests han d'acusar la recepció de la informació esmentada.

3. La confirmació que els dipòsits no estan exclosos de la garantia s'ha de transmetre als dipositants en els seus extractes de compte, que han d'incloure una referència al full informatiu que figura a l'annex. Aquest full informatiu s'ha de transmetre al dipositant almenys un cop l'any.

4. El lloc web del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit ha de recollir la informació necessària per als dipositants, en especial la relativa a les disposicions sobre el procediment i les condicions de les garanties de dipòsit.

5. En cas de fusió, escissió, transformació de filials en sucursals o operacions similars, les entitats de crèdit han d'informar els dipositants almenys un mes abans que l'operació tingui efecte legal, llevat que el Banc d'Espanya permeti un termini més curt per motius de secret comercial o d'estabilitat financera.

Els dipositants han de disposar d'un termini de tres mesos després de la notificació de la fusió o transformació o operació similar, per retirar o transferir a una altra entitat de crèdit, sense cap tipus de costos, els seus dipòsits admissibles, inclosos tots els interessos meritats i beneficis obtinguts fins al moment de l'operació.

6. Si una entitat de crèdit es retira o és exclosa d'un sistema de garantia de dipòsits, aquesta entitat de crèdit ha d'informar els seus dipositants sobre això en el termini d'un mes després de la seva retirada o exclusió.

7. Si un dipositant efectua les operacions bancàries a través d'Internet, la informació que s'ha de facilitar en virtut d'aquest article se li pot comunicar electrònicament, llevat que el dipositant sol·liciti expressament que se li comuniqui en paper imprès.»

Sis. L'article 7 queda redactat de la manera següent:

«Article 7. *Abast de l'import dels dipòsits garantits.*

1. L'import garantit dels dipòsits té com a límit les quanties que estableix l'article 10.1 del Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre. La garantia pot arribar als interessos meritats però sense abonar fins a la data en què es produeixin els fets que preveu l'article 8.1 sense que se sobrepassin en cap cas els límits de l'article 10.1 esmentat.

2. Els deutes del dipositant enfront de l'entitat de crèdit no es tenen en compte per calcular l'import reembossable, llevat que la data d'exigibilitat dels deutes esmentats sigui anterior o igual a les dates de referència que preveu l'apartat anterior, i les disposicions legals i contractuals per les quals es regeixi el contracte entre l'entitat de crèdit i el dipositant així ho estableixin.

En tot cas, abans que se subscriuï el contracte, les entitats de crèdit han d'informar degudament els dipositants sobre quan els seus deutes enfront de l'entitat es tenen o no en compte a l'hora de calcular l'import garantit d'acord amb el que estableix el paràgraf anterior.

3. En el cas de dipòsits no nominats en euros, l'import garantit és el seu equivalent aplicant els tipus de canvi del dia en què es produeixi algun dels fets esmentats a l'article 8.1 d'aquest Reial decret o el dia anterior hàbil quan fos festiu.

4. Les garanties que preveu aquest article s'han d'aplicar per dipositant, sigui persona natural o jurídica i sigui quin sigui el nombre i la classe de dipòsits d'efectiu en què figuri com a titular a la mateixa entitat. Aquest límit també s'ha d'aplicar als dipositants titulars de dipòsits d'import superior al màxim garantit.

5. Quan un compte tingui més d'un titular, el seu import s'ha de dividir entre els titulars, d'acord amb el que preveu el contracte de dipòsit i, si no n'hi ha, a parts iguals.

6. Quan els titulars d'un dipòsit actuïn com a representants o agents de tercers, sempre que el beneficiari legal hagi estat identificat o sigui identificable abans que es produeixin les circumstàncies que descriu l'article 8, la cobertura del Fons s'ha d'aplicar als tercers beneficiaris del dipòsit en la part que els correspongui.

No obstant això, quan qui actuï com a representant o agent sigui una entitat de les excloses de cobertura del Fons en virtut de l'article 4.4.a), es considera que el dipòsit pertany a l'entitat esmentada i no és coberta pel Fons.

7. Els dipòsits existents en el moment de la revocació de l'autorització a una entitat adscrita al Fons segueixen coberts fins a la dissolució o liquidació de l'entitat,

i l'entitat segueix obligada a efectuar les aportacions exigibles legalment. En el cas dels comptes corrents, el saldo emparat és l'existent a la data de la revocació menys els deutes que tinguin lloc entre la data esmentada i la de declaració del supòsit que doni lloc al pagament de la indemnització.»

Set. S'afegeix un nou apartat 7 bis amb la redacció següent:

«Article 7 bis. *Abast de l'import dels valors garantits.*

1. L'import garantit als inversors que hagin confiat a l'entitat de crèdit valors o instruments financers és independent del que preveu l'article anterior i pot arribar com a màxim a la quantia de 100.000 euros.

L'import s'ha de calcular al valor de mercat dels esmentats valors i instruments en el dia en què es produeixi algun dels fets esmentats a l'article 8.2 d'aquest Reial decret o en el dia anterior hàbil quan fos festiu, i s'ha d'aplicar si s'escau el tipus de canvi del dia. Els imports garantits s'han d'abonar en el seu equivalent dinerari.

2. En cas que els valors i instruments no es negociïn en un mercat secundari oficial, espanyol o estranger, per determinar l'import garantit, una vegada que s'hagi produït algun dels fets que preveu l'article 8 i únicament per a aquest procés, el seu valor s'ha de calcular atenent els criteris següents:

a) Valors de renda variable: valor teòric calculat sobre l'últim balanç auditat a l'entitat emissora; en cas que no hi hagi cap balanç auditat o que aquest contingui excepcions amb ajustos que puguin determinar un valor teòric menor del que s'obtingui dels comptes, el valor de mercat s'ha de determinar pericialment.

b) Valors de renda fixa: valor nominal més el cupó corregut, quan el tipus d'interès sigui explícit, o valor de reembossament actualitzat al tipus implícit d'emissió, en el cas de valors tipus cupó zero o emesos al descompte.

c) Instruments financers: valor estimat de mercat calculat d'acord amb els procediments de valoració generalment acceptats respecte a l'instrument de què es tracti.

d) En els casos de valors o instruments emesos per empreses que estiguin en concurs de creditors, el valor que s'ha de restituir es determina pericialment, i se'n pot posposar la determinació fins a la conclusió del procediment concursal corresponent.

3. Les garanties que preveu aquest article s'han d'aplicar per inversor, sigui persona natural o jurídica i sigui quin sigui el nombre i la classe dels valors i instruments financers en què figuri com a titular a la mateixa entitat.

4. Quan els valors o instruments financers siguin propietat de més d'un titular, el seu import s'ha de dividir entre els titulars, d'acord amb el que preveu el contracte de custòdia de valors i, si no n'hi ha, a parts iguals.

5. Quan els titulars d'un dipòsit de valors actuïn com a representants o agents de tercers, sempre que aquesta condició existís abans que es produïssin les circumstàncies que descriu l'article 8, la cobertura del Fons s'ha d'aplicar als tercers beneficiaris del dipòsit de valors en la part que els correspongui.

No obstant això, quan qui actuï com a representant o agent sigui una entitat de les excloses de cobertura del Fons en virtut de l'article 4.4.a), es considera que el dipòsit de valors pertany a l'entitat esmentada i no és coberta pel Fons.

6. Els valors o instruments financers confiats a l'entitat en el moment en què es produeixi la revocació de l'autorització per prestar serveis d'inversió deixen d'estar coberts pel Fons un cop transcorreguts tres mesos des de la data de la revocació. Durant aquest termini, l'entitat segueix obligada a efectuar les aportacions exigibles legalment.»

Vuit. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 8 de la manera següent:

« Article 8. *Causes per a l'execució de la garantia.*

1. El Fons, amb càrrec al compartiment de garantia de dipòsits, ha de satisfer als seus titulars l'import garantit dels dipòsits quan es produeixi algun dels fets següents:

a) Que l'entitat hagi estat declarada o es consideri sol·licitada judicialment la declaració en concurs de creditors.

b) Que, tot i no haver-se declarat el concurs de l'entitat de conformitat amb el que indica el paràgraf anterior i tot i haver-se produït l'impagament de dipòsits vençuts i exigibles, el Banc d'Espanya determini que, en la seva opinió i per raons directament derivades de la situació financera de l'entitat de què es tracti, aquesta es troba en la impossibilitat de restituir-los i no sembla tenir perspectives de poder-ho fer en un futur immediat. El Banc d'Espanya, un cop escoltada la Comissió Gestora del Fons, ha d'emetre una resolució al més aviat possible i, com a molt tard, dins dels cinc dies hàbils següents al moment en què s'hagi comprovat per primera vegada que l'entitat no ha aconseguit restituir dipòsits vençuts i exigibles, després d'haver donat audiència a l'entitat interessada, sense que aquesta impliqui una interrupció del termini assenyalat.

2. El Fons, amb càrrec al compartiment de garantia de valors, ha de satisfer als seus titulars l'import garantit dels valors i instruments financers susceptibles de cobertura quan es produeixi algun dels fets següents:

a) Que s'hagi dictat una interlocutòria que declari el concurs de l'entitat de crèdit i aquesta situació comporti la suspensió de la restitució dels valors o instruments financers; no obstant això, no és procedent el pagament d'aquests imports si s'aixeca la suspensió esmentada dins del termini previst per iniciar el desembossament.

b) Que el Banc d'Espanya declari que l'entitat de crèdit, a la vista dels fets dels quals ha tingut coneixement el mateix Banc d'Espanya i per raons directament relacionades amb la seva situació financera, no pot complir les obligacions contretes amb els inversors.

Perquè el Banc d'Espanya pugui fer aquesta declaració és necessari que es produeixin les circumstàncies següents:

a) Que l'inversor hagi sol·licitat a l'entitat de crèdit la devolució dels valors i instruments financers que li hagi confiat i no hagi obtingut satisfacció en un termini màxim de vint-i-un dies hàbils per part d'aquella.

b) Que l'entitat de crèdit no estigui en la situació que preveu el paràgraf a) de l'apartat 1 d'aquest article.

c) Que es doni audiència prèvia a l'entitat de crèdit.»

Nou. L'article 9 queda redactat de la manera següent:

«Article 9. *El pagament i els seus efectes.*

1. Sense perjudici del que estableix l'article 4.4:

a) El compartiment de garantia de dipòsits del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit ha de satisfer les reclamacions degudament comprovades dins dels set dies hàbils següents a les dates de referència que estableix l'article 7 bis.1.

La recopilació i transmissió per part de les entitats de crèdit de la informació exacta sobre els dipositants i els dipòsits garantits, necessària per comprovar les reclamacions, s'ha d'efectuar dins dels terminis que preveu el paràgraf anterior.

El pagament dels dipòsits que preveu el primer paràgraf d'aquesta lletra es pot ajornar en qualsevol dels casos següents:

1r Quan no hi hagi certesa sobre si una persona té drets legals per rebre un pagament o quan el dipòsit sigui objecte de litigi.

2n Quan el dipòsit sigui objecte de sancions que restringeixin les facultats de disposició pels seus titulars.

3r Quan no s'hagi produït cap operació en relació amb el dipòsit en els últims 24 mesos.

4t Quan, d'acord amb el segon paràgraf de l'article 10.1 del Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre, l'import que s'ha de reembossar excedeixi els 100.000 euros.

5è Quan, de conformitat amb l'apartat 6, l'import l'hagi de pagar el sistema de garantia de dipòsits de l'Estat membre de la Unió Europea d'origen de la sucursal d'una entitat de crèdit que operi a Espanya.

No obstant el que preveu aquesta lletra, els dipòsits que recull l'article 7.6, estan subjectes a un període de pagament de fins a tres mesos a partir de les dates de referència que preveu l'article 7 bis.1.

El compartiment de garantia de dipòsits del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit ha d'efectuar els pagaments corresponents sense que els dipositants ho sol·licitin. A aquest efecte, les entitats de crèdit han de transmetre tota la informació necessària sobre els dipòsits i els dipositants quan el Fons ho requereixi. No obstant això, el compartiment de garantia de dipòsits no ha d'efectuar cap pagament si no hi ha hagut cap operació relacionada amb el dipòsit en els últims 24 mesos i el valor del dipòsit és inferior a les despeses administratives que representaria el pagament per al Fons.

b) Així mateix, el compartiment de garantia de valors del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit ha de satisfer les reclamacions dels inversors com més aviat millor i, com a màxim, tres mesos després d'haver determinat la posició de l'inversor i el seu import.

Quan el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit prevegi que no pot efectuar els pagaments que recull la lletra b) en el termini establert, pot sol·licitar al Banc d'Espanya la concessió d'una pròrroga no superior a tres mesos, i ha d'indicar les raons de la sol·licitud. El Banc d'Espanya la pot autoritzar quan apreciï que concorren motius excepcionals que justifiquin el retard, com ara el nombre elevat d'inversors, l'existència de valors confiats a l'entitat en altres països o la constatació de dificultats extraordinàries, tècniques o jurídiques, per comprovar el saldo efectiu dels valors garantits o si escau o no satisfer l'import garantit.

2. El pagament dels imports garantits dels dipòsits de diners i valors o instruments no s'estén als efectuats amb posterioritat a la data en què s'hagin produït els fets que assenyala l'article anterior ni als dipòsits, les inversions o els imports que s'hagin retirat amb posterioritat a la data esmentada, sense perjudici del que estableix l'article 7.1.

3. El Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit no es pot acollir als terminis a què es refereixen els apartats anteriors per denegar el benefici d'una garantia a un dipositant o inversor que no hagi pogut fer valer a temps el seu dret. Els imports no satisfets, dins dels terminis establerts o de les seves pròrroques, queden al Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit a disposició dels seus titulars, sense perjudici de la seva prescripció si així ho estableix la llei. No obstant això, si les reclamacions que han d'efectuar els dipositants o inversors en execució de la garantia s'efectuen amb posterioritat a la satisfacció a aquests de qualsevol quantitat que s'acordés en un eventual procediment concursal, la determinació de l'import que s'ha de satisfer en virtut de la garantia ha de prendre en consideració l'import ja percebut en el procediment esmentat, amb la finalitat que els dipositants o inversors no obtinguin cap avantatge ni pateixin detriment econòmic en relació amb els que van executar la garantia en un moment anterior.

4. Pel mer fet del pagament dels imports garantits, el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit se subroga, per ministeri de la llei, en els drets dels

dipositants o inversors, fins a un import equivalent al dels pagaments efectuats, i és títol suficient el document en què consti el pagament.

5. En el supòsit que els valors o altres instruments financers confiats a l'entitat siguin restituïts per aquella amb posterioritat al pagament d'un import garantit, el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit es pot rescabalar de l'import satisfet, totalment o parcialment, si el restituït, valorat d'acord amb el que estableix l'article 7.1 en el moment de la restitució, és més gran que la diferència entre l'import dels valors o altres instruments que van ser confiats a l'entitat, valorats en el moment en què es van produir els fets esmentats a l'article 8.2, i l'import pagat a l'inversor. Quan el valor del restituït sigui superior al dels valors i instruments, calculat en la data esmentada a l'article 8.2, l'excés s'ha de distribuir entre el Fons i l'inversor a prorrata dels seus crèdits respectius.

La restitució s'ha d'efectuar al Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit, que ha de lliurar a l'inversor les quantitats que corresponguin d'acord amb el que preveu el paràgraf precedent, i el Fons, amb aquesta finalitat, està facultat per alienar els valors en la quantia que sigui procedent.

6. El Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit ha d'efectuar, a compte del sistema de garantia de dipòsits de l'Estat de la Unió Europea d'origen i de conformitat amb les instruccions d'aquest, els pagaments que corresponguin als dipositants de sucursals d'entitats de crèdit d'altres estats membres de la Unió Europea establertes a Espanya. Així mateix, el Fons ha d'informar els dipositants afectats en nom del sistema de garantia de dipòsits de l'Estat membre de la Unió Europea d'origen, i pot rebre la correspondència d'aquests dipositants en nom del sistema de garantia de dipòsits de l'Estat membre d'origen.

No obstant això, el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit no pot efectuar cap pagament fins que hagi rebut els fons necessaris del sistema de garantia de dipòsits de l'Estat membre d'origen.

Addicionalment, el Fons ha d'exigir al sistema de garantia de dipòsits de l'Estat membre d'origen una compensació per les despeses en què incorri durant el pagament.

7. El Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit no té cap responsabilitat respecte als actes portats a terme de conformitat amb les instruccions del sistema de garantia de dipòsits de l'Estat membre d'origen.

8. El Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit ha de recórrer als sistemes de garantia de dipòsits dels estats membres de la Unió Europea en què estiguin establertes les sucursals d'entitats de crèdit espanyoles per efectuar els pagaments corresponents als dipòsits d'aquestes sucursals.

Als efectes del paràgraf anterior, el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit ha d'enviar els fons al sistema de garantia de dipòsits de l'Estat membre d'acollida juntament amb les instruccions oportunes per efectuar els pagaments i ha de compensar el sistema de garantia de dipòsits de l'Estat membre d'acollida per les despeses en què s'hagi incorregut durant el pagament.

Així mateix, el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit ha de comunicar periòdicament al sistema de garantia de dipòsits de l'Estat membre d'acollida la informació que preveu l'article 9 bis i els resultats de les proves de resistència efectuades de conformitat amb l'article 12 del Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre.»

Deu. S'afegeix un nou article 9 bis amb la redacció següent:

«Article 9 bis. *Informació que han de proporcionar les entitats de crèdit.*

1. Les entitats de crèdit han de tenir identificat en tot moment l'import agregat dels dipòsits admissibles i garantits de cada dipositant.

El Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit pot sol·licitar aquesta informació en qualsevol moment.

2. El Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit ha de garantir la confidencialitat i la protecció de les dades relatives als comptes dels dipositants. A aquests efectes, el tractament d'aquestes dades s'ha d'efectuar de conformitat amb la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.»

Onze. Es modifica l'article 10 de la manera següent:

«Article 10. *Altres actuacions del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit.*

1. De conformitat amb l'article 11.5 del Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre, excepcionalment, quan la situació d'una entitat de crèdit, segons la informació facilitada pel Banc d'Espanya, sigui tal que faci previsible que el Fons quedi obligat al pagament, d'acord amb les causes que preveu l'article 8.1.b), el Fons, amb càrrec al compartiment de garantia de dipòsits, pot adoptar les mesures preventives i de sanejament que preveu l'article següent per tal d'impedir la liquidació de l'entitat. Aquestes mesures s'han d'emmarcar en un pla acordat per l'entitat i aprovat pel supervisor competent, amb la consulta prèvia amb el FROB.

No obstant això, el Fons no ha d'adoptar aquestes mesures si les autoritats de resolució competents que preveu la Llei 11/2015, de 18 de juny, de recuperació i resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, consideren que es compleixen les condicions per a la resolució.

2. Tot pla que contingui mesures que requereixin l'aprovació de la junta o l'assemblea general de l'entitat afectada es considera condicional i no s'ha d'executar fins que es dictin els acords que el facin possible. Mentrestant, si ho requereix la situació de l'entitat, el Fons pot prestar ajudes provisionals, sempre que estiguin degudament garantides, segons el parer de la comissió gestora.

3. Els recursos utilitzats pel Fons en virtut d'aquest article han de ser proporcionats immediatament per les entitats de crèdit adscrites al compartiment de garantia de dipòsits en els casos següents:

a) Si, de conformitat amb l'article 9.1.a), el compartiment de garantia de dipòsits ha de satisfer dipòsits garantits i els seus recursos financers disponibles no arriben als dos terços del nivell objectiu establert en virtut de l'article 6.4 del Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre.

b) Quan el compartiment de garantia de dipòsits no hagi de satisfer dipòsits garantits, sempre que els recursos financers disponibles d'aquest compartiment se situïn per sota del 25 per cent del nivell objectiu establert en virtut de l'article 6.4 del Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre.»

Dotze. Es modifica l'article 11 de la manera següent:

«Article 11. *Mesures preventives i de sanejament.*

1. El Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit pot adoptar, de conformitat amb l'article anterior, alguna de les mesures preventives i de sanejament següents respecte a una entitat:

- a) Concessió d'ajudes a fons perdut.
- b) Concessió de garanties, préstecs en condicions favorables o finançaments subordinats.
- c) Adquisició d'actius danyats o no rendibles que figurin en el balanç de l'entitat.
- d) Subscripció d'ampliacions de capital, de conformitat amb el que disposen els apartats següents.
- e) Qualsevol altres suports financers.

2. El Fons pot subscriure les ampliacions de capital que aprovin les entitats per restablir la seva situació patrimonial en el supòsit que aquestes no siguin cobertes pels accionistes de l'entitat.

En tot cas, s'entén que les ampliacions de capital a què es refereix el paràgraf anterior no són cobertes pels accionistes de l'entitat quan la junta general d'aquesta hagi acordat l'exclusió total o parcial del dret de subscripció preferent, d'acord amb el que preveu la legislació aplicable.

En el termini màxim de dos anys, el Fons ha d'oferir en venda les accions subscrietes en les ampliacions a què es refereix l'apartat anterior. Aquest oferiment de venda s'ha d'efectuar de manera que puguin concórrer al Fons, almenys, les entitats de crèdit integrades en el Fons que per les seves condicions de capacitat econòmica, activitat i altres exigibles, en relació amb la importància i dimensió de l'entitat en sanejament, assegurin el restabliment definitiu de la solvència i el funcionament normal d'aquesta.

En cas que en el termini de dos anys que preveu l'apartat anterior no es pugui assegurar la concurrència a l'oferiment d'entitats que assegurin el restabliment de la solvència i el funcionament normal de l'entitat en sanejament, el Fons pot ampliar el termini esmentat un o diversos períodes addicionals d'un any. La decisió d'ampliar el termini ha d'estar motivada i ha de contenir una avaluació detallada de la situació que justifiqui l'ampliació, incloses les condicions i perspectives del mercat.

A l'oferiment s'han d'especificar els compromisos mínims que hagi d'acceptar l'eventual entitat adjudicatària.

L'adjudicació s'ha d'efectuar pel Fons a favor de l'entitat que presenti les condicions d'adquisició més avantatjoses. A aquest efecte, es poden tenir en compte, a més de les condicions econòmiques, la capacitat i els mitjans econòmics i organitzatius de cada entitat oferent.

L'oferiment en venda de les accions i les seves condicions, així com la decisió d'adjudicació d'aquelles, s'han de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat».

3. Amb la finalitat de possibilitar l'adjudicació de les accions, el Fons pot assumir pèrdues, prestar garanties i adquirir actius que figurin al balanç de les entitats afectades, així com responsabilitzar-se del balanç econòmic dels expedients o procediments d'ordre divers que estiguin en curs o que es puguin incoar posteriorment a aquelles.

El Fons també pot adquirir actius a aquelles entitats en els quals, segons el parer de la comissió gestora, l'adquisició esmentada contribueixi substancialment a evitar altres mesures del restabliment de la situació patrimonial d'una entitat integrada en el Fons.

Les actuacions que preveuen els paràgrafs anteriors no impliquen en cap cas l'exclusió del requeriment als administradors de l'entitat per a l'adopció d'altres mesures que contribueixin al reforçament patrimonial i a la solvència, així com a l'equilibri necessari del compte de pèrdues i guanys.

4. En cap cas són aplicables al Fons les limitacions estatutàries del dret a vot respecte de les accions que adquireixi o subscrigui de conformitat amb aquest article.»

Tretze. S'afegeixen dos nous articles 12 i 13 amb la redacció següent:

«Article 12. *Proves de resistència.*

De conformitat amb l'article 12 del Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre, el Banc d'Espanya, almenys cada 3 anys, ha de sotmetre el Fons a proves de resistència de la seva capacitat per fer front a les seves obligacions de pagament en situacions de tensió.

Aquestes proves han de verificar tant la situació financera del Fons com la resistència dels seus sistemes i capacitats operatives.

Article 13. *Comunicació i cooperació.*

Sense perjudici dels articles 82 i 83 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit pot compartir informació i mantenir una comunicació eficaç amb altres sistemes de garanties de dipòsits, amb les entitats de crèdit adscrites, amb el Banc d'Espanya, el FROB i les autoritats corresponents d'altres estats membres de la Unió Europea.»

Catorze. S'afegeix la disposició transitòria quarta següent:

«Disposició transitòria quarta. *Consideració com a dipòsit garantit dels certificats de dipòsit nominatius.*

Fins a la data inicial de venciment, els certificats de dipòsit nominatius emesos abans del 2 de juliol de 2014 tenen la consideració de dipòsits garantits als efectes d'aquest Reial decret.»

Quinze. S'afegeix la disposició transitòria cinquena següent:

«Disposició transitòria cinquena. *Obligació d'informar sobre dipòsits que deixen d'estar garantits.*

Els dipositants dels dipòsits dels quals deixin d'estar garantits després del 3 de juliol de 2015 amb motiu de les modificacions que introdueix en aquest Reial decret el Reial decret 1012/2015, de 6 de novembre, pel qual es desplega la Llei 11/2015, de 18 de juny, de recuperació i resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, han de ser informats per la seva entitat de crèdit abans que hagin transcorregut dos mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.»

Setze. S'afegeix la disposició transitòria sisena següent:

«Disposició transitòria sisena. *Terminis de pagament.*

1. El termini màxim de pagament de set dies hàbils que preveu l'article 9.1.a) no entra en vigor fins a l'1 de gener de 2024. Fins llavors, els terminis màxims de pagament són els següents:

- a) Vint dies hàbils, fins al 31 de desembre de 2018.
- b) Quinze dies hàbils, entre l'1 de gener de 2019 i el 31 de desembre de 2020.
- c) Deu dies hàbils, entre l'1 de gener de 2021 i el 31 de desembre de 2023.

2. Fins al 31 de desembre de 2023, quan el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit no pugui restituir l'import reembossable en un termini de set dies hàbils, ha de pagar als dipositants, en un termini màxim de cinc dies hàbils després de la seva sol·licitud, un import adequat dels seus dipòsits garantits amb la finalitat de cobrir la seva manutenció. Aquest import s'ha de deduir de la suma reembossable a què es refereix l'article 7.1, primer paràgraf.

El Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit només pot concedir accés a l'import adequat a què es refereix el paràgraf anterior sobre la base de les dades del mateix Fons o de les dades proporcionades per l'entitat de crèdit.

3. El pagament que preveu l'apartat anterior es pot ajornar en qualsevol dels casos que preveu l'article 9.1.a), tercer paràgraf.»

Disset. S'introdueix l'annex següent:

«ANNEX

Imprès d'informació als dipositants

Informació bàsica sobre la cobertura dels dipòsits	
Els dipòsits mantinguts a [inserir nom de l'entitat de crèdit] estan garantits per	[inserir nom del corresponent sistema de garantia de dipòsits] (1)
Límit de la cobertura	100.000 euros per dipositant i entitat de crèdit (2) [substituiu per l'import adequat en cas que la moneda no sigui l'euro] [quan sigui procedent:] Les denominacions comercials següents formen part de la vostra entitat de crèdit [inserir totes les marques comercials que operen sota la mateixa llicència]:
Si teniu més dipòsits a la mateixa entitat de crèdit:	Tots els vostres dipòsits a la mateixa entitat de crèdit se sumen i el total està subjecte al límit de 100.000 euros [substituiu per l'import adequat en cas que la moneda no sigui l'euro] (2)
Si teniu un compte en participació amb una altra persona o altres persones:	El límit de 100 000 EUR [substituiu per l'import adequat en cas que la moneda no sigui l'EUR] s'aplica a cada dipositant per separat (3)
Període de reembossament en cas de concurs de l'entitat de crèdit:	7 dies hàbils [substituiu per una altra data si escau] (4)
Moneda en què s'efectua el reembossament:	Euros [substituiu per una altra moneda quan sigui procedent]
Contacte:	[inserir les dades de contacte de l'SGD corresponent: adreça, telèfon, correu electrònic, etc.]
Per a més informació:	[inserir el lloc web de l'SGD corresponent]
Justificant de recepció del dipositant:	
Informació addicional (tota o part de la informació que apareix més avall)	

(1) Sistema responsable de la cobertura del vostre dipòsit.

[Només quan sigui procedent]: El vostre dipòsit està garantit per un sistema contractual reconegut oficialment com a sistema de garantia de dipòsits. En cas d'insolvència de la vostra entitat de crèdit, el vostre dipòsit se us reembossa fins als 100 000 EUR [substituiu per l'import adequat en cas que la moneda no sigui l'EUR].

[Només quan sigui procedent]: La vostra entitat de crèdit forma part d'un sistema institucional de protecció reconegut oficialment com a sistema de garantia de dipòsits. Això significa que totes les entitats que són membres d'aquest sistema es donen suport mútuament amb la finalitat d'evitar la insolvència. En cas d'insolvència de la vostra entitat de crèdit, el vostre dipòsit se us reembossa fins als 100 000 EUR [substituiu per l'import adequat en cas que la moneda no sigui l'EUR].

[Només quan sigui procedent]: El vostre dipòsit està garantit per un sistema de garantia de dipòsits creat per disposició legal i per un sistema de garantia de dipòsits contractual. En cas d'insolvència de la vostra entitat de crèdit, el vostre dipòsit se us reembossa de totes maneres fins als 100 000 EUR [substituiu per l'import adequat en cas que la moneda no sigui l'EUR].

[Només quan sigui procedent]: El vostre dipòsit està garantit per un sistema de garantia de dipòsits creat per disposició legal. A més, la vostra entitat de crèdit forma

part d'un sistema institucional de protecció en què tots els afiliats es donen suport mútuament amb la finalitat d'evitar la insolvència. En cas d'insolvència, el sistema de garantia de dipòsits us reembossa el dipòsit fins als 100 000 EUR [substituïu per l'import adequat en cas que la moneda no sigui l'EUR].

(2) Límit general de la protecció.

Si no es pot disposar d'un dipòsit a causa que una entitat de crèdit no està en condicions de complir les seves obligacions financeres, un sistema de garantia de dipòsits efectua el reembossament als dipositants. El reembossament ascendeix com a màxim a 100 000 EUR [substituïu l'import adequat en cas que la moneda no sigui l'EUR] per entitat de crèdit. Això significa que se sumen tots els vostres dipòsits efectuats en la mateixa entitat de crèdit per determinar el nivell de cobertura. Si, per exemple, un dipositant té un compte d'estalvi amb 90 000 EUR i un compte corrent amb 20 000 EUR, només se li reembossen 100 000 EUR.

[Només quan sigui procedent]: Aquest mètode s'utilitza també si una entitat de crèdit opera amb diferents denominacions comercials. [Nom de l'entitat de crèdit on està obert el compte] opera comercialment també amb les denominacions [altres denominacions comercials de l'entitat de crèdit]. Això significa que tots els dipòsits en una o més d'aquestes denominacions comercials estan garantits per un total de 100 000 EUR.

(3) Límit de la protecció per als comptes en participació.

En el cas de comptes en participació, el límit de 100 000 EUR s'aplica a cada dipositant.

[Només quan sigui procedent]: Tanmateix, els dipòsits en un compte sobre el qual tinguin drets dues o més persones com a socis o membres d'una societat, una associació o qualsevol agrupació d'índole similar, sense personalitat jurídica, s'agreguen i es tracten com si els hagués efectuat un dipositant únic als efectes del càlcul del límit de 100 000 EUR [substituïu per l'import adequat en cas que la moneda no sigui l'EUR].

En alguns casos [inserir els casos determinats en la normativa nacional] els dipòsits estan garantits per sobre dels 100 000 EUR [substituïu per l'import adequat en cas que la moneda no sigui l'EUR]. Es pot obtenir més informació a [inserir el lloc web de l'SGD corresponent].

(4) Reembossament.

El sistema de garantia de dipòsits responsable és [inserir nom, adreça, telèfon, adreça electrònica i lloc web]. Us reembossa els dipòsits (fins a un màxim de 100 000 EUR) [substituïu per l'import adequat en cas que la moneda no sigui l'EUR] el [inserir el període de reembossament exigít per la normativa nacional] com a màxim, i a partir del [31 de desembre de 2023] en un termini de [7 dies hàbils].

[Afegeu informació sobre reembossaments d'emergència o provisionals en cas que no s'hagi pogut disposar de cap quantitat en un termini de 7 dies hàbils.] Si en aquest termini no se us ha reembossat, us heu de posar en contacte amb el sistema de garantia de dipòsits, ja que el temps durant el qual es pot reclamar el reembossament pot estar limitat. Per a més informació, consulteu [inserir el lloc web de l'SGD responsable].

Altra informació important.

En general, tots els dipositants detallistes i les empreses estan coberts per sistemes de garantia de dipòsits. Les excepcions aplicables a determinats dipòsits es poden consultar al lloc web del sistema de garantia de dipòsits responsable. La vostra entitat de crèdit també us pot informar, si ho sol·liciteu, de si determinats productes estan coberts o no. Si els dipòsits estan coberts, l'entitat de crèdit també us ho confirma als extractes de compte.»

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a, 11a i 13a de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat la competència sobre legislació mercantil, bases de l'ordenació de crèdit, banca i assegurances, i bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, respectivament. De la cobertura competencial expressada s'exceptua la disposició final primera del Reial decret, que s'empara en la competència expressada en la norma que modifica.

Disposició final tercera. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reial decret s'incorporen parcialment al dret espanyol la Directiva 2014/49/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, i la Directiva 2014/59/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig de 2014.

Disposició final quarta. *Facultat de desplegament.*

El ministre d'Economia i Competitivitat o, amb la seva habilitació expressa, el Banc d'Espanya i la Comissió Nacional del Mercat de Valors, poden dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució d'aquest Reial decret. En cas que es produeixi aquesta habilitació, la norma s'ha de sotmetre a informe previ de la resta d'autoritats de resolució o supervisió competents.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

1. Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».
2. No obstant això, les normes sobre recapitalització interna que conté el capítol VI entren en vigor l'1 de gener de 2016.

Madrid, 6 de novembre de 2015.

FELIPE R.

El ministre d'Economia i Competitivitat,
LUIS DE GUINDOS JURADO

ANNEX I

Informació que s'ha d'incloure en els plans de recuperació

El pla de recuperació ha de contenir la informació següent:

1. Un resum dels elements fonamentals del pla i de la capacitat total de recuperació.
2. Un resum dels canvis importants de l'entitat des del pla de recuperació aprovat més recentment.
3. Un pla de comunicació i divulgació que descrigui com es proposa gestionar qualsevol possible reacció negativa dels mercats.
4. Una sèrie de mesures en matèria de capital i liquiditat necessàries per mantenir o restablir la viabilitat i la posició financera de l'entitat.
5. Una estimació del termini d'execució de cada aspecte important del pla.
6. Una descripció detallada de qualsevol obstacle substancial a una execució eficaç i oportuna del pla, inclosa una consideració de l'impacte sobre la resta del grup, els clients i les contraparts.
7. La determinació de les funcions essencials.
8. Una descripció detallada dels processos per determinar el valor i la capacitat de comercialització de les operacions, els actius de l'entitat i les branques d'activitat principals.

9. Una descripció detallada de com s'integra el pla de recuperació en l'estructura de governança de l'entitat, així com les polítiques i els procediments que regeixen l'aprovació del pla de recuperació i la identificació de les persones de l'organització responsables d'elaborar i aplicar el pla.

10. Disposicions i mesures per conservar o restaurar els fons propis de l'entitat.

11. Disposicions i mesures per garantir que l'entitat disposi d'un accés adequat a fonts de finançament de contingència, incloses les fonts de liquiditat potencials, una avaluació de les garanties disponibles i una avaluació de la possibilitat de transmetre liquiditat entre les branques d'activitat i les entitats del grup, a fi de garantir que pugui seguir endavant amb les seves activitats i complir les seves obligacions en la data del seu venciment.

12. Disposicions i mesures per reduir el risc i el palanquejament.

13. Disposicions i mesures per a la reestructuració del passiu.

14. Disposicions i mesures per a la reestructuració de les branques d'activitat.

15. Disposicions i mesures necessàries per mantenir l'accés continu a les infraestructures dels mercats financers.

16. Disposicions i mesures necessàries per mantenir el funcionament dels processos operatius de l'entitat, incloses les infraestructures i els serveis de les tecnologies de la informació.

17. Disposicions preparatòries per facilitar la venda d'actius o branques d'activitat en un moment adequat per a la restauració de la solidesa financera.

18. Altres accions o estratègies de gestió per restaurar la solidesa financera i l'efecte financer previst d'aquestes accions o estratègies.

19. Mesures preparatòries que l'entitat ja ha adoptat o que tingui intenció d'adoptar per facilitar l'aplicació del pla de recuperació, incloses les necessàries per permetre la recapitalització interna de l'entitat en el moment oportú.

20. Un marc d'indicadors que determini els punts en què es poden emprendre les accions adequades que preveu el pla.

ANNEX II

Informació que les autoritats de resolució preventiva poden exigir a les entitats per a l'elaboració i el manteniment dels plans de resolució

Les autoritats de resolució preventiva poden exigir a les entitats que, per a l'elaboració i el manteniment dels plans de resolució, presentin com a mínim la informació següent:

1. Una descripció detallada de l'estructura organitzativa de l'entitat, que inclogui una llista de totes les persones jurídiques que integren el grup.

2. La identificació del titular directe i del percentatge de drets de vot i sense dret de vot de cada accionista i persones jurídiques que integren el grup.

3. La ubicació, la jurisdicció de constitució, la concessió de llicència i els principals directius de les persones jurídiques que integren el grup.

4. Una correlació de les operacions essencials i les branques d'activitat principals de l'entitat, inclosos els principals actius i els passius relacionats amb aquestes operacions i branques d'activitat, amb referència a les persones jurídiques que integren el grup.

5. Una descripció detallada dels components del passiu de l'entitat i de les persones jurídiques que integren el grup, amb un desglossament, com a mínim, per tipus i imports de deute a curt i llarg termini i per passius garantits, no garantits i subordinats.

6. Desglossament dels passius de l'entitat que siguin admissibles.

7. Una relació dels processos necessaris per determinar per a qui ha constituït l'entitat una garantia, la persona que és titular de la garantia i la jurisdicció sota la qual es troba la garantia.

8. Una descripció dels riscos fora de balanç de l'entitat i de les persones jurídiques que integren el grup, inclosa l'assignació a les seves operacions essencials i branques d'activitat principals.

9. Les cobertures essencials de l'entitat, inclòs un desglossament per cada membre del grup.

10. La identificació de les contraparts principals o més crítiques de l'entitat, així com una anàlisi de l'impacte de la inviabilitat de les contraparts principals en la situació financera de l'entitat.

11. Cadascun dels sistemes en què l'entitat efectui transaccions importants pel seu volum o bé pel seu valor, inclosa l'assignació als membres del grup, a les operacions essencials i a les branques d'activitat principals de l'entitat.

12. Cadascun dels sistemes de pagament, compensació o liquidació dels quals l'entitat sigui membre, directament o indirectament, i la seva connexió amb les persones jurídiques que integren el grup, les operacions essencials i les branques d'activitat principals de l'entitat.

13. Un inventari i una descripció detallats dels principals sistemes de gestió d'informació, inclosos els destinats a la gestió del risc, la comptabilitat i la notificació financera i reglamentària de l'entitat, amb una assignació als membres del grup, a les operacions essencials i a les branques d'activitat principals de l'entitat.

14. La identificació dels propietaris dels sistemes a què fa referència l'apartat anterior, dels acords de nivell de servei relacionats i de qualsevol sistema informàtic o llicència, inclosa l'assignació als membres del grup, les operacions essencials i les branques d'activitat principals de l'entitat.

15. La identificació dels membres del grup i un esquema de les seves interrelacions en què es precisin les interconnexions i interdependències que les uneixen, particularment en matèria de:

- a) Personal, instal·lacions i sistemes comuns o compartits.
- b) Disposicions en matèria de capital, finançament o liquiditat.
- c) Riscos de crèdit, existents o potencials.
- d) Acords de garantia creuada, acords de garantia recíproca, disposicions en matèria d'incompliment creuat i acords de compensació entre filials
- e) Transmissió de riscos i acords de suport mutu; així com acords sobre nivell de servei.

16. El supervisor i les autoritats de resolució competents de les persones jurídiques que integren el grup.

17. El membre de l'òrgan responsable de proporcionar la informació necessària per preparar el pla de resolució de l'entitat, així com els responsables, si són diferents, de les persones jurídiques que integren el grup, les operacions essencials i les branques d'activitat principals.

18. Una descripció dels mecanismes de què disposi l'entitat per garantir que, en cas de resolució, l'autoritat de resolució tingui tota la informació que consideri necessària per aplicar els instruments i les competències de resolució.

19. Tots els acords subscrits per les entitats i els membres del grup amb tercers parts la rescissió dels quals pugui estar provocada per la decisió de les autoritats d'aplicar un instrument de resolució i si les conseqüències de la rescissió esmentada poden afectar l'aplicació de l'instrument de resolució.

20. Una descripció de les possibles fonts de liquiditat per donar suport a la resolució.

21. Informació sobre els gravàmens que pesen sobre els actius, els actius líquids, les activitats no comptabilitzades en el balanç, les estratègies de cobertura i les pràctiques de registre.

ANNEX III

Qüestions que les autoritats de resolució han de considerar en valorar la resolució d'una entitat o un grup

En avaluar l'oportunitat de procedir a la resolució d'una entitat o un grup, les autoritats de resolució competents han de prendre en consideració els factors que s'exposen a continuació:

1. El grau en què l'entitat pot assignar les branques d'activitat principals i les operacions essencials a persones jurídiques.
2. El grau de compatibilitat entre les estructures jurídiques i corporatives respecte a les branques d'activitat principals i les operacions essencials.
3. El grau en què hi ha mecanismes per proporcionar personal bàsic, infraestructura, finançament, liquiditat i capital per ajudar i mantenir les branques d'activitat principals i les operacions essencials.
4. El grau en què els acords de servei que l'entitat manté són plenament executables en cas de resolució de l'entitat.
5. El grau en què l'estructura de governança de l'entitat és adequada per gestionar i garantir el compliment de les polítiques internes de l'entitat respecte als seus acords sobre nivell de servei.
6. El grau en què l'entitat disposa d'un procés per transmetre a terceres parts els serveis prestats en virtut d'acords sobre nivell de servei, en cas de segregació de les funcions essencials o de les branques d'activitat principals.
7. El grau en què hi ha plans i mesures de contingència per garantir la continuïtat de l'accés als sistemes de pagament i de liquidació.
8. L'adequació dels sistemes de gestió d'informació per garantir que les autoritats de resolució poden recopilar informació precisa i completa sobre les branques d'activitat principals i les operacions essencials a fi de permetre una ràpida presa de decisions.
9. La capacitat dels sistemes de gestió d'informació de proporcionar la informació essencial per a una resolució eficaç de l'entitat en qualsevol moment, fins i tot en condicions que canviïn ràpidament.
10. El grau en què l'entitat ha provat els seus sistemes d'informació de gestió en escenaris de tensió definits per l'autoritat de resolució.
11. El grau en què l'entitat pot garantir la continuïtat dels seus sistemes d'informació de gestió, tant per a l'entitat afectada com per a la nova entitat, en cas que les operacions essencials i les branques d'activitat principals se separin de la resta de les operacions i branques d'activitat.
12. El grau en què l'entitat ha creat processos adequats per proporcionar a les autoritats de resolució la informació necessària per identificar els dipositants i els imports garantits pels sistemes de garantia de dipòsits.
13. En cas que el grup utilitzi garanties en l'àmbit intern, el grau en què aquestes garanties s'ofereixen a condicions de mercat i la solidesa dels sistemes de gestió del risc relatius a aquestes garanties.
14. Quan el grup porti a terme transaccions vinculades o mirall, la mesura en què aquestes transaccions es duen a terme en condicions de mercat i la solidesa dels sistemes de gestió del risc relatius a aquestes transaccions.
15. La mesura en què l'ús de garanties dins del grup o de transaccions vinculades o mirall augmenta el contagi dins del grup.
16. El grau en què l'estructura jurídica del grup impedeix l'aplicació dels instruments de resolució com a conseqüència del nombre de persones jurídiques, de la complexitat de l'estructura del grup o de la dificultat a l'hora d'assignar les branques d'activitat a les entitats del grup.
17. L'import i el tipus de passius admissibles de l'entitat.
18. Quan l'avaluació es refereixi a una societat mixta de cartera, el grau en què la resolució de les entitats del grup podria afectar la part no financera del grup.

19. L'existència d'acords de nivell de serveis i la seva solidesa.
20. Si les autoritats de països que no pertanyin a la Unió Europea disposen dels instruments de resolució necessaris per donar suport a les accions de resolució empreses per les autoritats de resolució de la Unió Europea, i les possibilitats d'una acció coordinada entre les autoritats de la Unió Europea i les d'altres països.
21. La viabilitat d'utilitzar instruments de resolució de manera que es compleixin els objectius de resolució, atesos els instruments disponibles i l'estructura de l'entitat.
22. La mesura en què l'estructura del grup permet que l'autoritat de resolució procedeixi a la resolució de tot el grup o d'una o diverses de les entitats del grup sense que es produeixin repercussions negatives significatives, directes o indirectes, sobre el sistema financer, la confiança dels mercats o l'economia, i tenint com a objectiu maximitzar el valor del grup en el seu conjunt.
23. Els mitjans i les disposicions que poden facilitar la resolució en el cas de grups que tinguin filials establertes en diferents jurisdiccions.
24. La credibilitat de l'ús dels instruments de resolució de manera que compleixin els objectius de resolució, atenent les possibles repercussions en els creditors, les contraparts, els clients i el personal, així com les possibles accions que puguin adoptar les autoritats de països que no pertanyin a la Unió Europea.
25. El grau en què l'impacte de la resolució de l'entitat en el sistema financer i en la confiança dels mercats financers es pot avaluar degudament.
26. El grau en què la resolució de l'entitat pot tenir repercussions negatives significatives, directes o indirectes, sobre el sistema financer, la confiança dels mercats o l'economia.
27. El grau en què el contagi a altres entitats o als mercats financers es pot contenir a través de l'aplicació dels instruments i les competències de resolució.
28. El grau en què la resolució de l'entitat pot tenir un efecte significatiu en el funcionament dels sistemes de pagament i liquidació.